

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

**КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА НА НАТОВАРЕНОСТ
НА ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ**

Прието от КАОСНОСВ по
Протокол № 12/22.03.2016 г.

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

**за изменение и допълнение на правилата за оценка на натовареността на
съдиите**

По повод изразените възражения и направените предложения за изменения и допълнения на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, и въз основа на Решение на КАОСНОСВ по Протокол № 2/19.01.2016 г., т. 7 предлагам на Комисията следното становище:

С решение на Висшия съдебен съвет по протокол № 62/16.12.2015 г. са приети Правила за оценка на натовареността на съдиите, считано от 01.04.2015 г. Със същото решение и съобразно § 3 от преходните и заключителните разпоредби на Правилата е възложено изработването на специално приложение към централизираната система за случайно разпределение на делата, в което да се отчитат всички данни, свързани с натовареността на съдиите. Срокът за изпълнение на задължението по § 3 от ПЗР на Правилата е 31.03.2016 г., като в този срок, освен изработването на специалното приложение, ВСС следва да осигури и практическото му прилагане.

Към 21.03.2016 г. информационната система за управление на информацията за натовареността на съдилищата, е изработена и се извършват действия по практическото ѝ внедряване. Разработена е цялостна и обособена централизирана информационна система за регистриране и управление на информацията за натовареността на съдилищата. Функционалността на системата позволява дефиниране на групи дела, техния коефициент за сложност, критериите за коригиране на коефициента за сложност, както и цялата общосистемна информация нужна за регистриране сложността на делата. Системата предоставя модул за справки, който да реализира справки за натовареността на съдиите в рамките на период по групи дела.

Същевременно, след приемането им, Правилата се публикуваха на интернет страницата на ВСС за подробното запознаване на съдиите от страната, с оглед изразяване на становища и препоръки.

През месеците януари и февруари са постъпили становища от съдиите в Административен съд София-град, съдиите в Административен съд-Смолян, съдиите от Окръжен съд – Варна, съдии от Районен съд – Варна. На 07.03.2016 г., вх. № 11-04-104 е постъпило становище от председателя на Апелативен съд – Бургас. В апелативния район на АС-Бургас е организирано и проведено обсъждане на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, като са изразени позиции от всички окръжни и районни съдилища в района, които са приложени към писмото на председателя на апелативния съд.

Следва да се отбележи конструктивността и особена полезност на становищата на председателите на Апелативен съд-Бургас и на Окръжен съд – Варна.

Становищата, дадени от съдиите, както и проведените обсъждания в Комисията по натовареността на Висшия съдебен съвет, дават основание да се предложат следните изменения и допълнения в Правилата за оценка на натовареността на съдиите:

1. Основна част от възраженията на съдиите, описани в посочените по-горе становища се отнасят до:

Конкретните стойности на приетите коефициенти за тежест на делата, като някои се считат за подценени (занижени), а други за надценени (завишени); оспорват се резултатите от проведеното през 2014-2015 г. емпирично проучване за тежестта на делата, в което участие са взели съдии от цялата страна; изразява се несъгласие с изработената и приложена в изследването и правилата методология за оценка на натовареността на съдиите (в това отношение, тази позиция най-категорично се поддържа от председателя на Окръжен съд-Бургас, без да коментираме логическата и деонтологическа обосновааност на текста, още повече неговата стилистика).

В голяма степен тази група възражения се дължат на недобрата информираност на част от българските съдии с приетата методология за провеждане на емпиричното изследване, с хода на неговото протичане, както и с възприетите основни принципи, върху които са построени Правилата за оценка на натовареността на съдиите. Независимо, че всички документи, приемани от ВСС, Комисията по натовареността и работните групи своевременно се оповестяваха, включително и на интернет страницата на Съвета, очевидно информираността е недостатъчна и вина за това носи специализираната комисия на ВСС, която организираше и провеждаше изследването.

1.1. Методологията на модела за оценка на натовареността на съдиите:

Налага се да припомним, че Комисията по анализ и отчитане степента на натовареност на органите на съдебната власт (КАОСНОСВ) на ВСС, проучи

различни практики в рамките на ЕС и САЩ за измерване и регулиране на натовареността. Основен възприет подход е т.н. **претеглена стойност на делата**, т.е. диференцирана оценка, отчитайки сложността и времето необходимо за разглеждането на различни дела. При тази система на всяка група дела се дава определено тегло/коэффициент, който отчита необходимото време за разглеждането му и е съотнесен към останалите групи дела. Работната натовареност на един съдия или определен съд може да се изрази в минути/часове, съотнесими към възможното работно време на отделния съдия или сумарното работно време на всички съдии в съответния съд. Системи за измерване на коэффициент на тежестта на делата (известни и като модели за оценка на натовареността и претеглена натовареност) към момента се използват в над 30 американски щата, както и в някои страни в Европа, сред които Австрия, Германия, Нидерландия и Швейцария. За различните модели за отчитане на натовареността и за разпространение на модела за претеглената стойност на делата информация се съдържа и в публикуваната наскоро статия на КамийДжонски и Даниел Манковски „Има ли граници за човешките възможности? По въпроса за „екзогенната производителност на съдиите” – публикувана в бр.6/02.12.2014 г. на International JournalforCourtAdministration.

През месец юни 2013 г. беше изработена и приета от ВСС Методология за провеждане на емпирично изследване за определяне на тежестта на отделните видове съдебни дела. Методологията беше обсъждана и приета, преди това от работната група към Комисията по натовареност, в която участват съдии от всички инстанционни нива на съдилищата от цялата страна. През 2014 г. се проведе пилотно изследване в 32 съдилища. В края на месец юли същата година стартира и основното емпирично изследване на натовареността на съдиите, в което бяха поканени всички съдии от административните, апелативните, окръжните и районните съдилища, включително и специализираните съдилища. Разработената методология беше консултирана с различни експерти на различни етапи от осъществяването на проекта и беше оценена като надеждна система за набор на информация и анализ на натовареността на съдиите в България. През декември 2014 г. в София беше организирано посещение на експерти по измерване на натовареността от Националния център за щатските съдилища (НЦЩС), които оцениха проекта на етапа на събиране на данните и стратегията за анализ на времевите стойности получени от емпиричното изследване. Според Предварителна оценка на дизайна на изследването и разработването на система за измерване на натовареността в съдебната система на Република България, изготвена от Матю Клайнман и Браян Дж. Остром от Национален център за щатските съдилища (НЦЩС) през януари 2015 г. *„текущите усилия за разработване на система за измерване на натовареността в съдебната система на Република България представлява амбициозен проект в контекста на целия Балкански регион. Възприетият от Комисията по анализ и отчитане степента на натовареност подход*

представлява модел, който може да бъде приложен от всички останали страни в региона, които обмислят възможността за разработване на собствени системи за определяне на натовареността“.

1.2. Провеждане на емпиричното изследване и оценка на резултатите от него:

Това е първото и най-машабно изследване на натовареността на съдиите не само в България, но и в региона. То представлява, в основната си част, количествена регистрация на времето, необходимо за разглеждане на различни видове дела. Изразходваното време е фокус на изследването и изградената система за оценка на натовареността. Изходна позиция на работната група от съдии към ВСС и на изследователския екип (включващ статистик, социолог и експерт по емпирични проучвания) е, че решаването на различни видове дела изисква различно време и усилия от страна на съдиите, т.е. делата се различават по своята сложност. А сложността може да бъде оразмерена чрез времето, което се отделя за разглеждането и решаване на дела от различен тип, което включва всякакви интелектуални, административни и друг вид усилия, необходими за успешното разрешаване на всяко съдебно дело. В този смисъл и натовареността на един съдия или отделен съд може да бъде измервана само ако се вземат предвид естеството и сложността на разглежданите дела. Предварително делата, които се разглеждат от съдилищата бяха разделени на групи, хомогенни по своята процесуална същност, материя и предполагаема сложност. Много съдии от цялата страна, от различни съдилища, участваха в определянето на групите дела. На базата на тези групи бяха събрани данни за времето, необходимо за разглеждане и решаване на делата. Цялата информация беше събрана с онлайн анкетна карта, т.е. лесно достъпна и удобна за попълване. Това все пак изискваше усилия от страна на съдиите - да отделят време и да оценят своята, иначе рутинна професионална дейност. Линкове към анкетната карта бяха пратени на всички съдии по електронна поща. **ВСС събра електронните адреси на близо 2000 съдии (на практика почти всички съдии от съответните рангове съдилища).** Тази анкетна карта беше разработена със съдействието на всички съдии от работната група. Това наистина е мащабна дейност, в чиято подготовка участваха самите съдии. **Уникалното е, че се включиха 60% от съдиите в България (участващите съдии са над 1100 в цялата страна, от всички рангове съдилища) и дадоха собствената си оценка за необходимите им времеви ресурси и съответно сложността на делата, на базата на опита си с разглеждането им.** От изследователска гледна точка, това е огромен успех. Досега не е правено подобно изследване и дори при изследвания в други държави не се събират такива огромни масиви от данни. **В изследването съдиите описаха времето необходимо по процесуални етапи за над 10 000 дела,** тъй като наказателните и административни съдии описваха конкретни данни за последното приключено от тях дело.

Не може да се сподели възражението, че резултатите от проведеното емпирично проучване за тежестта на делата е ненадежден източник на информация за тежестта на отделните видове дела. Това е така, тъй като в изследването участваха над 60 % от съдиите в България, данните от изследването се подложиха на критична оценка от фокус групи от съдии, включително от съдии от ВКС и ВАС, които съобразявайки се с получените от проучването резултати, одобриха финалното подреждане на групите дела, предвид тяхната тежест (времева стойност, след това превърната в коефициент за сложност на делата от съответната група). Идентичният емпиричен и изследователски подход беше приложен към т.нар. допълнителни дейности и дейност като административен ръководител, чиито времеви стойности са отразени в приложения № 4-7 от правилата.

1.3. В някои от становищата съдиите изразяват своите опасения, че отчитането на натовареността, което се въвежда с Правилата ще затрудни разпределящия съдия и ще създаде затруднения, вместо да подпомогне доброто администриране на съдилищата.

Както беше посочено и по-горе всички необходими данни – групите дела, новите и подробни статистически кодове (шифри) на делата, коефициентите за тежест на делата, коригиращите коефициенти, данните за годишното разполагаемо време на съдията и необходимите справки са част от новосъздадената информационна система за управление на информацията за натовареността на съдилищата. Целта е била работата на разпределящия съдия да бъде сведена до минимум, още повече, че той може да бъде подпомогнат в част от тази дейност от съдебен служител.

2. Като взе предвид направените от съдиите препоръки, Комисията по натовареност предлага на ВСС да приеме следните допълнения и изменения в Правилата за оценка на натовареността:

2.1. В чл. 5, ал. 1 от Правилата „необходимото присъщото време за приключване на делата“ се заменя с „необходимото време за разглеждане и приключване на делата (решаване или прекратяване)“. Същото изменение се предлага и във второто изречение на чл. 5, ал. 1, както и във всички други текстове от Правилата – чл. 6, чл. 9, ал. 1, ал. 3; чл. 10, ал. 1, ал. 3; чл. 12, ал. 1, ал. 2, ал. 3; чл. 13, ал. 2; чл. 14; чл. 15; чл. 16; чл. 17; чл. 22, ал. 1 и ал. 3; чл. 23, ал. 1; чл. 24, ал. 1.

Мотиви: Предлагащата промяна е с редакционен характер, като цели синхронизиране на използваните в Правилата понятия, като цели внасяне на яснота в задачите и целите на модела за оценка на натовареността на съдиите.

2.2. В чл. 9 се добавя нова **ал. 7** със следното съдържание: „Средната претеглена времева стойност на всяка група дела се изразява в часове и се определя като коефициентът за сложност се умножи по 16.

Мотиви: В становището на съдии от АССГ се сочи, че не е съвсем ясно каква е връзката между коефициентите за сложност на делата и средната претеглена стойност на делата, както и как е изчислено съотношението, че

една точка от коефициента се равнява на 16 часа. Всъщност става дума за две еднакви стойности, които са изразени по различен начин.

Съгласно приетата от ВСС методология като първичен измерител на натовареността на съдиите бе прието **необходимо присъщото време** за разглеждане и приключване на делата от различен тип съгласно предварително изработен класификатор от групи дела. Стойността на този измерител в часове, включва и отчита различните аспекти на фактическа и правна сложност на делото, т.е. необходимите усилия изразени във време.

Проведеното емпирично изследване сред съдиите в България позволи за всяка група дела в различните инстанции да се изчисли необходимо присъщото време за:

(1) обичайните дела от този вид

(2) делата с усложнения,

а също и оценка за съотношението между обичайни и усложнени дела в личния опит на изследваните съдии.

За измерител на средното необходимо присъщо време за работа по едно дело бе приета **претеглената средна** между средната времева стойност за обичайни дела и средната времева стойност за делата с усложнения, като се изчислява съответно на получените съотношения между обичайни и дела с усложнения.

В оценката на индивидуалната натовареност на съдиите и натовареността на съдилищата са възможни няколко подхода:

- Използване на **конкретните средни претеглени времеви стойности** и прилагането им директно в практиката: няма съдържателна пречка като измерител да се използват самите претеглени средни времеви стойности, т.е. изчислените часове за определена група дела и прякото им налагане върху разполагаемото време на съдията. Проблемът е, че ако се зложат като измерители, съществува риск да бъдат възприети като **времеви норматив** и да повлияят върху поведението и начина на работа на съдиите с рискове за качеството на последната.
- Използване на **коефициенти**, които са лесно конвертируеми във време за разглеждане на делата: система от коефициенти, които в кумулативен вид ще позволят да се формира годишен индекс на натовареност на всеки съдия, а сумата от такива индивидуални индекси ще формира институционалния индекс на натовареност на всеки съд. Всяка единица от този коефициент ще отговаря на определено време от разполагаемото за всеки съдия, т.е. лесно може да се изчисли при наличието на какъв сбор от коефициенти съдията е натоварен, свръхнатоварен или недостатъчно натоварен. Коефициентите за всяко приключено дело са прозрачно и лесно **конвертируеми в претеглена средна времева стойност** за определения тип дело и обратно.

Изчислението може да се осъществи според следния алгоритъм:

При допускане, че в една работна година един съдия в България разполага с около 1600 часа за работа с дела (след отчитане на отпуски, почивни дни, дейности от административен и друг характер, но не пряко свързани с работата по дела) приемаме, че те трябва да съответстват на стандартна натовареност с индекс или сбор от коефициенти за натовареност равен на 100.

При това допускане една единица от коефициентите ще е еквивалент на 16 часа работа по дела.

Коефициентите, които ще получи всеки тип дело ще се изчисляват по следната формула:

Средно претеглено време за всяка група дела (в часове) разделено на 16 часа (или 1/100 от разполагаемото годишно време).

2.3. В чл. 11, ал. 1-4 от Правилата след текста "събира и отчита" се добавя „и анализира“. В ал. 1 на чл.11 след „разглежданите“ се добавя „и свършени (приключени с решение или с друг съдебен акт).“ В чл.11, ал. 6 от Правилата се добавя след тежестта на делата „което публикува на интернет страницата на ВСС“.

Мотиви: И двете допълнения целят да активизират аналитичния капацитет на ВСС при работата със статистическите данни, както и да повишат публичността и доверието в дейността на Съвета. Освен това, ще се даде възможност на съдиите, неограничено да имат достъп до резултатите от изследването, както и до всички данни, които имат отношение към правораздавателната дейност на съдилищата.

2.4. В чл. 12, ал. 6 вместо „по реда на предходните алинеи“ се добавя „при условията на ал. 1-4 на този член“.

Създава се нова ал. 7 със следния текст: „ При условията на ал. 1-4 от този член и чл. 10 от Правилата председателят на съда определя своето и на заместник-председателите на съда годишно разполагаемо време.“

Създава се нова ал. 8 със следното съдържание: „По отношение на председателя, заместник-председателите, както и останалите съдии, посочени в чл. 10, ал. 3 и ал. 4 от Правилата, въз основа на определеното им в началото на годината годишно разполагаемо време се определя и процент на натовареност, който се залага в централизираната система за случайно разпределение на делата. Процентът натовареност се изчислява като дял на определеното индивидуално намалено годишно разполагаемо време от стандартното разполагаемо време за един съдия на година от 1600 часа.“

Мотиви: Доколкото съществува неяснота за това кой определя годишното разполагаемо време на председателя и заместник-председателя/ите на съда, следва да се предвиди изрична регламентация.

По отношение на председателите и заместник-председателите на съдилищата, както и за съдиите, които са натоварени със специфични функции (чл. 10, ал. 3 и 4 от Правилата) в Правилата са въведени определени

в Приложения № 5-7 времеви стойности, които са резултат на проведеното през 2014-2015 г. емпирично изследване сред съдиите в България. Това правило ще замести правилата за натовареност на председателите и заместник-председателите на съдилища от 2014 г. и ще позволи реализиране на справедлива намалена натовареност на онези съдии, които изпълняват административни и други изчерпателно посочени функции, които са извън пряката правораздавателна дейност, но служат за осъществяване на доброто осъществяване на правосъдието.

2.5. В чл. 19, ал. 1 от Правилата вместо „лицата по ал. 1“ – да се впише „лицата по чл. 18, ал. 1 от Правилата“.

Мотиви: В случая се касае за очевидна фактическа грешка, която следва да бъде коригирана.

2.6. В чл. 26 от Правилата да се създаде нова т. 4, която да отговаря на т. 4 от чл. 25 със следното съдържание : „На въззивните частните наказателни дела по чл. 243 НПК се определя коефициент за сложност, като съответният коефициент, определен според предмета на делото по материалния закон (посочен в Приложение № 2 от Правилата), се коригира с 0,65.“

Мотиви: Възприетият начин за определяне на коефициент за сложност на производствата по чл. 243 НПК е въведен за първоинстанционните производства. По същия начин следва да се процедира и за въззивните частни наказателни производства, поради което

2.7. Предлага се текстът на чл. 37 от Правилата да отпадне, като вместо това чл. 37 придобие ново съдържание:

Чл. 37 При отвод на съдията, делото се разпределя на случаен принцип на нов съдия-докладчик. В този случай коефициентът за сложност на делото се отчита за съдията, който е приключил делото с краен съдебен акт.

Мотиви: В част от становищата на съдиите от страната се изказват възражения, че поделянето поравно на коефициента за тежест на делото е несправедливо, като се изброяват конкретни примери, в които отделните съдии, които са работили по едно дело са положили различен по обем и сложност труд. Изброяването на различните хипотези в Правилата е невъзможно и много ще усложни приложението им, което следва да се избегне. Освен това, по-същественото е, че случаите, в които няколко съдии са извършвали процесуална дейност по едно дело, практически могат да бъдат подведени по други текстове от Правилата. Така например, в случай че по едно наказателно дело е постигнато споразумение с един от подсъдимите, то за съдията ще се определи коефициент за сложност след намаляването му

по чл. 25, т. 1 или т. 2. След отвода на съдията по отношение на другия/те подсъдим/и, делото ще се разпредели на нов съдия, за който ще се определи нов коефициент за тежест, съобразно посоченото в Приложение № 2 от Правилата. В този смисъл, казусите, при които става въпрос за работа на няколко съдии по едно дело следва да се решават на основата на останалите разпоредби от Правилата, без да се предвижда изрична регламентация.

В случаите на отвод на съдията делото запазва своя номер и коефициент за тежест, определен при неговото образуване. След отвода, обаче делото се разпределя чрез системата за случайно разпределение на нов съдия, който го разглежда и приключва със съответния краен съдебен акт. Логично и справедливо е коефициентът за тежест на делото да се отчете за съдията, който е разгледал и приключил делото, а не за този на когото първоначално е разпределено.

2.8. Въз основа на направените от съдиите предложения следва да се създадат няколко нови текста от преходните и заключителни разпоредби:

§ 6 Случайното разпределение на делата се извършва посредством централизираната система, въведена от ВСС на 01.10.2015 г. Случайното разпределение на делата може да се извършва измежду групите дела, посочени в Приложения № 1-3 от Правилата.

§ 7 Делата, които са неприключили към момента на влизане на правилата в сила се въвеждат в информационната система за управление на информацията за натовареността на съдилищата, в съответната група и коефициент за тежест.

§ 8 Първата годишна справка за натовареността на съдиите по чл. 17, ал. 1 от Правилата се изготвя в срок до 31.05.2017 г.

Мотиви: За целите на случайното разпределение във всеки съд са формирани групи дела, измежду които се извършва разпределението. Броя на групите е в зависимост от големината на съответния съд и най-вече от броя на постъпващите дела. Затова е целесъобразно да се остави на всеки съд да прецени, съобразно броя съдии и броя постъпващи дела да определи броя на групите, измежду които да извършва случайното разпределение на делата.

За по-доброто функциониране на модела за отчитане на натовареността е необходимо всички неприключили съдебни дела да се въведат в системата за управление на информацията за натовареността на съдилищата със съответния коефициент за тежест. Обективно това няма да бъде възможно да се извърши бързо в най-големите съдилища, в които обикновено има голям брой неприключили дела в края на всяка година, поради което въвеждането им ще отнеме време и човешки ресурс, поради което не се и посочва конкретен срок за това.

Тъй като Правилата влизат в сила през месец април, първата годишна справка за натовареността на съдията може да бъде изготвена през месец май 2017 г.

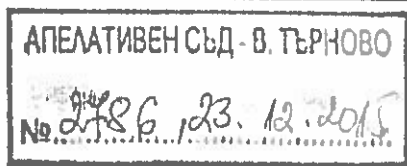
3.В обобщение:

Създаденият модел за оценка на натовареността на съдиите е динамична система и тя ще подлежи на корекции във времето. Трябва да се правят периодични изследвания, наблюдения, анализи на събраните статистически данни. Важно е всички елементи на професионалната дейност на съдиите да са част от единна електронна система – събиране на статистически данни за потока и продължителността на разглеждане на делата, разпределението на делата и съответстващите им коефициенти за сложност, анализ на висящите дела в края на годината и т.н. Това ще подпомогне усъвършенстването на системата в бъдеще.

Това означава, че вече определените коефициенти и изградената система може да бъде променяна. Промените са неизбежни, защото законодателството се променя, структурата и обемът на постъпващите дела също се променят. След 1-2 години може да се окаже, че времевите стойности не отразяват реалната практика и тежестта на делата се е изменила. И това не е проблем на изследването или оценката на съдиите. Когато има достатъчно събрана адекватна статистика в рамките на вече работеща електронна система за оценка на натовареността и разпределение на делата, могат да се правят анализи и да се коригират стойности, групи дела и т.н. Съдействието на самите съдии също е важно. Могат да се правят допълнителни наблюдения за времевите ресурси от самите съдии при налагащи се промени. Все пак това е разработена система в полза на съдийската работа и трябва да се грижи преди всичко за равномерното натоварване на съдиите. В такава система експертите са самите съдии.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Гр. Велико Търново 5000, ул. "Васил Левски" № 16, тел. 062/600-732, факс 062/600-731,
E-mail vias@abv.bg

ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

СОФИЯ

Във връзка с Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г. моля да представите методически указания за дейностите както следва:

1. По какъв начин групите на делата, описани в приложения № 1, 2 и 3 от Правилата следва да бъдат въведени в Централизирания софтуер за случайно разпределение на дела – всеки съд самостоятелно ли би следвало да ги въведе или ще бъдат въведени от разработчика централно с оглед гарантиране на еднаквостта на въвеждане на необходимата информация?

2. В какъв срок следва да бъде въведена информацията за новите групи, определени в Правилата?

3. В § 2. от Преходните и заключителни разпоредби на Правилата е указан срок за въвеждане в сила на новите групи 01.01.2016 г. В същия параграф е указано, че разпределението на делата се извършва по досегашния ред и измежду съществуващите групи във всяко съдилище. В § 3. е указан срок 31.03.2016 г., в който ВСС осигурява изработването и практическото прилагане на специализирано предложение към ЦССРД, в което да се отчитат всички данни, свързани с натовареността на съдиите. Във връзка с това, моля за уточнение какви дейности е необходимо да бъдат извършени във всеки съд относно обвързването на досега съществуващите групи с новите, описани в приложения № 1, 2 и 3 от Правилата.

4. Какви конкретни действия е необходимо да бъдат извършени във всеки съд относно настройване на ЦССРД за новата календарна година? Ръчно или автоматично ще се прави това и в какви срокове следва да бъдат извършени съответните дейности?

23.12.2015
Велико Търново

АДМИНИСТРАТИВЕН
РЪКОВОДИТЕЛ-ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ВЕЛИКО ТЪРНОВО.

Янко Янев /

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД
Председател
София, 15.01.2016 г
изх. № 65

11-04 411/15

За ВАДСЧОВС

15.01.16

ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ:

Комисията по анализ и отчитане
степената на натовареност на
органите на съдебната власт

713 Е Пегков
15 JAN 2016

СТАНОВИЩЕ

на Административен съд София-град

ОТНОСНО: Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети от
ВСС с решение по протокол № 62/15.12.2015 г.

Уважаеми дами и господа,

След проведено обсъждане и обобщение на предложенията, постъпили от съдиите в Административен съд – София град искаме да представим на вашето внимание становището си по изготвените и приети от вас Правила за оценка на натовареността на съдиите.

Съгласно чл. 1 тези правила следва да регламентират „обективни измерители за правната и фактическа сложност на съдебните дела“, считаме, че тази цел не е постигната, поне по отношение на административните дела и в частност на тези разглеждани от Административен съд София-град, по следните съображения:

1. Налице е неравнопоставено третиране на основанията за намаляване на първоначално определения коефициент за сложност на делата, тъй като при първоинстанционните граждански и търговски дела е направено разграничение и съответно е предвиден различен – по-висок коригиращ коефициент тогава, когато е налице оттегляне или отказ от иска, след подготовката на делото в закрито заседание, докато при съответстващите хипотези на чл. 159, т. 3 – оттегляне на оспорения административен акт и т. 8 – оттегляне или отказ от оспорването, не е предвиден по-висок коригиращ коефициент, ако действието е извършено след насрочване на делото в открито съдебно заседание и след провеждането на такова, каквито хипотези често има в практиката.

2. Не е предвидена изобщо хипотезата за корекция на коефициента при изпращане по подсъдност или подведомственост на делата. В тези случаи

разглеждането продължава при нов съдия, но не в същия съд и е логично коефициентът на тежест на изпращащия съдия да бъде коригиран. Подобна корекция ще се налага и при връщането на делото след спор за подсъдност, доколкото цялата тежест ще преминава върху окончателно определения след спора съдия.

3. Намираме за изключително формални и необмислени критериите по раздел IV, чл. 35 от Правилата, което би могло да се обясни или с недостатъчната изходна информация, въз основа на която са изготвени, или с некомпетентността на изготвилите ги по тези дела. Така напр. по чл. 35, т.3 се взимат предвид само реално явили се страни без да се отчита, че работата по издирването на всички заинтересовани страни и тяхното призоваване е в пъти по-трудоемка и времеемка от тази по изслушването им, когато се явяват в заседание. Освен това страните могат да не се явят, а да представят писмено становище и доказателства, които съдът следва да обсъди независимо от това, че не са се явили. Това усложнява делото, макар че страните не са се явили.

4. Хипотезата по чл. 35, т. 5 за увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата, когато в административното производство се оспорва ревизионен акт, който има за предмет данъчни задължения по повече от три различни материални закона е невъзможна. Няма ревизии по повече от три материални данъчни закона едновременно – това са по Закон за данък върху добавената стойност, Закон за корпоративното подоходно облагане и Закона за данъците върху доходите на физическите лица. В едно ревизионно производство могат да се установяват и задължения за невнесени задължителни осигурителни вноски и едва тогава може да е налице установяване на публични задължения по повече от три материални закона. С оглед на това предлагаме текстът да бъде изменен и вместо повече от три различни материални закона, да бъде повече от два различни материални данъчни закона.

5. Коригиращите коефициенти за неприключили в края на годината съдебни дела има опасност да стимулират бавната работа на съдиите, тъй като след като системата за разпределение на делата ще се стреми към изравняване на натовареността, а не на брой и вид дела, то по-бавно работещите съдии ще имат повече прехвърлени коефициенти на тежест от предходни години и съответно – ще получават по-малко дела през текущата година от тези, които се справят по-бързо с работата. Начинът на определяне на това каква част от коефициента се прехвърля в следващи години – по чл. 36, ал. 1, т. 3 (чл. 36 няма ал. 2, поради което не е необходимо обособяването на ал. 1), а именно 50% през първата година и поравно през следващите години от останалите 50% от коефициента за тежест не отговаря на нормалната логика, че всъщност най-голяма е тежестта на делото при писане на решението, а не при предхождащите действия.

6. В тази връзка е лишен от логика коефициентът за корекция при писане на преюдициално запитване - 2, тъй като изготвянето на такова запитване отнема много повече от 32 часа работа по проучване на делото, материалите към него, релевантната практика и относимите европейски правни норми /ако основната тежест на делото е 1, например/. Недопустимо е поставянето на такъв коефициент да е обвързано само с приемането на запитването от СЕС за разглеждане, а в останалите случаи ако не са допуснати до разглеждане по различни причини запитванията да не се отчита работата на съдията по никакъв начин.

7. Абсолютно неправилно и несправедливо е и правилото на чл. 37, съгласно което когато по делото са работили повече от един съдия, коефициентът по делото да се поделя поравно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото. Безспорно най-голямата тежест понася този от съдиите, който пише съдебното решение. Не е справедливо например, ако докладчикът отсъства в едно съдебно заседание, поради болест или др. причини, и бъде заместен от свой колега, коефициентът на тежест да бъде поделен поравно между двамата.

8. Доколкото определените коефициенти формират индекса на натовареност на съдията съгласно чл. 14 от правилата, считаме че субективно е определено общото годишно разполагаемо време на съдията. Приета е норма от 100 единици, всяка от които по 16 часа, без да е ясна връзката между единиците и часовете, т.е. защо се приема, че една единица отнема 16 ч. Така напр. 1 единица са делата по т. 34 от Приложение 1, които отнемат доста повече от 16 ч., защото освен отчуждавания, същите имат за предмет и обезщетенията за тези отчуждавания. Размерът им обикновено е въпрос на установяване чрез експертиза - единична и често - тройна, като само работата на съда по назначаване на експертизата, формулиране на задачите, събиране на депозита, намиране на вещо лице или вещи лица отнема повече от 16ч. В този смисъл считаме, че приемането на подобна единица за време изобщо не е била съобразена с формулярите за анкетата на ВСС, които сме попълнили.

9. Относно коефициентите за тежест на административните дела, определени по групи дела в Приложение № 1:

а. Най-високият коефициент за тежест за административните дела е определен за делата по Закона за данък върху добавената стойност и е в размер на 1,8. В съответните им по степен окръжни съдилища по граждански и търговски дела, разглеждани като първа инстанция най-високият възможен коефициент е в размер на 4,9. Очевидно е, че авторите на правилата намират за възможно най-тежки наказателните дела, тъй като при тях е предвиден в пъти по-висок (почти десет пъти в сравнение с административните дела) най-висок първоначален коефициент за тежест на делото, определен от групата на делото – 17,4. В този ред на мисли, следва да отбележим, че в административните съдилища работят и съдии, които са разглеждали в общите съдилища, както граждански и търговски дела, така и наказателни, и биха могли да направят реална съпоставка на тежестта на различните видове дела, като направената такава не съпада с виждането на авторите на Правилата за оценка на натовареността на съдиите. Считаме, че съставителите на правилата не са се съобразили с отразеното в анкетните карти относно необходимото време за разглеждане и решаване на делата.

След като по делата за данъчни престъпления се изчаква окончателното решение на административните съдилища относно законосъобразността на ревизионния акт, не е ясно каква е причината тежестта на наказателното дело за данъчни престъпления да бъде определена на 4,7, докато на данъчното дело да е 1,6 – 1,8. Считаме, че справедливостта и нормалната логика изисква по данъчните дела минималният коефициент да бъде най-малкото приравнен на този за данъчните престъпления.

Така определените коефициенти на тежест на данъчните дела не държи сметка на факта, че в Административен съд София – град се гледат данъчните дела по ревизионни актове на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите „Големи данъкоплатци и осигурители“, които

представяват изключително обемни и с голяма фактическа и правна сложност данъчни дела, с висок материален интерес. За тези дела следва да бъде предвиден по-висок коригиращ коефициент, защото само написването на решението по едно такова дело може да отнеме няколко седмици.

б. Считаме, че както е направено разграничение между наказателните дела от един и същи вид, гледани от общите и от специализираните наказателни съдилища, следва да бъде направено разграничение и при коефициентите за тежест на тези и други административни дела, разглеждани от АССГ. Така например, изключително нисък е коефициентът на тежест на делата по Изборен кодекс – 1,3. Той може би е оправдан за изборните дела по отношение на избори в малките населени места, но не може да бъде адекватен по отношение на изборно дело за кмет или за общински съвет на гр. София, нито по фактическа, нито по правна сложност, нито по време, което отнема на съдията да разгледа и реши едно такова дело. Коригиращите коефициенти в този случай не са достатъчни да изчерпят в пъти увеличената фактическа и правна сложност на делото. Т.напр. след последната изборна кампания през 2015 г. само съдебните решения са в обем над 150 страници.

с. Следва да се отбележи, че за определен вид дела изобщо не е посочен коефициент на тежест – това са делата по Закона за енергетиката, които се разглеждат като първа инстанция само от Административен съд София-град; делата по чл. 304 от АПК /въпреки че има предвиден такъв коефициент за касационни дела по чл. 304 от АПК/.

д. Делата по КСО са посочени в две групи – по т. 4 – с коефициент на тежест 1,6, заедно с делата по ЗДДФЛ, ЗОДФЛ (отм.), което повече отговаря на реалната им тежест, и в отделна група – по т. 9, с тежест 0,8, приравнена на тежестта на ЗИХУ, ЗСП, ЗСПД. Това приравняване може да бъде направено само от човек, който никога не е гледал дела от тези две групи. Фактическата и правна сложност на делата относно отпускане на пенсия е доста по-висока от тази на делата относно отпускане на различни видове социални помощи.

е. По отношение на производствата, по които Административен съд (АС) е касационна инстанция, считаме определените коефициенти за занижени, както за делата разглеждани по ЗАНН, така и по ЗСПЗЗ. За сравнение, единствено по отношение на административните съдилища са занижени значително тези коефициенти, като за останалите съдилища (наказателни и граждански), на следваща инстанция или остава същият коефициент или коефициентът е минимално занижен, някъде е и завишен. Няма логика по отношение на едни и същи случаи, коефициентът да се определя по различен начин в зависимост от съда. Според нас, за делата по ЗАНН като касационна инстанция следва да бъде определен същия коефициент като за Районен съд (така както е подходено при наказателните дела), а за делата по ЗСПЗЗ коефициентът трябва или да е същия като за районен съд или малко по-висок (какъвто подход е възприет при гражданските дела). Трябва да се обърне внимание, че за дела по ЗСПЗЗ за районен съд е предвиден един от най-високите коефициенти - 1,3, а за същото производство пред АС - 0,6, което не кореспондира с логиката на останалите коефициенти.

ф. По Закон за здравното осигуряване, вкл. разноски за лечение, № 11, коефициентът следва да бъде минимум 2.6, тъй като особено делата свързани с разходи за лечение са с фактическа и правна сложност и с прякото прилагане на редица европейски норми.

г. В групата по №12 не са взети предвид делата по оспорване на актове на СЗОК, в които практиката на ВАС наложи събиране на първичните документи - издадените от съответното лечебно заведение направления. Тези направления обикновено са от няколко стотин до няколко хиляди, приобщаването им по делото изисква не по-малко от 6-8 месеца като някои юристи на СЗОК искат едногодишен срок за това, експертизите върху тях са сложни и изискват дълго време за изготвянето им, делата стават изключително обемни с цели кашони приложения, и обсъждането и преценката на всички доказателства от съда прави делото много сложно. Считаме, че разумният коефициент за тези дела е 2,8. Подобни аргументи могат да се изтъкнат и при конкурсите по № 35 на Приложение 1.

h. Подценени са делата по ЗОДОВ в № 20, които изискват значителни усилия и време от страна съда по изясняване предмета на иска и привеждането му до състояние на допустимост. Тези дела представляват хибрид между гражданското и административното правосъдие, поради което значително затрудняват страните относно приложимите правила, както и съда - в преценката на твърденията им и доказателствата. Считаме, че разумният коефициент по тези дела е 2,9. По № 25 - искиви административни дела - в тази група са включени едни от най - специфичните трудно класифицируеми дела и коефициентът по тази група следва да бъде минимум 1,5 с оглед времето необходимо за изясняване на действителната воля на страните и приложимото към исканията им право.

i. По № 26 и № 27 считаме, че не са отразени реалните стойности от статистическите таблици, попълнени от съдиите, доколкото тези дела имат една от най-високите степени на трудност. Предлагаме коефициентите да бъдат както следва по № 26 - минимум 2,6, а по № 27 - 3,00. Сложността идва от една страна от трудности при намирането на вещи лица (понякога отнема повече от 1 год.), а от друга - от издирването, проучването и съобразяването на изобилната практика на съда на ЕС по тези дела. По № 28 - включваща и дела по ЗОСОИ - следва да се обърне внимание, че по-голямата част от делата по ЗОСОИ са с фактическа и правна сложност и преминават на две фази (като делбата при гражданските съдилища), т.е. по едно дело се пишат две решения. Ето защо коефициент 0,8 не съответства на времето необходимо да се разгледа такова дело в две фази. Коефициентът трябва да е минимум 1,4, какъвто коефициент е определен за делбата на РС /освен ако и той не бъде завишен, поради определената времеемкост на този род дела/.

j. Трудностите при намирането на вещи лица особено се отнасят и до делата по ЗООС по №31, което е много трудоемък и времеемък процес. Делата по ЗООС рядко приключват в рамките на 1 год. Справедливият коефициент за тях е 2,6.

к. По № 36 незаконно строителство и др. - ЗУТ - коефициентът следва да е минимум 1,4, защото при тези дела се налага винаги изслушване на експертиза, увеличава се обема на относимите доказателства, нерядко участието на заинтересовани страни като коригиращ коефициент могат да компенсират действителната трудност на делата. По същите причини считаме, че и по № 37 - ПУП – коефициентът следва да се увеличи минимум на 3.

l. Неправилен е и коефициентът по т. 38, тъй като специфично за тези дела е наличието на множество заинтересовани страни, чието издирване и призоваване е много трудоемка и времеемка работа, препятстваща

разглеждането на делото понякога в продължение на повече от година. Справедливо е коефициентът по тези дела да е 2.

10. Не става ясно дали при определяне на допълнителните дейности на административните ръководители и техните заместници са отчетени възложените им с настоящите правила дейности по чл. 19 по коригиране на първоначалния коефициент за тежест на делото, служебно или по писмено искане на съдия-докладчика. Трудно е да си представим хипотеза, при която докладчикът ще подаде писмено искане за намаляване на коефициента за тежест на делото. Не е ясно и по какъв начин служебно административните ръководители и техните заместници биха могли да следят за промяна на коефициента на тежест на всички дела в съда, които в последните години са около 12 600 годишно.

11. Не е отчетена работата на определените от административния ръководител на съда съдии по разпределяне на делата, като не е предвиден коригиращ коефициент или допълнителни часове, тъй като работата с новата система е времеемка. Като цяло времето отделено за административна работа не е съобразено с действителното време, което един ръководител или негов заместник отделя за администрирането на цялата дейност на съда /не само на съдиите, но и на съдебните служители/.

12. Налице са и някои граматически несъответствия в текста на приетите правила, като на места вместо „съд“ се употребява думата „съдилище“, което не е законов термин и не се употребява никъде в Закона за съдебната власт. Налице са и редица технически пропуски в Правилата - напр. не е ясно кои са лицата по ал.1 посочени в чл. 19, ал.1 от Правилата.

13. Налице са и някои неясноти по отношение определяне на личните коефициенти на натовареност на всеки съдия /с каква цел се прави в началото на годината, какво значение ще има при евентуална негова атестация, кой и как ще проследява покриването на разполагаемото годишно време на всеки съдия/.

14. Не е отчетено към момента по чл. 18 от Правилата, че групите на коефициентите не съответстват на реално използваните в нововъведената през октомври 2015 г. система за случайно разпределение на делата от ВСС /въпреки записаното в чл. 20 от Правилата/. Освен това групите на делата, според коефициентите им на тежест са много и различни. Изравняването на натоварването между съдиите ще бъде почти невъзможно, защото големият брой групи предполага по-голямо разминаване в броя на разпределения на всеки съдия дела, а от там и на неговата индивидуална натовареност, спрямо останалите съдии. Освен това не съществува „прогнозно постъпление“ на дела, според което да можем да предвидим дали в рамките на един отчетен период ще постъпят достатъчно дела от един вид, за да се изравни натовареността на съдиите по групи.

15. Липсва посочване как ще се коригират административните дела, по които се разглеждат иски и е изцяло приложим ГПК – по правилата за гражданските дела или следва да останат некоригирани дела, с отказ от иск по ЗОДОВ и т.н.

В заключение бихме искали да отбележим, че както се процедира в случаите на изготвяне на законопроекти за закони, би следвало и в случаите като настоящия, когато се създават и приемат правила за регулиране на натовареността на съдиите, проектите за тях да се изпращат на засегнатите

лица – в случая на съдиите, за становище, което считаме, че ще бъде от полза и за съставителите, и ще способства за избягване на пропуски, недомислия и технически грешки.

С уважение,

Радостин Радков

Председател на

Административен съд – София град

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА

Варна 9000 ул. "Никола Вапцаров", №3 А тел: 052 712 805/факс: 052 712 142
e-mail: admcourt.vn@gmail.com web: www.admcourt-varna.com

11-11-204

21-03-16

ДО:

КОМИСИЯТА ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ
СТЕПЕНТА НА НАТОВАРЕНОСТ НА
ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ
ПРИ ВСС

СТ А Н О В И Щ Е

на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД ВАРНА

ОТНОСНО: Правила за оценка на натовареността на съдиите, пристигли от ВСС с решение по Протокол № 62/15.12.2015г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

В пристиглите от ВСС Правила за оценка на натовареността на съдиите, установихме необективност в отчитането на натовареността на административните съдии, обуславяна в следните констатации:

Видно от чл.1 на Правилата, тяхната цел е да регламентират „обективни измерители за правна и фактическа сложност на съдебните дела“. Освен, че определянето на натовареността се разглежда като оценка на времето, което е необходимо за разглеждане и решаване на съдебните дела, така и времето, необходимо за извършване на всички останали дейности, които са свързани с доброто осъществяване на правораздаването, установяваме, че Правилата имат за задача да отчитат и различните аспекти на фактическа и правна сложност на делата. Последното според нас, категорично не е отчетено правилно, справедливо и обективно по отношение на административните дела.

Така, защото възприетите коефициенти за тежест, описани подробно в Приложение №1 към Правилата, категорично не представляват точен и обективен критерий за тежест на различните групи административни дела. Тъй като не ни е известно кои административни съдии са взели участие в изготвянето на правилата, сме склонни да отдадем тази неправилна преценка на липсата на достатъчно ясна и точна информация, сочеща на фактическата и правна сложност, / не само във времево отношение/, на различните групи административни дела. Защото те се разглеждат по един процесуален закон- АПК, но към регламентираният там ред, препращат над 100 закона с материални разпоредби, включващи изключително различна материя. Извън това, съобразно чл.144 от АПК, субсидиарно приложим с и ГПК. Поради изложените доводи приемаме, че в работата на Комисията, следване да бъдат ангажирани становища на съдии от всички отдели на ВАС на РБ, по предвидените за това способности. Настоящото

становище няма за цел да изчерпи всички възможни хипотези на непълнота или необективност в определените коефициенти за тежест на административните дела, но молим да бъде взето предвид с оглед съвременно поправяне на непрецизните : 1/ ред за прилагането им; 2/процедурата по коригирането им; 3/неправилна преценка за фактичската и правна сложност на административните дела; 4/ липсата на информация и обучение на съдиите, които ще разпределят, така и на всички останали, до колкото в Правилата е предвиден ред и за коригиране на първоначалният коефициент, по искане на съдията-докладчик / ар. чл.19 ал.2/.

Конкретните ни доводи са следните:

I. В Глава Трета, наименована „ Определяне на разполагасмото годишно време на един съдия за разглеждане и решаване на съдебни дела, чл.12 ал.5 предвижда „ В случай, че съдия има установено заболяване, което води до намалена работоспособност, **по решение на председателя на съда, съгласувано с общото събрание на съдиите от съответния съд**, му се определя индивидуална времева стойност, която се изважда от общото разполагаемо време, определено по реда на предходните алинеи“.

При подобно изложение, процедурата за определяне на индивидуалната времева стойност е изключително непрецизна. Не става ясно по кой от двата способа ще бъде взето крайното решение, защото, съобразно чл.93 ал.1 т.1 от ЗСВ, Председателят на съда осъществява общо организационно и административно ръководство на административния съд, а в правомощията на Общото събрание на административните съдии, регламентирани от ЗСВ, не е предвидена възможност и право Общото събрание да взема решение в посочения смисъл или още по-малко да „съгласува“ вече взето от Председателя решение. Ако този ред не бъде променен, това би могло да доведе до бламиране на взетото от Председателя решение, което всъщност обезпредметява и самото решение. В този смисъл, следва да се предвиди промяна на посочения текст, който да предвижда единствената според нас възможност, индивидуалната времева стойност да се определи по решение на председателя на съда. Решението на Общото събрание на съдиите тук е недопустимо, съобразно регламентацията в чл.92 ал.2 от ЗСВ, която не предвижда подобно правомощие.

II. Съобразно чл.13 ал.2 от Правилата, Коефициентът на тежест на делото се изразява в число, по-голямо от 0, като единица от него се равнява на 16 часа работа за разглеждане и решаване на дела. В аспекти на **определения най-висок** коефициент за тежест на административните дела- **1.8- за делата по ЗДДС**, се получава, че работата на един съдия по дело с предмет установяване на задължения по ЗДДС **следва да приключи за три дни и шест часа**. Изчислението тук е следното: Съобразно посочения текст, единица се равнява на 16 часа. Тогава 1.8 / коефициент за тежест/, умножен по 16 часа, се равнява на общо 28.8 часа работа. Полученият резултат се разделя на осем часа /работен ден/ и се получава 3 дни и шест часа работа, която очевидно според Правилата включва запознаване с преписката в чистия вариант, когато тя е под 500 страници, всички заседания и написване на решение. **Подобно решение е фактически абсурд, имайки предвид именно фактичската и правна**

сложност на делата по ЗДДС.

На същите доводи, приемаме за изключително неправилни, неprecизни и в никакъв случай отчитащи реалната натовареност на административните съдии, определените коефициенти за тежест на делата по ЗКПО, ЗДДФЛ, ЗУТ, КСО, ЗМДТ, ЗАДС, ДОПК-т. 7 от Приложение №1, ЗЗО, ЗОДОВ, ЗДОИ, ЗПЗП, ЗЗДискр., КТ, ЗМСМА, ЗОС и ЗДС, ЗКИР.

По-специално ще се спрем на делата по Изборният кодекс, до колкото примерът е от есента на миналата 2015 година и няма как да е взет предвид при изготвянето на Правилата.

В образуваното в Административен съд Варна дело по обжалване на решението на ОИК-Варна за определяне на окончателните резултати от местните избори, участваха над 70 страни, от които 18 жалбоподатели-всеки с различни доводи, един ответник, Окръжна прокуратура Варна, конституирана като контролираща страна и 52 заинтересовани страни. Делото протече в пет заседания, през няколко дни, всяко от които продължаваше между три и осем часа.

За този вид дела, в Правилата е предвиден коефициент на тежест 1.3 или по-малко от общо три дни работа. Очевидно е, че подобен измерител на работата на административния съдия по това дело не отчита нито времевия ресурс, нито фактическата и правна сложност на делото, поради което категорично твърдим, че посоченият коефициент не отразява обективно тежестта на делото. Извън това обяснение подчертаваме, че работата по подобен род дела, предполага в рамките на повече от месец, абсолютния ангажимент на съдията да администрира само това дело и липсата на възможност адекватно да работи по останалите, разпределени му дела, вследствие на което се стига до забавяне на другите дела, по които е докладчик, респективно до влошени в общ смисъл крайни резултати.

III. Текстът на чл.38 от Правилата предполага при различните хипотези на обединяване на съдебни дела- коефициентът на тежест на обединеното дело да се определя според делото, което има най-висок коефициент, посочен в Приложенията. Предвид указаният най-висок коефициент по административни дела – 1.8, като крайна последица дори при обединяването на 18 дела, какъвто е предходният даден пример, делото винаги ще има коефициент на тежест 1.8, тоест пак три дни и шест часа работа.

В обобщение, **работата на съдията извън този срок, остава неотчетена, съобразно предложените правила, което според нас е недопустимо!**

IV. В Точка 25 в Приложение № 1 към Правилата е определен индекс 0.8 за така наречените „искови административни дела- чл.256-257 АПК, чл.128 ал.1 т.7 АПК, чл.128 ал.2 АПК, чл.292 АПК, обезщетения на държавни служители“.

Първо, следва да се има предвид че производството по чл. 256 и чл.257 от АПК, **не е исково производство**. В посочените разпоредби е регламентиран ред за подаване на **искане** за извършване от административния орган на действия, които той не е извършил, а дължи по закон. Разделът в АПК е наименован „Защита срещу неоснователни бездействия“ и предполага **оспорване на бездействието на органа**,

/ този израз е употребен и от законодателя/, **което е административно производство, а не исково.** В този смисъл, в Правилата очевидно е въведено смесване между понятията „иск“ и „искане“, което правната доктрина в административните производства категорично различава. Исковите производства в АПК са както следва – чл.128 ал.2, чл.203 и сл. , чл.292, чл.299 и чл.300 във вр. с чл.203 от АПК. Всички останали са административни, с изключение на производства в Глава седемнадесета в АПК, в които по същество се осъществява изпълнение на влезлите в сила административни актове и съдебни решения по административни дела.

V. В чл.35 т.4 от Правилата е възприето решение, когато по делото е изготвено пресюдициално запитване, **прието за допустимо от СЕС**, да се прилага коригиращ коефициент 2.

Предвидената тук предпоставка за прилагането на този коефициент, а именно запитването да е прието за допустимо от СЕС, всъщност обезпредметява работата на съдията, в случаите, когато **той е длъжен** да отправи запитването, подадено от страната / когато актът по делото е окончателен, без предвидените изключения/. Съгласно чл. 629, ал. 3 ГПК „Съдът, чието решение не подлежи на обжалване, **винаги отправя запитване за тълкуване**, освен когато отговорът на въпроса произтича ясно и недвусмислено от предишно решение на Съда на Европейските общности или значението и смисъла на разпоредбата или акта са толкова ясни, че не будят никакво съмнение“. Следователно, националната юрисдикция, която разглежда правен спор като последна инстанция, **е длъжна да сезира СЕС**, ако при решаването на този спор трябва да бъде приложена общностна норма и тази общностна норма се нуждае от тълкуване, след като е отправена молба за запитване от конституирана страна в производството. Тъй като тази разпоредба попада в приложното поле на тълкувателната компетентност на СЕС, в своята практика той е имал възможност да предвиди случаите, при които националната юрисдикция може да бъде освободена от задължението за отправяне на запитване, но те са примерно упоменати от СЕС например в решението по делото **Hoffmann-La Roche** и представляват рядко изключения. Във всички останали случаи по чл.629 ал.3 от ГПК, съдията ще отправи запитването, защото е длъжен да го направи, ако и още при подаването му да е констатирал, че то е възможно да не бъде допуснато за разглеждане от СЕС, тоест и в този случай, извършените от него действия по отправяне на пресюдициално запитване, няма да бъдат коригирани с коефициент 2, като по този начин стореното от него длъжимо действие, отново ще остане неосценено, а зависещо от действията на СЕС.

VI. Категорично се противопоставяме срещу възприетото в чл.18 ал.3 от Правилата решение , когато съдебното дело има за предмет няколко материални закона, групата при образуване на делото да се определя по този материален закон , който е оценен с най-висок коефициент, според групите дела, посочени в Приложение 1.

Подобна фактическа обстановка е често срещана в делата по обжалване на ревизионни актове по реда на ДОПК, където предмет за проверка за законосъобразност е ревизионен акт, с който се установяват задължения например по ЗДДС и ЗКПО. Отново се натъкваме на последица

, която предполага съдът да се произнесе и по установяванията за задължения по втория материален закон, но това да не се отчита по компентираните тук Правила. Така в конкретния случай, на делото ще бъде поставен индекс 1.8, като дело по ЗДДС, без да бъде отчетена работата на съдията по ЗКПО, за който в правилата е предвиден коефициент за тежест 1.7. **Считаме, че в тези случаи, индексите следва да се сумират, защото само по този начин се постига адекватна оценка на реално извършените от съдията действия в съвкупност.**

VII. Съобразно чл.20 ал.1 от Правилата, в централизираната система за случайно разпределение на делата, използвана във всички съдилища, се извеждат групите дела, така както са посочени в Приложенията. Същото е отбелязано и в §2 от ПЗР на Правилата, като е указано обаче, че разпределението на делата следва да се извършва по досегашния ред и измежду съществуващите групи във всеки съд.

Както в Административен съд Варна, така и в останалите административни съдилища, е внедрен програмен продукт "Law Choice", представляващ програма за разпределение на делата на случаен принцип. Считано от 01.10.2015 г. делата в Административен съд Варна се разпределят по новата програма за случайно разпределение. От същата дата беше нулиран броят на разпределените дела за всички съдии по всички кодове. Считано от 01.04.2015 г., съобразно решение на общото събрание на съдиите в съда, бяха определени 33 бр. кодове за разпределение на делата по материя.

От справката за постъпилите първоинстанционни и касационни дела през 2015 г. се установи неравномерно разпределение на делата, както по брой, така и по вид. Констатира се разлика от 26 бр. първоинстанционни дела между различните докладчици. При касационните дела, тази разлика достига 10 бр. При извършеното нулиране на разпределението на делата на 01.01.2016 г. тази разлика не беше компенсирана по никакъв начин.

От извършения анализ на разпределението установихме, че програмата допуска неравномерно натоварване на различните докладчици, обусловено в разпределяне на до 4 бр. дела от един и същи код на един и същи докладчик. По този начин за всеки отделен код се постига натовареност, която не може да бъде компенсирана към 31.12. на съответната година. Ако се има предвид „изравняване“, а не механично „нулиране“, би следвало да се предвиди поне три месечен срок преди края на календарната година, в който програмата да започне да изравнява отделните докладчици.

Анализът ни показва, че колкото повече отделни кодове по материя има, толкова по-голяма е разликата между броя на разпределените дела между отделните съдии. Програмата допуска до 4 бр. разлика между отделните магистрати за всеки отделен код.

Горното отбелязваме именно в аспекта на компентираните тук Правила, приети от ВСС за оценка на натовареността на съдиите, в приложенията към които са изчислени средни претеглени времевы стойности - коефициенти за тежест, по групи административни дела. Видно от приложение № 1 са предвидени 47 бр. различни коефициенти за

тежест, съобразно различните материални закони. При въвеждане на новата програма за разпределение на делата евентуално от 01.04.2016 г. ще се наложи определянето на нови кодове по материя, които очевидно ще трябва да са поне 47 бр. **При разлика от 4 бр. дела за всеки отделен код е възможно да се достигне до изключително неравномерно разпределение на дела, което не би могло да се компенсира в края на всяка календарна година, когато това става с механично нулиране на натовареността.** Предвид гореизложеното, неясно като процедура на изпълнение остава правилото, визирано в цитираният по-горе § 2 от ПЗР на Правилата, тоест как точно ще се извършва разпределението.

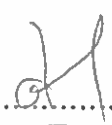
VIII. Изцяло без мотив е извършеното разграничение в Приложение №7 към Правилата, от което се установява, че допълнителното необходимо време за съдии, разглеждащи касационни/въззивни/ дела в административен съд е 70 часа, а за окръжен съд – 200 часа. Не е ясно, на базата на какви критерии, комисията е решила, че в административните съдилища, касационните производства отнемат със 130 часа по-малко от колкото в окръжните съдилища. Ще припомним пристия от ВСС Анализ на натовареността на органите на съдебната власт за 2014г., до колкото за 2015г. още не е съставен такъв, в който самият ВСС констатира, че: „... голяма част от делата в административните съдилища (62 %) са разгледани от съдиите в петте административни съдилища - София-град, Бургас, Пловдив, Варна и Велико Търново. През отчетната 2014 г. само в Административен съд София-град са разгледани почти 1/3 от всички дела в административните съдилища (17 835 бр.). В АдмС Бургас през 2014 г. са разгледани 3 978 бр. дела, от които 2 628 бр. са новообразувани. В АдмС Пловдив са разгледани 5 260 бр. дела, като новообразуваните са 3 590 бр. В АдмС Варна през 2014 г. са разгледани 5 157 бр. дела, от които 4 142 бр. са новообразувани. В АдмС Велико Търново са разгледани 1853 бр. дела - 1436 бр. са новообразуваните. Извън тези съдилища, с по-големи постъпления през 2014 г. са АдмС Благоевград - 2 121 бр. и АдмС Хасково - 1 428 бр. Запазва се тенденцията, свързана с увеличаване броя на споровете, свързани с прилагането на Закона за достъп до обществена информация, Закона за убежището и бежанците, Закона за движение по пътищата и Закона за защита от дискриминация. От изложените статистически данни за дейността и натовареността на административни съдилища за 2014 г. може да се направят следните изводи: • Голяма част от административните дела са концентрирани в няколко от административните съдилища - София, Варна, Бургас, Велико Търново, Пловдив, Благоевград и Хасково, това предопределя и високата натовареност в тези съдилища • Ниска натовареност на голяма част от административните съдилища - 54 % от съдилищата (с дела под 13 бр.) За отбелязване с факта, че тези съдилища се водят ниско натоварени спрямо нивото на административни съдилища, **но сравнявайки ги с окръжните съдилища, където средната е 12.03 дела те са средно, а някои от тях и високо натоварени“.**

IX. В Приложение № 5 към Правилата , е предвиден среден брой часове за административни дейности на административните ръководители. Как посочените там допълнително часове, се отнасят към задълженията,

вмислени на административния ръководител и разпределящият съдия, също не става ясно. Съобразно коментираният тук Правила / чл.16, чл.17, чл.18, чл.19, чл.20 ал.4/ , са предвидени задължения за председателя и разпределящият съдия, които в големите административни съдилища , където постъпването на делата е с хиляди, по съществото си предполагат изцяло ангажимент към разпределението на делата, поставяне на коефициенти, коригирането им и отчитане на резултатите. Не е обяснено например, при прекратяване на производство, ако докладчикът не уведоми за това председателя, системата автоматично ли отчита коригиращ коефициент в посока намаление или това следва служебно да се следи. Ако е последната хипотеза, ведно с всички останали задължения, предвидени в посочените по-горе текстове, предполагат съответният административен ръководител да е ангажиран ежечасно с прилагането на коефициентите и коригирането им и да не разполага с време за извършване на останалите си задължения. Ако програмата не генерира автоматично цялата информация по движението на делата, а предполага ръчна намеса , в големите административни съдилища, това ще е и невъзможно.

Ж. В аспекта на разпоредбата на чл.22 от Правилата и с оглед съвкупното изложение по-горе, не можем да не констатираме явната според нас, така също и неправилна, непрецизна, неточна и необективна оценка на работата на административните съдии, предвид така определените коефициенти за тежест по административните дела. Те са изключително нереално занижени и в никакъв случай не представляват обективен критерий на действително вършената от един административен съдия работа. Не можем да не съпоставим коефициентите за тежест, определени по Правилата за гражданските и наказателни дела, с тези, поставени за административните дела. Констатира се необяснима разлика, която сочи на по-високи коефициенти, поставени за делата, разглеждани от общите съдилища и буди недоумение, предвид обстоятелството, че именно административните съдилища разглеждат делата в публичният сектор. Това са делата на Държавата, чрез нейните органи в София и останалите градове, така също местните органи на самоуправление, както и специализираните администрации, също и особените юрисдикции в областта на държавната администрация.

Не на последно място следва да бъде упоменат факта, че всяко следващо атестиране на административните съдии, ще е с подчертано по-ниски оценки , в следствие на така определените коефициенти за тежест. Тази тенденция няма как да бъде оправдана, предвид вече отчетените резултати от работата на административните съдии. Не един път и в Докладите на Европейската комисия е коментирано обстоятелството, че административното правораздаване в РБ е по-бързо и не с сред упоменатите причини за негативната оценка, дадена на правосъдната система в България.

С уважение:.....

/ Тинка Косева- Председател на
Административен съд- Варна/

Административен съд - Силистра

СИЛИСТРА 7500, УЛ. ЦАР ШИШМАН № 5, ЕТ. 4, П.К. 16, ТЕЛ. 82 23 21,
83 83 74, ФАКС: 83 83 74, e-mail: adm_sad_silistra@abv.bg

Изх. № 86-А,
18.03.2016 г.

ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ ДО:

✓ КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ
СТЕПЕНТА НА НАТОВАРЕНОСТ НА
ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

СТ А Н О В И Щ Е

От Административен съд Силистра

Относно: Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по протокол № 62/16.12.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Подкрепяйки изцяло обоснованото становище на АССГ, внесено във Висшия съдебен съвет на 15.01.2016г., съдиите от АС гр.Силистра изразяваме допълнително следните съображения по небалансираните идеи, заложили и ярко проявени в Правилата, явяващи се фундамент за по-нататъшните действия в посока към оптимизиране и реформиране на съдебната система. Още с първия им прочит се прокрадва съмнението, че приложената методика обслужва интересите на неособено натоварените апелативни съдилища, вкл. на Апелативния специализиран наказателен съд, като обидно занижените коефициенти за тежестта на делата, разглеждани от административните съдилища, са просмукани от идеята за тяхното потискане, неясно защо?!? Административните съдилища вече 10-та година работят успешно, което изрично е отразено в Доклада на Световната банка, забелязано е от Европейската комисия, а смеем да твърдим и от гражданите и ЮЛ, но това не устройва нечия визия за правосъдието в страната, явно...

Извиняваме се за анонса, но изключваме възможността този „резултат“ да е плод на непрофесионализъм, което ни мотивира писмено да изразим съображенията си.

Считаме, че е повърхностен и недостатъчен *единственият критерий*, на който е базирана цялата методика на правилата - **времевия**. Същият, макар и усреднен, освен, че винаги има субективни измерения, не е годен да даде информация за действителната правна сложност на съответния вид дела, а още по-малко за фактическата такава. Последната не може да бъде уплътнена и с допълнителните обстоятелства, включени в чл.35 „Основания, които водят до увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата” - над 500 листа доказателствени материали; участие на над пет реално явили се страни; когато в административното производство се разглеждат искания за спиране на предварително изпълнение на административния акт или за допускане на такова от съда и т.н. Това е така, защото, по делата по ЗКИР например, или по ЗУТ - за одобряване, изменение и т.н. на ПУП, се конституират по повече от 10-20 заинтересовани страни, чието издирване, установяване на адреси и най-вече - ефективно призоваване, сериозно натоварва работата на съдията-докладчик по подготовка на делото за съдебно заседание, а и на служителите в съда. Независимо от това и защото с производствата по горепосочените закони се поставят в опасност имуществените интереси на почти всички заинтересовани страни, същите или се явяват в съдебно заседание, или депозират писмени становища по оспорването и прилагат доказателства, които съдът задължително следва да обсъди в своя акт. Ефективният критерий за определяне тежестта на едно съдебно производство е не колко е „дебело” делото, или колко са явилите се/конституираните страни по него, или колко време е необходимо на съдията за да го разгледа, а *колко трябва да знае за да го реши правилно*. Следователно, изходната позиция, според нас, при определяне сложността и тежестта на едно административно дело, следва да бъде свързана с отговор на въпроса - колко нормативни акта /не само закони/ имат отношение към повдигнатия съдебен спор и степента на тяхното познаване, която трябва да е такава, че да позволява свободното им прилагане, преценявайки към кой момент каква редакция е действала и каква е нормативната логика на развитие на материята с последващите изменения, защото едва ли някой има колебания, че най-често изменяните и допълвани нормативни актове са тези, уреждащи правоотношенията с публичен елемент и, това не се нуждае от някакво специално мотивиране.

Обществените отношения се развиват динамично и многопластово, което налага на нормотвореца и адекватно да ги регулира. Законите, претърпели най-много изменения в сравнително кратки периоди от време са ЗУТ, ЗМВР, КСО, ЗОБП, ЗСВ и др., като само от началото на 2016г., са приети изцяло новия Закон за обществените поръчки /в сила от 15.04.2016г./

и Закона за предучилищното и училищното образование /в сила от 01.08.2016г./, а изменения са настъпили в: Закона за движението по пътищата; Закона за достъп до обществена информация; Закона за висшето образование; Закона за интеграция на хората с увреждания; Закона за концесиите; Закона за приватизация и следприватизационен контрол; Закона за общинската собственост; Закона за публично-частното партньорство; Закона за туризма; Закона за хазарта и други чисто административни закони. Административното правосъдие по природата си е сложно, но горепосочената динамика в нормативната му база, го усложнява допълнително, което едва ли не е било известно на комисията, работила по Правилата, а и на членовете на ВСС, гласували ги в настоящия им вид. Посоката на движение е правилна, но приложения единствен, получен при усредняване на резултатите от попълнени от съдиите анкети през 2014г., *времеви измерител* е деформиран и не може да отрази реално дори и сродния му, произведен от него самия показател - какво време реално е необходимо на съдията да подготви, разгледа и реши дело от конкретния оценяван вид. Ето защо следва към времеви критерий да бъдат насложени още и оценъчен критерий за фактическа сложност на делото, както и за правната му такава, последният отговарящ на въпроса - колко и какво трябва да знае съдията, вкл. първично и вторично европейско право, за да реши спора, чак след което, при компилацията от трите измерителя, би могло да се очаква по-добро изграждане на методика за определяне на тежестта на делата, респ. натовареността на съдиите.

В този контекст, намираме за нужно да изложим следните конкретни възражения:

I - Непоследователен подход при определяне на коефициентите на тежест при обединяване и разделяне на дела спрямо делата с обективно/субективно съединени претенции, което ще доведе до превратно прилагане на Правилата:

Съгласно чл.38 ал.1 от тях, при различни хипотези на обединяване на съдебни дела, коефициентът на тежест на съединеното дело се определя според делото, което има най-висок коефициент. Всяка присъединена претенция е самостоятелен предмет на дело. Съгласно чл.38 ал.2 от Правилата, при различни хипотези на разделяне на съдебни дела, всяко от разделените дела получава коефициент за тежест, според съответните групи дела. Т.е. работата по всички първоначално съединени, а впоследствие разделени претенции, ще бъде отчетена със съответни коефициенти.

Обединяването и разделянето на съдебни дела се основава на института на обективното, респ. субективно съединяване на претенции. Дело с 10 на брой самостоятелни искания, което не е разделено, ще има коефициент десетократно по-малък, от сбора на коефициентите на разделените дела, въпреки че основната правораздавателна работа по разглеждането и решаването на делото е една и съща по единичното, и по

разделените дела. Затова считаме, че принципът на определяне на коефициента на разделените дела следва да бъде приложен и спрямо обединеното дело съобразно съединените претенции - всяка от тях, която би могла да битува като самостоятелно/разделено дело, а на практика това са всички съединени претенции, да се категоризира с коефициент и *общият коефициент на дело с обективно/субективно съединени претенции да е сбор от коефициентите за всяка от тях*. В действителност, съдът разглежда всяко от исканията с отделни мотиви и постановява решение с отделен диспозитив, а разделянето и обединяването на дела е техника, която не би следвало да дерогира остойността на извършената работа. В този смисъл прилагането на Правилата би провокирало използване на разделянето на делата, за да се отчете реално извършената работа.

II - Непоследователно проведен принцип за категоризация при една и съща материя, разглеждана от различни съдилища:

Коефициент **1,4** - за съдебни производства по ЗОДОВ, т.е. облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за административни съдилища /Приложение 1 т.20/; Коефициент **1,1** - за съдебни производства по ЗОДОВ, т.е. облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за окръжни съдилища /Приложение 3.2 т 6/; Коефициент **1,7** - за съдебни производства по облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за окръжни съдилища /Приложение 3.2 т. 3/

Исковите по ЗОДОВ са частен случай на облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт. Кое обосновава тогава разликата в коефициентите за тежест?

СПЕЦИФИЧНИ ПРОПУСКИ ПРИ ОЦЕНКАТА НА РАБОТАТА ПРИ АДМИНИСТРАТИВНИТЕ СЪДИЛИЩА:

1. Неравно третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на обективно, респ. субективното съединяване на претенции:

При административните съдилища, за разлика от общите, не е предвиден изобщо коригиращ коефициент за увеличаване на предварително определения такъв за сложност на делата при обективно, респ. субективно съединяване на иски/жалби:

Чл.27 т.7 от Правилата - к. 1,3 - първоинстанционно наказателно производство при субективно, респ.обективно съединяване на над 5 претенции;

Чл.28 т.1 - коефициент 1,3 - въззивно наказателно производство - при съединяване на над 5 жалби или протести;

Чл.31 т.1 - коефициент 1,5 – първоинстанционни граждански и търговски дела в РС и ОС;

Чл.32 т.1 - коефициент 1,3 - въззивни граждански и търговски дела в ОС, АС;

Чл.32 т.2 - коефициент 1,5 - въззивни граждански и търговски дела в ОС и АС;

При административните съдилища хипотезите на обективно, респ. субективно съединяване на жалби или искове не е свързано с коригиране в посока на увеличение на коефициента на натовареност.

2. Несправедливо третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на определяне на коефициента при прекратяване на делата:

Съгласно чл.25 т.6 от Правилата, при прекратяване на наказателно производство при условията на чл.24 ал.1 и ал.4 НПК, след началото на съдебното следствие, се прилага коригиращ коефициент 0,7. Съгласно чл.33 т.2 - при прекратяване на съдебно-административното производство при условията на чл.159 т.2, 3, 5, 6, 7 и 8 от АПК, независимо дали преди или след даване ход на делото /аналогично на започнало следствие при наказателните дела/ се прилага коригиращ коефициент от 0,25, който е приблизително три пъти занижен спрямо този при наказателните дела.

При административните съдилища не е въведено разграничение за фазата на съдебното производство при прекратяване на делото. Следователно, дело, прекратено след събиране на доказателства, ще се остойности с коефициент, три пъти по-нисък, в сравнение с този при наказателните първоинстанционни дела. Не разбираме каква логика е закодирана в този резултат!

3. Несправедливо третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на определяне на коефициента на групи дела съобразно законовото основание:

Съгласно т.38 от Приложение №1, на групата административни дела по Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е определен коефициент за тежест - **1.1**, а в Приложение №3.2 т.7 - група вещни искове, включително по ЗКИР - коефициентът е **2**. Решаването на спор на терена на една и съща законова материя - ЗКИР, е основание при административните съдилища да се определи коефициент, два пъти по-нисък от този при общите съдилища. При това, административните съдилища и в тези производства действат като въззивна инстанция, преценявайки цялата административна преписка и съобразно принципа от чл.9 АПК за служебното начало, проверявайки административния акт на всички основания за незаконосъобразност.

Освен това: За касационните дела по ЗСПЗЗ /т.42 от Приложение №1/ е определен коефициент за тежест **0.6**, като за административните производства по ЗСПЗЗ на районния съд, същият е **1.3**, което поражда много въпросителни при очевидно проведената линия в Правилата на увеличаване /с малки изключения/ на коефициента на същите по вид дела за въззивното производство, ярко проявена по отношение на Апелативните съдилища в Приложение №3.2. Не само, че подходът по отношение на делата по ЗСПЗЗ

е необоснован, но той е очевидно несправедлив и несъответен на реалната тежест на касационните дела по ЗСПЗЗ.

4. Смазващо занижените коефициенти за делата по ЗАНН, които са несъответни на усилията на районния съд, а още по-малко на касационната инстанция - АС, формираща окончателната съдебна практика по спорния въпрос:

По тези именно производства са ставали най-задълбочените и продължителни обсъждания и спорове в съставите на административните съдилища и между тях, което неизбежно доведе и до приемане на четири отделни тълкувателни решения на върховните съдебни инстанции по ЗАНН: ТР №1/26.02.2014г. по т.д.№1/13г на ВАС /за електронния фиш по ЗДвП/; ТР №3/03.07.14г. по т.д.№5/13г. на ВАС /приложими ли са давностните срокове по ЗАНН за изпълнение на наказанието „глоба” по отношение на „имуществените санкции”/; ТР №1/27.02.2015г. по т.д.№1/14г. на ОСНК на ВКС и Втора коллегия на ВАС /за характера на сроковете по чл.34 ЗАНН/, както и ТР №3/10.05.11г. по т.д.№7/10г. на ВАС /за конкуренцията между „маловажен случай” по чл.28 ЗАНН и „маловажно нарушение” по чл.415в КТ/.

Обикновено с касационната жалба се въвеждат в процеса всички възможни отменителни доводи и възражения, които следва да получат адекватен отговор със съдебното решение, което не сочи на лекота и опростеност на касационното производство по ЗАНН. Същественото обаче, което задължително следва да бъде преценено от ВСС при изготвяне на цялостна методика за определяне натовареността на съдиите, в частта ѝ за производствата по ЗАНН е това, че във все повече специални закони, в разделите „Административно-наказателна отговорност” са предвидени изключително високи имуществени санкции, което обосновава големия интерес на санкционираните субекти от прецизното водене на съдебния процес, с изследване на всички релевирани оплаквания, факти и обстоятелства. Така например в ЗУТ /чл.232 ал. 2, ал.3 и ал.4/ са предвидени глоби от 3 000 до 15 000 лева за лица, които упражняват строителен надзор, изработват инвестиционни проекти и др., без съответното право; в Закона за акцизите и данъчните складове /чл.113- имуществена санкция до 10 000 лв. за неиздаден или неотразен адм.документ в счетоводството; чл.114- имуществена санкция от 5 000 до 10 000 лв.; чл.114а - санкция в двоен размер на дължимия акциз, но не по-малко от 4 000 лв.; чл.115а - глоба за физически лица от 1 000 до 5 000 лв./; в Закона за културното наследство /чл.200 - глоба от 5 000 до 10 000 лв., а на едноличен търговец и юридическо лице - имуществена санкция от 15 000 до 30 000 лв., за нарушение на чл.83 с.з.; чл.200а - глоба от 2 000 до 6 000 лв., а на едноличен търговец или юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 5 000 до 15 000 лв./ и мн. др. Или, представата, че делата по ЗАНН са познатите стари „КАТ-аджийски дела” отдавна няма нищо общо с реалността, поради което

считаме, че коефициентите за тези производства следва да бъдат завишени както за районния съд, така и за административния. За да бъде решен справедливо административнонаказателен спор, с такъв висок размер на санкцията е очевидно, че съдиите следва да познават в дълбочина приложимото материално право /специфичните административни закони/, а не просто да прилагат ЗАНН, който в основата си е процедурен. Подвижността на материята в областта на държавното управление дава отражение върху формирането на различни правонарушения, а оттам и на самите административни наказания. Поради това при административната отговорност е трудно да се създаде единен административнонаказателен закон /за разлика от наказателната/. ЗАНН урежда само общите положения и принципи на административнонаказателното материално право, без да включва в своя нормен състав специални текстове, които се отнасят до отделните нарушения, или ЗАНН няма подобно на НК, специална част. За сметка на това, в много на брой, а някои и обемни, с тежки текстове, специални закони, действащи в различните отрасли на държавното управление, са включени съставите на конкретни административни нарушения, чиито обект на посегателство са все по-нови, а понякога и неутвърдени сегменти на обществените отношения, възникнали в хода на развитие на обществото. Следователно, за правилното разрешаване на административнонаказателните спорове, е нужно съдът да познава добре многобройните материални закони, техния дух и вътрешна логика, което не може да съответства на определения с Правилата коефициент на тежест от 0.1, нито с този за РС - 0.3.

5. *Недоумение буди и коефициента от 0.04 за делата по чл.75 ДОПК*, което означава, според правилото на използваната методика, че за 39 минути всяко такова дело следва да бъде приключено с определение. В тези производства се проверяват условията от 75 ДОПК, а именно: налице ли е образувано наказателно производство или предварителна проверка, с какъв акт и в рамките на процесуалните срокове ли е направено искането; достатъчно мотивирано и обосновано ли е то за да се допусне разкриването на исканата данъчна и осигурителна информация; индивидуализирани ли са данните, данъчните периоди и др., като всеки съдия е с презумпцията, че един ден може да отговаря за вреди, причинени от неправилно допускане на разкриване на защитената информация. Нямамо е случай в нашата практика да сме се произнесли по искане по чл.75 ДОПК в толкова кратък срок, още повече, че законът го е определил на 24 часа /чл.75 ал.2 ДОПК/, който стриктно се спазва. Отделен е въпроса, че обикновено преписките не са окомплектовани с нужните доказателства, което допълнително забавя произнасянето. За сравнение може да се направи аналогия със заповедните производства на РС, където коефициентът е 0.1, какъвто е и за ОС, с гарантирана нормативна защита на засегнатото лице /длъжник/, което ирелевира принципно отговорността на съда.

6. По подобен начин стои въпроса и с *делата по чл.60 ал.4, чл.166, чл.250, чл. 297 ал.4 АПК*, които обикновено са усложнени, тъй като сезираният съд разполага единствено с искането и представените с него доказателства, а преписката липсва. Затова именно законът му е вменил задължение за проверка, извършвана чрез органите на полицията и по всички други начини /чл.252 ал.3 АПК/ преди произнасянето, което задължително става в закрито заседание и незабавно. Един неправилен съдебен акт от тази категория може да предизвика сериозно обществено напрежение /напр.: по отношение на допуснато предварително изпълнение на акт, прекратяващ предсрочно пълномощията на общински кмет/ или вреди. Тези производства се родят по нормативното си предназначение с обезпечителните по ГПК, макар и значително по-сложни за разрешаване и с много по-тежки последици, въпреки което обаче, коефициентът за тежест по допускане на **обезпечение от РС е 0.2, какъвто е и за АС - 0.2**, което е крайно несправедливо и нереално. В рамките на приблизителните 3 часа, според ползваните времеви измерители, не може да бъде разрешено от административния съдия дело от тази категория с всички уточнения, извършване на проверки и т.н.

7. *Подкрепяме изцяло становището за недомислието на коригиращия коефициент от чл.35 т.3 от Правилата* - когато в производството са се явили реално повече от 5 страни. Считаме, че е достатъчно да участват толкова и повече заинтересовани страни, които обикновено подават писмени становища и доказателства по делото и по-рядко се явяват в съдебно заседание, което по никакъв начин не променя тежестта на делото, защото техните становища и доказателства абсолютно задължително се докладват в съдебно заседание и обсъждат от съда в решението.

8. *Специално внимание следва да се обърне на коефициента за тежест на делата по КСО /Приложение №1 т.9/- 0.8* ??? Че този коефициент не съответства на сложността на осигурителната материя, проличава от следните съображения:

а) текстуалният обем на КСО надхвърля почти с 40% обема на кодекса, който „се радва“ на най-високи коефициенти – НК;

б) прилагането на КСО, визиращ обезщетения, помощи и пенсии, е свързано и с прилагането на множество други действащи нормативни актове, а именно: 3 кодекса (АПК, ДОПК, КТ), над 10 закона, над 30 подзаконовни нормативни актове и 4 регламента на ЕС;

в) споровете относно осигурителния стаж почти винаги налагат издирването и прилагането на отменени осигурителни законови и подзаконовни нормативни актове, които не се наемаме да преброяваме;

г) преписките по издаването на оспорените пред съда административни актове винаги са обемисти и изискват обстойна и консумираща много време преценка на доказателствения материал, както и почти винаги - специални знания.

На фона на гореизложеното е очевидно неправилно коефициентът на делата по КСО - 0,8 да е почти същият, като този по гражданските дела за издръжка - 0,7 и по-нисък от гражданските дела за деликт - 0,9. Защото на всеки практикуващ юрист е добре известно, че делата за издръжка представляват правни спорове, лишени от каквато и да била фактическа и правна сложност. Колкото до деликтите, при тях, също като при делата по КСО, усложненията могат да настъпят от фактическа страна, но за разлика от делата по КСО, подобни усложнения не могат да съществуват от правна страна.

Да погледнем ситуацията от друг ъгъл:

Пресметнатите съгласно Приложения №№ 1, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1 и 3.2 средноаритметични коефициенти на делата, разглеждани на апелативно и окръжно ниво, са:

• административни дела	0,90;
• наказателни дела – окръжен съд /първа инстанция и въззив/	1,57;
• наказателни дела – апелативен съд	2,63;
• наказателни дела – специализиран наказателен съд	2,52;
• наказателни дела – апелативен специализиран наказателен съд	2,66;
• гражд. и търг. дела - окръжен съд /първа инстанция и въззив/	1,04;
• гражданска и търговски дела – апелативен съд	1,60.

Излиза, че, измежду административните, окръжните и апелативните съдилища, „най-лесните“ дела се решават в административния съд, нищо, че съдебният контрол върху актовете на централната и местните изпълнителни власти е въздигнат като един от най-значимите белези за демократичността на обществото? За да си „отговорим“ на риторичния въпрос, излагаме следните съображения, от които ще проличи, дали делата на административните съдилища наистина са „най-лесни“.

А) Гражданските и търговските състави боравят най-често с един процесуален и пет материални закона (ГПК, ЗС, ЗЗД, СК, ЗН, ТЗ), а наказателните състави – с един процесуален и един материален закон (НПК и НК). По-рядко на тези състави им се налага да прилагат и други нормативни актове, чиито брой едва ли надхвърля 50. Това създава условия за пълноценно овладяване на нормативната материя и отработването на делата от правна страна с бързината на рутинните навици.

За административните съдии съществува потенциална възможност да се сблъскат в своята работа с над 500 законови и подзаконови нормативни актове (според „АПИС“ към АПК препращат 8 кодекса, 174 закона, 10 постановления на МС, 80 правилника, 267 наредби и 2 инструкции - общо 541 нормативни акта, които съдържат административноправни норми; необхванати от тази статистика са онези общински наредби и правилници, които не се съдържат в „АПИС“, както и нормативните актове, които, макар да съдържат административни правила, не препращат изрично към АПК. Касае се за нормативна бездна, в която нито един административен съдия не

би могъл да натрупа познания до такава степен, че да обработва рутинно /т.е. по-бързо/ делата откъм правна страна, освен евентуално във ВАС - единственият съд, където е практически възможно тясното профилиране на административноправната материя по отделения.

Б) Гражданските и наказателните закони са по-статични (с по-малко изменения), с много по-ясна и по-добре формулирана нормативна идея, изчистена от юриспруденцията и правотворчеството в продължение на десетилетия и дори хилядолетия. Административните нормативни актове се характеризират с динамичност до степен на хаотичност, създадени са в масовия случай, без някаква правотворческа традиция в съответната област, съдържат множество празноти, неясноти и противоречия, и много често имат съвсем краткосрочно битие. Това предизвиква големи проблеми в правоприлагането, които се стоварват с най-голямата си тежест върху правосъдието, административното правосъдие.

В) Нито гражданските, нито наказателните закони имат толкова допирни точки с океана от правни норми, наречен европейско право, колкото националното ни административно право! Защото правото на ЕС, в огромната си част, съдържа именно административноправни разпоредби, които, по силата на нашето членство в Съюза, се превръщат в част от българската правна система. Дори само това обстоятелство, само по себе си, е напълно достатъчно, за да направи работата на административните съдилища в пъти по-усложнена от случаите, когато повдигнат пред съда правен спор се решава единствено въз основа на националните правни норми.

Всички гореизложени съображения налагат извод, че коефициентът на административните дела, като цяло, е неоправдано занижен спрямо коефициентите на наказателните, гражданските и търговските дела в окръжен и апелативен съд. В тази връзка следва допълнително да се съобрази и:

1. Съгласно чл.28 т.1 от Правилника, когато във въззивното наказателно производство са подадени над 5 жалба и/или протести се прилага коригиращ коефициент 1,3. Броят на жалбите и протестите обаче няма никакво отношение към предмета на въззивното наказателно дело, защото, съгласно чл.314 НПК, въззивната инстанция проверява изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, и е длъжна да се произнесе и по необжалваната част от присъдата, вкл. по отношение на лицата, които не са подали жалба. С други думи, и при една жалба, и при 5 или повече жалби, предметът на въззивната проверка ще бъде един и същ. Единственото усложнение, което би могло да предизвика броя на жалбите, е инвокирането на повече доводи и доказателствени искания. Но това усложнение изобщо не може да се определи като специфично за наказателните дела. Абсолютно същото усложнение възниква и по административните дела, когато са налице

множество жалби и/или протести. При това положение резонно е да се постави въпроса: защо съществува коригиращ коефициент по чл.28 т.1 ПОНС за въззивните наказателни дела, а не е уреден такъв коефициент за административните дела, по които административните съдилища също действат като въззивни инстанции спрямо административните органи (въззивните елементи на производството по оспорване на административни актове проличава от чл.168, 171 и 173 ал.1 АПК)?

2. От правилото на чл.18 ал.3 ПОНС излиза, че сложността на делото по никакъв начин не се променя, ако спорът е свързан с прилагането само на един закон с висок коефициент или на 10 закона, стига един от последните да е същия закон с висок коефициент, а останалите закони да са с по-ниски коефициенти. Естествено подобно твърдение би било очевидно невярно. Тогава, обаче, би следвало да се въведе коригиращ коефициент, който да отчете усложнението на делото вследствие необходимостта от прилагането на множество закони с по-ниски коефициенти.

3. Емпиричното изследване, визирано в чл.3 ал.2 ПОНС, отразява в някаква степен колко време съдиите отделят за съответните видове дела. Водещ, обаче, би следвало да е критерият - колко време съдиите трябва да отделят за делата. Защото в натоварените съдилища съществуват обективни пречки за всеки съдия да отдели толкова време, колкото би му било необходимо, за да реши пълноценно правния спор.

4. §1 и 2 от ПЗР на ПОНС създават неяснота относно въпроса дали Правилата имат обратно действие, считано от 01.01.2016 г., или не. Би трябвало тази неяснота да бъде елиминирана, така че в крайна сметка да бъде безспорно следното: от 01.01. 2016 г. ли започваме да определяме коефициентите на всяко новообразувано дело или от 01.04.2016 г.?

С уважение,

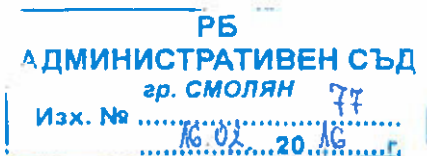
МАРГАРИТА СЛАВОВА

*Административен ръководител-председател на
Административен съд - Силистра*

А Д М И Н И С Т Р А Т И В Е Н С Ъ Д
Г Р А Д С М О Л Я Н

гр. Смолян бул. "България" № 16 тел. 0301/2 76 60; 8-14-20

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ
И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА
НА НАТОВАРЕНОСТ НА
ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА
ВЛАСТ
ПРИ ВСС

УВАЖАЕМИ Г-Н КАЛПАКЧИЕВ,

В Административен съд гр. Смолян се проведе общо събрание на съдиите за обсъждане на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62 от 16.12.2015г.

В хода на обсъждането възникнаха няколко въпроса, които предоставяме на Вашето внимание по компетентност:

1. Нормата на чл. 17, ал. 1 от Правилата предвижда, че в началото на всяка календарна година, в срок до 31.01., Председателят на съда или определено от него лице от специализираната администрация изготвя справка за индивидуалната натовареност на съдията (т.е. следва да разбираме съдиите) за предходната година. От този текст не става ясно, и вероятно е необходимо допълнително да бъде пояснено: кой определя индивидуалната натовареност на Председателя на съда, дали самият той, или висшестоящият Председател на съд. Аналогично стой въпросът и с определяне на годишното разполагаемо време на съдиите по чл. 12, ал. 6 от Правилата. Отново възниква въпроса, дали Председателя на съда сам си определя годишното разполагаемо време на база на зададените критерии или то се определя от висшестоящия Председател на съд. В тази връзка, считаме за уместно, както индивидуалната натовареност, така и годишното разполагаемо време да се определят от Председателя на съответния съд, защото критериите за определяне и на двата елемента са твърде стриктни и не създават възможност за различно тълкуване и приложение. Освен това, те се прилагат към личното досие на магистрата и отразеното в тях е установимо при проверка от ИВСС.

2. По нататък текста на чл. 17, ал. 1 от Правилата внася неяснота относно критерия, върху който се изчислява индивидуалната натовареност на съдията – дали върху разпределените или върху решените дела. Това е така, защото текста на чл. 17, ал. 1 гласи: „като отчита **получените за разглеждане дела** и техния коефициент на тежест“. От друга страна, текстовете на чл. 22, ал. 1, чл. 22, ал. 3, чл. 36, ал. 1 и други, визират „**свършените дела** от всяка група в съответното съдилище“. При така констатираната неяснота считаме, че правилата е уместно да работят с един и същи критерии и той да бъде „броят свършени дела“, а не „броя разпределени дела“, защото именно свършените дела определят натовареността на съдията. Възприемането на двойствен критерии, по наши опасения, отново ще върне оценката

на степента на натовареност в изходни позиции с възможности за оценка по двойствени критерии.

3. Считаме, че в текста на чл. 19, ал. 1 от Правилата е допусната техническа грешка като се има предвид „лицата по чл. 18, ал. 1“, а не „по ал. 1“.

4. От правилата, в частта им по гл. III не става ясно как годишното разполагаемо време се свързва с нормата на чл. 16 от Правилата, тъй като се създава впечатлението, че всеки съдия се счита за нормално натоварен в случай, че е получил в рамките на една година за разглеждане дела, които формират индекс между 70 и 130, без оглед на индивидуално разполагаемото годишно време. Така например един редови съдия в Административен съд разполага, по наши изчисления, с индивидуално годишно разполагаемо време от 1360 часа, формирани по реда на чл. 15, коригиран със стойностите в Приложение № 4 и № 7. При същите условия с корекция по Приложение № 5 един Председател на съд разполага с индивидуално годишно разполагаемо време 860 часа. И двамата обаче (и съдията, и Председателя) следва да решат дела с годишен индекс между 70 и 130. Обаче видно е, че в случаят, ако се раздели формирания индекс по чл. 16 от Правилата на годишното разполагаемо време е налице индигия за различна натовареност между двамата. В тази връзка считаме за уместно в Правилата да се внесе яснота как индивидуалното годишно разполагаемо време на съдията кореспондира с нормите на чл. 16 от Правилата.

Надяваме се, че визираните по-горе въпроси ще бъдат обект на вниманието Ви с цел по-справедливо изчисляване на индивидуалните норми на натовареност на магистратите.

С уважение,

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АДМ. СЪД-
СМОЛЯН:

/ИГНАТ КОЛЧЕВ/

АПЕЛАТИВЕН СЪД - БУРГАС

гр.Бургас, ул."Александровска" № 101, тел.056/85 99 19 , факс 056/ 84 02 76

e-mail: ap.sad.burgas@abv.bg web: www.bgbas.orgИзх. № 11-13-225Дата : 02.03.2016

ДО

**Г-ЖА ЕКАТЕРИНА ЗАХАРИЕВА
МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО
СОФИЯ**

ДО

**ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

ДО

**Г-Н ДИМИТЪР УЗУНОВ
ПРЕДСТАВЛЯВАЩ ВСС
И ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
„БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

ДО

**Г-Н КАЛИН КАЛПАКЧИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА
НА НАТОВАРЕНОСТ НА ОРГАНИТЕ НА
СЪДЕБНАТА ВЛАСТ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

ДО

**ЧЛЕНОВЕТЕ НА КОМИСИЯ
ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА
НА НАТОВАРЕНОСТ НА ОРГАНИТЕ НА
СЪДЕБНАТА ВЛАСТ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

ДО

**Г-ЖА ЮЛИЯНА КОЛЕВА -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА**

**КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
С О Ф И Я**

**ДО
ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯ
ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
С О Ф И Я**

**ДО
Г-Н РУМЕН ГЕОРГИЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ
"ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И
СТАТИСТИКА"
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

**ДО
ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯ
„ПРОФЕСИОНАЛНА КВАЛИФИКАЦИЯ,
ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И
СТАТИСТИКА“
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ**

**ДО
Г-Н ЛОЗАН ПАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД
С О Ф И Я**

КОПИЕ

**ДО
Г-ЖА ТЕОДОРА ТОЧКОВА
ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВСС**

ОТНОСНО: Правила за оценка на натовареността на съдиите,
приети от ВСС с решение по Протокол №62/16.12.2015г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН УЗУНОВ,

**УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА, ЧЛЕНОВЕ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КАЛПАКЧИЕВ,

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КОЛЕВА,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ГЕОРГИЕВ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПАНОВ,

Във връзка с приетите Правила за оценка на натовареността на съдиите, през месец януари 2016г. се проведеха работни срещи по места с административните ръководители и съдиите от районните и окръжните съдилища в района на Апелативен съд – Бургас.

На срещите с административните ръководители и съдиите в РС— Бургас, РС-Поморие, РС-Несебър, РС-Айтос, РС-Карнобат, РС-Средец, РС-Царево и РС-Малко Търново и Окръжен съд- Бургас присъстваха председателят на Апелативен съд-Бургас - съдия Деница Вълкова и председателят на Окръжен съд-Бургас – съдия Боряна Димитрова.

На срещите с административните ръководители и съдиите в РС-Сливен, РС-Нова Загора, РС-Котел и Окръжен съд-Сливен присъстваха председателят на Апелативен съд-Бургас и председателят на Окръжен съд-Сливен – съдия Къню Жеков.

На срещите с административните ръководители и съдиите в РС-Ямбол, РС-Елхово и РС-Тополовград и Окръжен съд- Ямбол присъстваха председателят на Апелативен съд-Бургас и председателят на Окръжен съд-Ямбол – съдия Васил Петков.

Аналогична среща за обсъждане на Правилата се проведе и с всички съдии от Апелативен съд- Бургас, а по-късно и по отделения.

В хода на срещите бяха поставени различни дискусийни въпроси. Изразиха се притеснения за полезността и справедливостта на предложения модел за оценка и се направиха много конкретни предложения за усъвършенстване на приетите правила. Поради това се взе решение във всеки съд допълнително задълбочено да се обсъдят разпоредбите от Правилата, седемте приложения към тях и Указанията към Приложение №3, след което всеки районен съд да изпрати на председателя на съответния окръжен съд писмено становище. Съответно всеки окръжен съд да изпрати

постъпилите становища на Апелативен съд-Бургас за обобщаването им по окръжни райони и обобщеното становище ведно с предложенията да се изпратят до ВСС с конкретни искания.

В резултат на така създадената организация в Апелативен съд-Бургас постъпиха обосновани становища от всички районни и окръжни съдилища в апелативния район с много конкретни, преимуществено критични бележки и полезни предложения, които приложено Ви изпращам за сведение, по компетентност.

Най-общо от съдържанието на изпратените становища може да се направи извод, че ако въпросните Правила започнат да се прилагат от 01.04.2016г., съобразно взетото решение от ВСС, ще се създаде неоправдано напрежение в съдилищата и изключително ще се затрудни организацията на работата. Вместо да се постигне равномерна натовареност на съдиите, прекомерно ще се натовари административният ръководител, респективно упълномощеният да разпределя делата съдия. Няма да се постигне обективна оценка на натовареността на съдиите поради неточност/необоснованост/ на редица от коефициентите за тежест по съображенията, посочени конкретно в приложените становища.

Отделно, въвеждането на правила три месеца след началото на отчетната година ще затрудни статистическото отчитане на данните в края на отчетния годишен период, особено като се вземе предвид, че във връзка с въведената от 01.10.2015г. ЦСРД, по-голямата част от съдилищата са заложили период на изравняване разпределението на делата да става на една година, считано от 01 януари до 31 декември на съответната календарна година. Това само по себе си е достатъчно действието на правилата да се отложи за 01.01.2017г., за да се обезпечи пълноценното им приложение.

В редица становища се оспорва и обективността на резултатите от проведено емпирично изследване, въз основа на които са определени различните коефициенти за тежест в приложенията към Правилата.

В допълнение на приложените становища от районните и окръжните съдилища в апелативния район, Ви моля да съобразите и следните бележки на Апелативен съд-Бургас:

Не може да се отрече, че подходът да се създадат правила за оценка на натовареността на съдиите на база необходимото присъщо време за приключване на различните видове дела е правилен и следва да бъде оценен положително. В системата отдавна се очакваше създаването на т.нар. „разумна норма за натовареност“, която да отчита не само различните аспекти на фактическата и правна сложност на делото, изразени в необходимото време на съдията да реши съответното дело /чл.5 от Правилата/, но също и допълнителните дейности, които неизменно

съпътстват административната дейност на председателя на съда /Приложение №5/ и правораздавателната дейност на съдията /Приложение №4/.

Безспорно между съдиите е, че водещият и понастоящем при отчитане на натовареността количествен показател, отчитащ само броя на постъпилите, разгледани и решени дела е несправедлив и необективен поради все още противоречива практика по места при образуването на делата и различната тежест между тях. Отделно от това оценката на натовареността само по броя на делата създава реални предпоставки за неправилно упражняване правомощието на ВСС по чл.30, ал.1 от ЗСВ за намаляване броя на съдиите и като последица от това допускане на нарушение на чл.6 от ЕКПЧ в аспекта му за справедлив процес. Само като пример ще посоча, че намаляване броят на съдиите в Апелативен съд - Бургас през последните две години /два пъти с по един съдия/се извърши единствено на база сравнителна статистика за натовареност по брой дела в апелативните съдилища, без да се държи сметка за различната практика в апелативните съдилища по образуването на дела и че в определени случаи в един апелативен съд се образуват дела, а в аналогични процесуални хипотези, в друг съд от същото ниво, не се образуват дела /например случаите по чл.76, ал.9 от ПАС или при образуване на дела по Глава тридесет и трета от НПК/. При извършеното намаляване на броя на съдиите не се отчита изключителната сложност на делата, които обичайно се разглеждат на тази висока съдебна инстанция и без какъвто и да е анализ на конкретното постъпление, в смисъл обема на материалите по отделните дела, фактическата и правна сложност на всяко разгледано и решено дело, се стигна до намаляване броя на съдиите, което затруднява работата по отделения и неминуемо застрашава качеството на правораздаването. Ако имаше такива правила по-рано, би се направил анализ и за разходваното време по смисъла на чл.4 от Правилата. В резултат на такъв анализ би се установило например, че едно от постъпилите дела беше с такъв обем приложения, сложност и многообразие на обвиненията и с такъв брой подсъдими и защитници, че се наложи съдията-докладчик /със съгласие на всички съдии в отделението/ да бъде изключен от общото разпределение на дела за една година, за да може да разгледа и реши делото в разумен срок. Практиката на наказателното отделение в Апелативен съд-Бургас в посочения пример красноречиво сочи, че е **крайно наложително приемането на такива Правила, в които т.нар. качествен показател за оценка натовареността на съдините да бъде приоритетен, стига да е обективен и съответен на свършената работа.** В противен случай упражняването на правомощието по чл.30, ал.1 от ЗСВ от ВСС за намаляване броя на съдиите ще произвежда процесуални абсурди като този в Апелативен съд-Бургас, а именно съдии с тясна специализация над 30 години в разглеждане на граждански дела, да участват в разглеждане и решаване на въззивни наказателни дела. Така както утвърдените медицински стандарти не допускат лекар офталмолог да извършва коремна хирургическа

интервенция, така не следва да се допуска съдия цивилист да правораздава като съдия пеналист и обратно.

Ето защо, намираме посоката на заявената с Правилата реформа и поставените с тях задачи и цели по чл.5 за правилни и безспорно нужни и полезни за реформирането на съдебната система.

Въпреки това изразяваме единнодушно становище, че с предложените редакции на отделните разпоредби и определените коефициенти за тежест по различните групи дела, тези иначе одобрявани от мнозинството съдии задачи и цели, обективно няма да бъдат постигнати. Горното извеждаме от конкретните възражения в приложените становища от отделните съдилища и допълнително от следното:

Чл.3, ал.2 от Правилата: Считаме, че направеното емпирично изследване е необективен източник на данни. Това се потвърждава от констатирания в становищата дисбаланс между коефициентите на тежест в различните групи, конкретно посочени в приложените становища и по-долу в настоящото изложение.

Освен това на срещите със съдиите се споделиха впечатления, че притиснати от срокове и друга пряка работа, някои от съдиите са попълнили електронните анкети недостатъчно прецизно. Такива констатации се съдържат и в повечето становища, които изпращам на Вашето внимание.

В този смисъл неубедително е само на база на това емпирично изследване да се приемат коефициенти за тежест на делата без да се търсят други източници за проверка достоверността на информацията в анкетите. Следва да се проведе допълнителен анализ, чрез който да се проверят архивирани през последните пет години и все още неунищожени съдебни дела. Следва да се направят допълнителни анкети със съдии-докладчици не по принцип, а по конкретни дела. Само ако резултатите от такива алтернативни и други подобни методи за изследване съвпадна, би могло да се приеме, че резултатът от проведеното емпирично изследване е достоверен и може да послужи като годна база за толкова важни оценки. Необходимо е също за проверката за достоверност да се ползват обективните данни от приложените по свършените дела протоколи, в които е отразено началото и края на съдебното заседание във времево отношение. Следва да се проверят книгите относно датите на обявяване на конкретни дела за решаване и предаването им в канцеларията и ако изготвянето на мотивите е било забавено, да се анализира дали причината е субективна или е в броя страници на материалите по делото и/или друга фактическата и правна сложност. Едва след такава допълнителна проверка би могло да се правят изводи доколко емпиричното изследване чрез електронното анкетиране на съдии не по конкретно дело, а по принцип /по спомени на съдията/, е достоверен и единствено възможен източник за отмерване натовареността на

съдиите. С други думи, за убедителност и представителност на резултатите от въпросното изследване е необходимо да се извършат допълнителни емпирични изследвания поне по оспорените в становищата коефициенти. При тези допълнителни изследвания следва да се ползват и други способи наред с обективно наличните документи по спорните групи дела и едва при сравнение на получените резултати с резултатите от емпиричното изследване по чл.3, ал.2 от Правилата, последното да се ползва като основа при определяне на коефициентите за тежест.

В този смисъл не е уточнено дали за периодичното изследване по чл.11, ал.6 от Правилата, също ще се ползват електронни анкети по субективни преценки на съдиите без фокус на изследването да са конкретни дела с налични обективни данни за разходваното време. Считаме последното за много по-обективно и обезпечаващо по-верни резултати, ерго по-адекватна и справедлива оценка на натовареността.

В чл.9, ал.6 от Правилата вероятно е допусната техническа грешка, тъй като групите по наказателните дела са представени в Приложение №2, а не в Приложение №3 /спр. чл.8, ал.3 от Правилата/.

В чл.11 от Правилата би следвало да се допълни, че освен събирането и отчитането на статистическите данни, ВСС следва да анализира тези данни и на основание чл.11, ал.6 да отчита резултатите от емпиричното изследване за тежестта на делата и на интернет страницата на ВСС.

В чл.12, ал.5 се предвижда решението на председателя на съда за определяне на индивидуална времева стойност на съдия с установено заболяване да се съгласува с общото събрание. Известни са дебатите за поредно изменение на ЗСВ с оглед увеличаване правомощията на общото събрание. Доколкото обаче към настоящия момент функционално компетентното Министерство на правосъдието да стартира законодателен процес в този смисъл, все още не е внесло в МС такъв законопроект, нито на дневен ред в НС има насрочено обсъждане на такъв законопроект от народни представители, правилото на чл.12, ал.5 от Правилата към определената от ВСС дата 01.04.2016г. не би могло да се приложи поради явното му противоречие с чл.104, ал.3 от ЗСВ. Разпределянето на делата и участието на съдиите в него е организационен въпрос от изключителната компетентност на председателя на съда и съгласно посочената разпоредба не може нито да се обсъжда, нито да се решава с общото събрание.

Чл.12, ал.6 от Правилата предвижда също разполагаемото годишно време /РГВ/ на всеки съдия да се определи в началото на годината "по реда на предходните алинеи". Следователно и по аргумент от предходната ал.5 на

чл.12 , в този случай също следва съгласуване с общото събрание, което при действието на сегашния ЗСВ е в противоречие с посочената императивна забрана за такова обсъждане. Разбира се, посоченото противоречие на чл.12 от Правилата със законови разпоредби, ще се преодолее на основание чл.15 от Закона за нормативните актове в полза на закона, но това обезсмисля въвеждане на правилата в действие от 01.04.2016г. Още повече, че разпоредбата на чл.12, ал.6 ще създаде объркване и поради обстоятелството, че към 01.04.2016г. обективно не може да се изпълни изискването за определяне на РГВ "в началото на годината". Липсват преходни правила как да се процедира в случай, че към началото на годината тези правила не са действали и това също налага преосмисляне на въвеждането им в действие от 01.04.2016г. вместо най-рано от 01.01.2017г. Аналогично объркване ще се създаде и с редица други правила, чието изпълнение е обвързано със срок, който за настоящата календарна година към 01.04.2016г. ще е изтекъл. Например чл.17, ал.1 за изготвяне на справка за индивидуалната натовареност на съдията, в срок до 31 януари.

В чл.16, ал.2 е необходимо да се конкретизират допустимите "организационни и други подходящи мерки" за преодоляване на високата натовареност на съдиите, за да се избегне противоречива практика и дисциплинарни нарушения. Важно е също преди да се предприемат каквито и да е мерки от ВСС по чл.30, ал.1 от ЗСВ, да се предвиди в изрична норма достатъчно дълъг период за наблюдение на ефективността на правилата и едва след това да се намалява броя на съдите по съдилища и/или да се закриват съдилища. В противен случай би могло да се стигне до примера с Районен съд-Малко Търново. Преди няколко години се обсъждаше усилено закриването му поради ниския брой дела. На работната среща с административния ръководител и от статистическите справки се установи, че при 219 разгледани дела през 2011г., през 2015г. в съда са разгледани 477 дела, което е повече от два пъти увеличение на постъплението.

В л.19, ал.1 не става ясно към ал.1 на коя разпоредба се препраща за лицата с право да коригират първоначално определения коефициент. Вероятно се има предвид "разпределящият съдия" по чл.18, но следва уточнение за прецизност.

Изпълнението на чл.21, ал.1 предпоставя въвеждането не само на единни критерии, но и на единна практика при образуването на делата. Крайно наложително е извършването на анализ за приложението на чл.35, ал.4 вр. чл.76, ал.9 от ПАС, който сме убедени, че ще потвърди твърдението ни, че през последните три години е налице противоречива практика, поне на ниво апелативни съдилища, по приложението на тази разпоредба. Това ще

опровергае на самостоятелно основание ефективността на правилата, ако този проблем не се преодолее.

В Раздел II "Критерии за корекция на коефициентите за тежест на наказателните дела" следва да се предвиди корекция в случай на отправено преюдициално запитване и по наказателни, а и по другите видове дела, тъй като е предвидена такава корекция само за административните дела /чл.35,т.4/. На апелативните съдилища бяха изпратени от ВКС за обсъждане законодателни предложения за въвеждане на ново основание за спиране на наказателното производство чрез допълнение на чл.25 от НПК, а именно при направено преюдициално запитване за решаването на наказателно дело. Ноторноизвестен факт е, че такива могат и се правят по всички видове дела.

В чл.25 каталогът на основанията за прилагане на коригиращи коефициенти следва да се допълни с "прекратяване на съдебното производство на основание чл.288, ал.1,т.1 от НПК „Прекратяване на съдебното производство и изпращане на делото на съответния прокурор“/.

В чл.37 при определянето на коефициент в случай на работа на повече съдии по едно дело "по равно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото" не е отчетено, че съдията, който е разглеждал делото в началото и е одобрил споразумение за решаването му, обичайно полага много по-малко усилия от съдията, който е продължил разглеждането на делото и го е решил по същество по отношение на останалите подсъдими, които не се признават за виновни или не желаят споразумение. В този смисъл намираме това правило за несправедливо и неадекватно отчитащо свършената работа от отделните съдии, участвали в разглеждането на делото.

В Приложение 2.2 "Наказателни дела" следва да се анализират отново коефициентите за тежест по отделните групи дела, за да не се допуска невярна оценка на натовареността и дисбаланс в отделните групи. Например не можем да се съгласим, че първоначалният коефициент за тежест по дело за убийство по основния състав по чл.115 от НК /група №2/ е 3,6 или почти два пъти по-висок от първоначалния коефициент за тежест по дело за квалифицирано групово изнасилване по чл.152, ал.3,т.1 от НК или по такова, в което изнасилената се е самоубила –чл.152, ал.4,т.3 от НК /група 6/. В последните два случая, определеният коефициент е почти два пъти по-нисък, а именно 2,2, което намираме за несъответно на съдебната практика по доказателствената и аналитична дейност, която извършва съдът в посочените примери. Или коефициентът по група 27 /ЧНД по производство за изпълнение на наказанието/ е с 0,5, а по група 26/молба за определяне на общо наказание/, по което може да се прави кумулация на повече от десет наказания по предходни присъди и да следва да се разграничава множество

престъпления /съкупностите по чл.23-25 о НК/ от рецидивната дейност, да е с почти два пъти по-нисък първоначален коефициент , а именно 0,3.

По приложение 3.2 /Граждански и търговски дела/:

1. Необосновано с оглед фактическата и правна сложност като цяло е даден по-висок коефициент на търговските дела за сметка на гражданските, особено вещните. Сложните правни и фактически положения по делата за собственост не са оценени съответно на необходимото време за тяхното разглеждане. Поради това съдиите от гражданско отделение при Апелативен съд-Бургас предлагат делата по вещните спорове да се разделят на две подгрупи - иск за предаване на вещи, без оспорване на право на собственост - коефициент 2 и искове, в които се оспорват права на собственост, разрешават се спорове към минал момент, упражнява се косвен съдебен контрол над актовете на администрацията, разглеждат се спорове за валидност на договори и пр. - коефициент 3,6.

2. Необосновано с оглед действителната натовареност е намаляването на коефициентите за въззивната инстанция спрямо коефициентите за същата група дела в първата инстанция. Въззивната инстанция във всички случаи е последваща инстанция по фактите, поради което по-често събира доказателства особено при неправилно приложение от първостепенния съд на процесуалните правила. Поради това съдиите от гражданско и търговско отделение на Апелативен съд-Бургас предлагат тези коефициенти да бъдат изравнени.

3. Необосновано, поради това че произволно е избрано разграничението за допълнителна тежест с оглед обема на делата- за административните дела - над 500 страници, а за граждански и търговски над 5000 стр., съдиите от гражданско и търговско отделение при Апелативен съд-Бургас предлагат да се определи общ обем от доказателствен материал по всички дела, защото в крайна сметка по този показател се измерва необходимо време за запознаване с материали по делата , а четенето отнема еднакво време.

В Приложение №5 "Дейности на административните ръководители"

не е отчетено, че независимо от броя на съдиите в съответния съд, обичайно на административните ръководители по нива се изпраща един и същ обем писма и искания за становища от ВСС, МП и др.,като изготвянето на отговорите и становищата отнема еднакво време. Поради това, не оспорваме, че разделение в броя часове за дейностите в това приложение следва да има, но в различно съотношение от предвиденото. Освен това, след въвеждане на ЦСРД имаше случаи, които са обективно проверими по съдържанието на

всеки протокол за случайно разпределение на делата, при които системата разпределя на административните ръководители еднакъв или дори по-висок брой дела от съответната група при предварително заложена намалена натовареност /в %/ съласно решение на ВСС по Протокол №22/29.05.2014г./т.82/.

В приложение №6 "Допълнителни дейности" не е включено участието на съдията в работни групи във ВСС, МП, правни или статистически анализи, изработване и обсъждане на законопроекти, международни проекти, включително финансирани от ЕС и други дейности в контекста на чл.195,ал.1,т.4 от ЗСВ.

Не е отчетена и работата на съдията със стажанти –студенти по право при практическото им обучение съобразно утвърдените учебни планове. Това взаимодействие между висшите учебни заведения и съдилищата ще отнема все повече предвид заявената от Министерство на правосъдието идея за засилване практическото обучение на студентите – кандидат юристи /Спр. на сайта на МП –Проект на Постановление за изменение и допълнение на Наредбата за единните държавни изисквания за придобиване на висше образование по специалността „Право“ и професионална квалификация „юрист“/.

Когато такива дейности не се отчитат при натовареността на съдиите, това ще доведе до демотивирането им да отделят от работното си време за тях. В резултат на това ползвателната експертиза на практикуващите съдии няма да се ползва пълноценно нито за развитието на съдебната система, нито за подобряване на образованието на студентите по право.

Приложение №7 "Допълнителни дейности": Съдиите от трите отделения в Апелативен съд-Бурас намират за необосновано установеното различно време, необходимо за въззивната инстанция, когато като такава правораздава апелативен съд спрямо случаите, в които въззивна инстанция е окръжен съд. По изложените по-горе съображения и безспорно с оглед конкретното постъпление на дела по правилата за родовата подсъдност е обстоятелството, че в апелативните съдилища се разглеждат по-сложни дела, с по-значими обществени и икономически интереси. Това логично предполага, ако не по-висок брой точки, то поне еднакъв с определения за въззивните съдии в окръжните съдилища. Напълно неприемливо е тежестта на работа в апелативните съдилища в тези случаи да е оценена на 100 точки, а на окръжните съдилища на 200 точки. Следва или да е обратното или поне да се изравнят. Би следвало също това приложение да се допълни или да се създаде друго /поредно/, с което да се отчита работата на съдиите, които участват в разширени съдебни състави по първоинстанционни наказателни дела не като съдия-докладчик, а само като член и/или председател на съдебния състав. Най-често делата, които се разглеждат от първоинстанционните

съдилища в разширен състав са сложни и обемни, с изключително тежки обвинения за престъпления, за които се предвиждат най-тежките наказания /например убийството по чл.116 от НК/.

Предвид горното, Ви молим да приемете изразеното единодушно становище на административните ръководители и съдиите от съдилищата в района на Апелативен съд-Бургас, че въвеждането на Правилата в действие от 01.04.2016г. с това съдържание на разпоредбите и Приложенията, ще създаде много организационни проблеми, изключително ще затрудни работата в съдилищата и няма да доведе до обективна и справедлива оценка на натовареността на съдиите.

Молим Ви, да обсъдите възраженията и предложенията в настоящото изложение и приложенията към него становища и Протоколи от общи събрания от районните и окръжните съдилища от района на Апелативен съд-Бургас и ако ги приемете за основателни, да преразгледате решение на ВСС по Протокол №62/16.12.2015г., като отложите действието на Правилата за оценка на натовареността на съдиите за 01.01.2017г. с оглед провеждане на алтернативно и обективно емпирично изследване.

Молим Ви също да организирате своевременна разяснителна кампания и обучения по места поне три месеца преди въвеждане на Правилата в действие!

ПРИЛОЖЕНИЯ: Становища на административни ръководители и съдии от всички съдилища в района на Апелативен съд-Бургас и Протоколи от проведени по места общи събрания.

С УВАЖЕНИЕ:

ДЕНИЦА ВЪЛКОВА

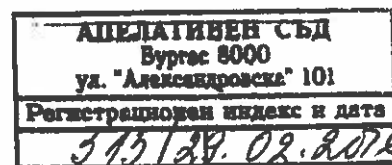
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС

ОКРЪЖЕН СЪД - БУРГАС

8000 град Бургас, ул. "Александровска" №101, ет.2

тел/факс 056/ 879 400, 056/ 81 11 36, email: judge@os-burgas.org

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД- БУРГАС
СЪДИЯ ДЕНИЦА ВЪЛКОВА

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Съгласно §1от Преходните и заключителни разпоредби на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от Висшия съдебен съвет на 16.12.2015г., те трябва да влязат в сила на 01.04.2016г.

Съгласно §2 от Преходните и заключителни разпоредби на същите правила, групите на делата, така както са описани в Приложение №1-3 би следвало да са включени в ЦССР от 01.01.2016г., с цел статистическо отчитане на делата.

На първо място, бихме искали да подчертаем, че поддържаме становището, че при разпределянето на делата следва да се държи сметка за тяхната фактическа и правна сложност, както и, че при обезпечаване на съдилищата с щатове, данните за сложност на делата следва да се взимат предвид.

Започвайки отзад напред, при прегледа на Приложения №1-7 към Правилата, възникнаха редица въпроси, на които не намираме отговор. Първият от тях е как са формирани тези коефициенти за тежест. Ако отговорът се базира на емпирично изследване за време на разглеждане и

решаване на делата, то резултатът е напълно неверен по няколко причини: -огромен брой съдии не са попълнили анкетите, които бяха изпратени; - попълнилите ги го направиха „по спомен“, защото няма как човек да знае точно колко време е отделил, за да напише решението по дело №Х през изминалата година; - четейки доклада за извършеното изследване, в него се съдържат откровено неверни констатации, като напр. тази, че Окръжен съд-Бургас не е попълвал анкети. Въпреки изразеното недоволство от този начин на измерване на тежестта на делата, една не малка част от съдиите от БОС попълниха анкетите. Тъй като ни беше демонстрирано, че и без нас, този проект ще бъде реализиран, решихме, че резултатът трябва да е поне приблизително верен, поради което отново подчертавам, попълнихме анкетите. Наясно сме обаче, че една огромна част от съдиите в България не са попълнили анкетите, поради което считаме, че да се приемат правила въз основа на емпирично изследване е най-малко невярно. Друг е въпросът, че в редица европейски държави и в САЩ, преди приемането на времеви стандарти или някакъв друг измерител за натовареност на съд или съдии, процесът на изследване продължава години наред и се извършва от цял екип специалисти, познаващи добре материалното и процесуално право.

На следващо място, как се е получило така, че делата за убийство например, се оказаха с по-тежък коефициент от делата за блудство, изнасилване или документна измама; как така облигационните искове, различаващи се само в цената(вкл. частични искове), в РС са с коефициент 0,8 например, а същите дела в ОС като първа инстанция са с коефициент 1,9. Съответно, когато същите дела се разглеждат от въззивна инстанция, в първия случай- за ОС коефициентът е 1,2, а когато АС е въззивна инстанция на ОС- коефициентът е 2,5. Как така например „исковете за защита на членствени правоотношения по ТЗ“ са с коефициент 1,9 в ОС , а в АС- 3,5? Нима с Правила се въвежда правило за втора първа инстанция по същество винаги?! Има ли съмнения, че на практика в първата инстанция се развива процеса (вкл. преклузията на доказателства настъпва там). Изключително много са възраженията ни по повод коефициентите за тежест, определени както за Окръжен съд, така и за Районен съд. Вероятно при разясняване на технологията на формиране на коефициентите, но конкретно и ясно, бихме могли да си обясним съществуващото, според нас, несъответствие с действителността.

На следващо място, само отбелязваме, че в създадените групи дела е пълно с грешки и празноти.

По-съществено е и бихме искали да обърнем внимание на приетите вече Правила за оценка на натовареността на съдиите.

Според нас, липсва стратегическата и крайната цел на този документ. В него се говори, както за натовареност на съдиите, така и за натовареност на съда. Крайната цел при измерване на тези два показателя обаче са различни или поне би трябвало. Въпреки това, ако приемем, както пише в края на чл.1, че се урежда нормалната натовареност на съдиите от всяко ниво, остава висящ отговора на въпроса за натовареността на съда и мерките, които следват в резултат на сложните формули на пресмятане на тази натовареност. Ако няма цялостна визия за решаване на проблема с натовареността на съд или съдии, всички правила са безсмислени. А в приетите Правила никъде не съществува разпоредба какво следва при констатация за натовареност на съдия или съд през текущата година. Елементарното познаване на процесите в съдилищата сочи, че резултатите от предходната година няма да са полезни за предстоящата, освен ако нямаме пълна предвидимост на постъплението и дейността извън прякото правораздаване. Смисълът на създаването на Правила за равномерна и нормална натовареност не е ли, за да се предотвратят отклоненията навреме? Ако само само търсим уравнението на труда си, ще променим фокуса на задълженията си и очакванията от нас- да се получава бързо и справедливо правосъдие, осъществявано от почтени хора. Защото Правилата по смятане на коефициенти ще доведат до проблеми, вкл. междуличностни и там, където е нямало проблеми, се създават реални предпоставки за това. В този ред на мисли, заблуждаващи за смисъла на тези Правила са и основанията, посочени в чл.3 от тях. Всички цитирани документи препоръчват за способи, чрез които съдилищата да се разтоварят от прекомерните си задължения, предлагат как това да се случи със собствен ресурс, така че съдебната власт да запази своята независимост, предлагат разумни критерии за измерване на ефективността на правораздаването според осъществяването в съответната държава, препоръчват процесите да влязат- или в нашия случай (предвид мястото, което заемаме по бързина на правосъдието в европейската класация) да се запазят в разумните срокове чрез дигитализиране на процедури и други дейности, чрез спестяване на финансови и времеви ресурси, чрез активно

използване на алтернативни способности за разрешаване на спорове и др. подобни, но никъде не препоръчват увеличаване на формализма и изключително затруднение в работата на съдилищата. За да се постигне нормална натовареност, както на съдиите, така и на съдилищата, следва да се започне от опростяване на процесите, от премахване на формализма, от разтоварване на съдиите от несвойствените им задължения.

Съгласно обсъжданите Правила, обективните измерители за правна и фактическа сложност на съдебните дела се наричат коефициенти за тежест на делата (чл.1). Натовареността на съдията се измерва с времето, необходимо му за разглеждане и решаване на делата, както и за всичко останало, което върши в кръга на длъжността си(чл.4), като се отчита фактическата и правна сложност на делата и допълнителната дейност(чл.6). Резултатът, който трябва да се получи, би следвало да даде реалните времеви усилия на съдията за разглеждане и решаване на делото, съотв. да осигури равномерно и справедливо натоварване, да е реална основа при атестирането, да удовлетвори недоволните от много работа съдии, да служи на ВСС при разпределяне на щатове и най-накрая да допринесе за повишаване на доверието в съдебната власт(чл.5).

Едва ли има съдия, който да не е съгласен, че за правилното определяне на натовареността на един съд, следва да се отчита натовареността не само според вида и броя, но и според тежестта на делата. В този смисъл адмирираме идеята, че се започна работа за решаване на въпроса с тежестта на делата и в този смисъл, изложеното в предходния абзац е правилно, но считаме пътя за достигането до резултат за грешен.

Не споделяме начина на измерване и механизма за оценка на натовареността, приет с Правилата.

Относно групите: посочихме само накратко, че има грешки и неточности.

Относно средните претеглени времеви стойности на делата от всяка група: посочихме по-горе, че са неверни, предвид липсата на сериозно емпирично изследване.

Относно времевите стойности за допълнителни и административни дейности: освен, че са неверни предвид увеличената административна

дейност през последната година, недоумение буди извода, отразен чрез коефициент в едно от приложенията, как произнасянето по искане по ЗЕС, например, изисква повече време отколкото прознасянето по искане по ЗСРС. И това още веднъж поставя под съмнение верността на емпиричното изследване.

Относно статистическото отчитане на делата: ВСС събира и отчита ежегодно статистическите данни. Въпросът е кой изготвя справките, защото съдилищата обикновено не разполагат със съдебен статистик, а тази функция се съвместява. Освен това, деловодната програма не е съобразена с новите кодове и групи дела, така че полезността ѝ на практика отпада, а съдилищата не разполагат с ресурс, който да отделят за подготовка на подобна статистика.

Най-голямо негодование и недоумение свързано с практическото изпълнение на Правилата будят главите за определяне на разполагаемото годишно време на един съдия за разглеждане и решаване на делата, както и в частта „Методика за изчисляване на коефициентите за тежест на съдебните дела и на индивидуалната натовареност на съдията“. В една от разпоредбите е посочено, че коефициентът за тежест на съдебните дела е еквивалент на средното необходимо време за разглеждане и решаване на делата, а в друга - че претеглената стойност на делата е диференцирана оценка, която отчита сложността и времето за разглеждане на делата. Вероятно ние не разбираме. Кой ще изчислява тези сложни коефициенти по неразбираеми формули?

Доколкото четем пък в чл.17 от Правилата, председателят на съда или определено от него лице от специализираната администрация ще изготвя справка за индивидуалната натовареност на съдията за предходната година. И тази справка за индивидуална натовареност се прилага в кадровото досие на съдията във ВСС. Ето затова, в началото изложихме становище, че създадените Правила са без ясна крайна цел. Няма разпоредба, предвиждаща какво следва да се направи, ако се констатира, че определен съдия е натоварен над нормалното. В целия раздел II на глава IV четем за границите на натовареност на съдията, като в крайна сметка стигаме до констатации и слагаме край. Какво от това, че следващата година ще констатираме, дали един съдия е бил нормално, свръх или ниско натоварен. Смисълът на измерването на натовареността не е ли в предприемането на мерки за разтоварване веднага, когато се

констатира, че индивидуалната натовареност на някого излиза извън нормалното. Ако не е това смисълът, значи единственият, който остава е, че за следващата година ВСС би могъл да предложи за съответния съд адекватна щатна обезпеченост. Но това може да се постигне и по по-лек път като се използва показателят „време“.

Интересно е, как ВСС си представя практически осъществяването на отчитането на коефициентите на тежест. Предвидено е при образуване на делата, те да получават определен коефициент, който в зависимост от хода на делото, страните и пр. , да се променя- по искане на съдията-докладчик или разпределящият. Дейността по корекция на коефициентите е пълен абсурд в работеща среда и в голям съд. Това означава, че разпределящият, който е да е той, цял ден ще е ангажиран само с тази дейност. Друг е въпроса, че освен от съдия, тази дейност не може да се извършва от друго лице, напр. от съдебен служител, тъй като са необходими правни познания. Отделен е въпросът с конфликтите, които ще възникват между съдиите, предлагащи корекция и разпределящият, който може и да не е съгласен с искането.

Конфликти ще възникнат и между самите съдилища, като е възможно и завишаване на коефициентите с цел увеличаване на щатове и т.н.

Следва да се посочи още, че изначално съдиите от определени нива съдилища стартират с по-голяма натовареност, поради коефициентите за тежест. По някои групи дела коефициентите на първата инстанция са неоснователно занижени за разлика от тези на въззивната инстанция, която в обикновения и масов случай не събира доказателства и приключва в едно съдебно заседание, както разполага и с възможността за препращане към мотивите на първата инстанция.

Няма да посочваме детайли от т.нар. „Особени хипотези, налагащи корекция на първоначално определения коефициент за тежест на делото“, предизвикали стотици въпроси, като ще се ограничим да посочим само, че когато по едно дело са работили повече от един съдия, коефициентът за тежест не следва да се подели поравно между съдиите, които са разглеждали или решавали делото, както предвижда чл.37, най-малко, защото в едната част може да е приключило със споразумение, а в другата- да се развие тежко съдебно (според терминологията на Правилата) дело.

Предвид тези кратки бележки, предложението и молбата на съдиите от Окръжен съд- Бургас и Районните съдилища в региона е да се отмени Решението на ВСС от 16.12.2015г., с което са приети Правилата за оценка на натовареността на съдиите и, които следва да влязат в сила от 01.04.2016г., да се преразгледат, да се обсъдят с всички нас и като резултат да се приемат разумни и работещи Правила, които наистина са в синхрон с европейските стандарти.

Административен ръководител-
председател на ОС-Бургас:

Б.Димитрова

АПЕЛАТИВЕН СЪД
Бургас 8000
ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата
149/02.02.2016

РАЙОНЕН СЪД НЕСЕБЪР
8230 Несебър, ул. "Иван Вазов", № 23, тел., факс: 0554/43254

Изм. № 128 / 02.02.2016г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА ОКРЪЖЕН СЪД
ГР. БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Във връзка с писмо изх. № 11-04-411 от 29.12.2015г. на ВСС и предстоящо въвеждане в действие на специализираното приложение към ЦССРД, което ще отчита всички данни, свързани с натовареността на съдиите Ви изпращаме препис-извлечение от ПРОТОКОЛ от проведено на 28.01.2016г. общо събрание на съдиите при РС- Несебър относно обсъждане Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приетите от ВСС на 16.12.2015г., за сведение.

ПРЕПИС-ИЗВЛЕЧЕНИЕ!

„ Днес, 28.01.2016г., от 13.00 часа, се проведе общо събрание на съдиите при РС- Несебър при обявения в Заповед № А- 19 от 26 януари 2016 година дневен ред. Присъстваха съдиите Е.Узунов, Й.Майска, Н.Моллова, М.Берберова, П.Петров и В.Събев.

За Председател на събраниято бе избрана Йорданка Майска-Иванова.

За протоколист на събраниято бе избрана Мария Берберова-Георгиева.

Дневният ред съобразно посочената по-горе заповед бе следния:

1. Дискусия и вземане на решение относно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС на 16.12.2015г., засягащи дейността на съдиите в РС- Несебър.

.....

.....

Съдиите при РС Несебър са запознати предварително с Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС на 16.12.2015г.
Въз основа на горното, единодушно се взе следното

РЕШЕНИЕ:

По т.1: След проведено обсъждане на приетите от ВСС Правилата за оценка на натовареността на съдиите, ОС на съдиите при РС-Несебър констатира невъзможността за тяхното приложение. На първо място, тъй като разпределящият делата съдия ще се окаже ангажиран почти през цялото си работно време да извършва корекции на първоначално зададените коефициенти за тежест на делата в съда за сметка на пряката му работа. На второ място, тъй като липсва яснота, как и от кого ще се подава информацията, налагаща корекции в коефициентите за тежест на делата. Казано с други думи, разпределящият делата съдия ще трябва да се ангажира с несвойствена работа, която ще поглъща почти 100 процента от времето му за правораздаване.

Независимо от горното, бяха констатирани редица пропуски в цитираните Правила, както следва:

1. Никъде в Правилата не е предвидено допълнително необходимо време на съдиите за преглед на доклад по делата, включващ – нередовни призовки; разпореждания за издаване на изпълнителни листи, за допълнителни държавни такси; разпореждания, с които се оставят без движение искови молби по гр.дела, определения за присъждане на разноски на НБПІ по нак.дела и др. Горното касае районните съдилища, за които не са предвидени съдебни помощници.

2. За разлика от други държави, никъде в Правилата не е предвидено допълнително необходимо време на съдиите за придвижването им до работа, в случаите, когато местоживеенето им е в друго населено място и същото отстои на десетки километри разстояние от местоработата им.

3. В т.22 на Приложение № 2.1 – наказателни дела от частен характер, не са предвидени делата за лека телесна повреда, както и случаите на чл.218в от НК.

Наред с горното, ОС на съдиите на РС-Несебър изразява несъгласие с някои от Правилата, както следва:

1. Чл.16 от Правилата – Предвиденият марж на индексите за нормална натовареност на съдиите е прекалено голям. В резултат на това, съдия, които е почти двойно натоварен от колегата си, ще попадат в една и съща графа за натовареност.

2. Чл.27, т.1 и чл.31, т.2 от Правилата - визиращи, като основание за увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата – броя на листите на доказателствените материали. Пример:

разпечатки на проведени разговори от няколко мобилни телефони, предоставени от няколко мобилни оператора по НОХДела.

3. Чл.37 от Правилата – Така поделен коефициента за тежест – по равно между съдиите, които са разглеждали и репавали делото, няма да даде обективна оценка за свършената работа от съдиите по конкретното дело. Пример: В много от случаите, при отсъствие на съдията-докладчик по делото, на насроченото съдебно заседание влиза негов колега и само отсрочва делото. В други случаи на отсъствие на съдията-докладчик, дежурният съдия, който поема и доклада на отсъстващият, поставя разпореждане – към дело по представени по делото материали, или постановява разпореждане за издаване на изпълнителен лист.

4. Предвидените коефициенти за тежест за наказателните и гражданските дела, посочени в Приложенията към Правилата са несъразмерни, а именно:

а/ В приложение № 2.1.:

- т.2 – средна и тежка телесна повреда – определеният коефициент е нисък;

- т.5 – блудство и изнасилване – В РС това са едни от най-тежките дела и следва да имат най-висок коефициент за тежест;

- т.25 – ЧНД по искания за задължително настаняване и лечение по Закона за здравето – коефициентът е твърде нисък. Тези дела никога не приключват в едно заседание. В много случаи е трудно откриването на лицето, чието настаняване се иска. Изисква се назначаване на експертиза. Заседанията обикновено се провеждат извън сградата на съда.

- т.26 – определяне на общо наказание – коефициентът е твърде нисък. Рядко в РС се срещат случаи на определяне на общо наказание по две влезли в сила присъди. Средно са около десет присъди. Нерядко има и по тридесет, и нагоре присъди. Не става ясно в тези случаи приложима ли е по аналогия разпоредбата на чл.27, т.7 от Правилата, съгласно която се увеличава предварително определения коефициент за сложност на делата, когато предмет на обвинението са над 5 престъпления от различни групи.

- т.29 – ЧНД във връзка със съдебен контрол върху мерките за процесуална принуда, ЧНД по ЗИНЗС – определеният коефициент е нисък в сравнение например с изброените в т.38 АНД по ЗАНН.

- т.33 - Административнонаказателни дела: АНХД по УБДХ и по ЗООРПСМ (спортно хулиганство) – коефициентът е твърде нисък в сравнение с определения по т.34 /АНД по ЗАНН: КАТ, МВР/. Делата по т.33 обикновено изискват разпит на многобройни свидетели, събиране на допълнителни доказателства. Времето за разглеждането и репаването им със сигурност надвишава това на делата по т.34.

б./ Приложение № 3.1.:

- т.1 – облигационни искове – коефициентът е изключително нисък в сравнение например с коефициентът, определен за делата по т.11 /административни производства по ЗСПЗЗ/.

- т.16 – искове по закона за защита срещу домашното насилие – коефициентът за тежест е нисък. За сравнение, на исковите за развод и недействителност на брака /т.15/, които в повечето случаи завършват в едно заседание със споразумение, е определен същият коефициент за тежест, като на делата по т.16.

Предвид гореизложеното, ОС на съдиите в РС-Несебър

РЕШИ:

ВЪЗЛАГА на Председателя на РС-Несебър да изпрати извлечение от настоящият протокол по т.1 на Председателя на ОС-Бургас за сведение и изготвяне на единно становище по изготвените Правила за оценка на натовареността на съдиите.

.....
.....

Събранието приключи в 16,30 часа.

Протокола да се качи на сървъра на съда в папка "Магистрати".

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....
/И.Майска-Иванова/

ПРОТОКОЛИСТ:.....
/М.Берберова-Георгиева/

С уважение:
Евгени Узунов
Адм.ръководител на РС- Несебър

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО : ПРАВИЛА ЗА ОЦЕНКА НА НАТОВАРЕНОСТТА НА СЪДИИТЕ

АДМИНИСТРАЦИЯ СЪД 1
Бургас 8000
ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс 176

Изязвам своето крайно негативно отношение към приетите от Висш съдебен съвет Правила за оценка на натовареността на съдиите.

По никакъв начин не считам, че тези правила са „Обективни измерители за правна и фактическа сложност на съдебните дела“, така както е посочено в самите тях.

Не споделям и вписаното, че „уреждат реда за определяне на индивидуалната натовареност и границите на нормалната натовареност на съдиите“

Не мога да приема за адекватно отразяване на действителността, посоченото, че определянето на натовареността на съдията следва да се разглежда като „оценка на времето, което е необходимо за разглеждане и решаване на съдебните дела, както и оценка на времето, необходимо на съдията за извършване на всички останали дейности, които са свързани с доброто осъществяване на правораздаването“, както е посочено в чл. 4 от правилата, а също и че правилата са „Обективен първичен измерител на натовареността въз основа на необходимо присъщото време за приключване на делата от различен тип съгласно предварително изработен класификатор от групи дела“.

Всяко дело, дори и делата от един и същи вид, от една и съща група, по съществото си е специфичен казус, като за решаването му се извършват различни действия и се събират съответни специфични доказателства, поради което считам, че тези дела не могат да бъдат подведени под общ знаменател. Този метод няма как да е точен поради спецификата на работата и различните видове производства.

Намирам за несериозно в оценката за натовареността основен критерий да бъде времето, което е необходимо за разглеждане и решаване на съдебните дела.

Съдията полага умствен труд, от който зависят човешки съдби. Не се касае за производството или селското стопанство, за да се въвежда „норма“.

С правилата не се държи сметка за качеството на постановените от съдията актове. Достига се отново до един количествен измерител на базата на необходимото време за разглеждане и решаване на определено дело, с което по никакъв начин няма да се повиши качеството на правораздаване, а най-вероятно това ще доведе до стремежа за приключване на повече дела /деломания/, макар и с ниско качество на постановените съдебни актове.

Със същия успех може да бъде въведено отново съществуващото в миналото „социалистическо съревнование“.

С правилата, написани и приети в този им вид, няма как да се постигнат част от целите, заложили в тях, а именно „да се увеличи личната мотивация на съдиите“ и „да допринесат за повишаване на доверието в съдебната власт“.

По какъв начин тези правила ще увеличат личната мотивация на съдията, като с тях продължава тенденцията да се вменяват на съдията несвойствени от професионална гледна точка дейности /определяне в началото

на годината от председателя на съда на индивидуално разполагаемо годишно време за разглеждане и решаване на съдебни дела, като се отчитат специфичните служебни задължения на съдията и при съобразяване с времевите стойности, посочени в чл. 10 ; прилагане на изключително сложна методика за изчисляване на коефициенти за тежест на съдебните дела и на индивидуалната натовареност на съдията ; изчисляване на индекс на индивидуална годишна натовареност на съдията ; коригиране на първоначалния коефициент за тежест на делото – служебно или по искане на съдията ; отбелязване в специалното приложение на централизираната система за случайно разпределение на делата, на „всички данни, свързани с натовареността на съдиите (групите дела, първоначалните и коригирани коефициенти за тежест, разполагаемото годишно време на всеки съдия и др.) ; изчисляване на т.нар. „средна претеглена стойност на групите съдебни дела” ; изготвяне на справки за индивидуалната натовареност на съдията за предходната година ; прилагане на коригиращ коефициент за неприключилите в края на годината съдебни дела ; изброяване на листите доказателствени материали, установяване броя на : исковете, подсъдимите, свидетелите, експертните, вещите лица, престъпленията и жалбите по всяко едно дело.

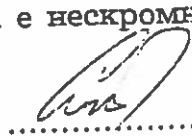
Не виждам как тези правила ще допринесат за повишаване на доверието в съдебната власт.

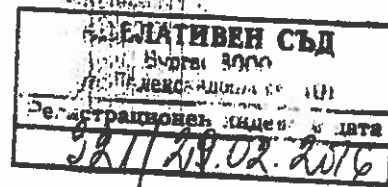
Видно е, че правилата са една сложната система от индекси и коефициенти, като механизмът на изчисляване е повече от сложен. Възниква и въпроса какво образование и каква квалификация следва да имат лицата, пряко ангажирани с прилагането на правилата – разпределящия съдия, административния ръководител, а и самия съдия – при евентуално искане за корекция на първоначалния коефициент за тежест на делото? Разполагат ли съдилищата със съответния човешки ресурс за това?

Като обобщение изразявам мнението си, че правилата са поредното безумие, сътворено не от здравия разум, а с цел отчитане на дейност във връзка с осъществяване на съдебната реформа.

Считам, че ако тези правила започнат да се прилагат от 01.04.2016 година, така както е посочено, максимално ще се затрудни работата както на административните ръководители, така и на съдиите и съдебната администрация. Би следвало влизането им в сила да бъде отложено, за да бъдат тествани, евентуално променени и усъвършенствани и да бъдат приложени едва когато бъдат постигнати поставените критерии за всеобхватност, обективност и справедливост на показателите, определящи личната натовареност на магистрата, съотнесена към общия брой и тежест дела в съответния орган на съдебната власт, така както и спрямо средната за страната натовареност, за да се постигне реална оценка на труда на магистратите.

Изразявам съчувствието си към административните ръководители на съдилищата и искрено се радвам /дори и да е нескромно/, че съм само и.ф. административен ръководител.

...../Ст. Георгиев –
и.ф. административен ръководител – председател на Районен съд – гр. Средец/

ПОМОРИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД

8200 Поморие, ул. "Калоян" №1, тел., факс : 0596/22072 (адм.секретар)

Изх.№266/29.02.2016г.

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГР. БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Във връзка с проведено Общо събрание на съдиите в Поморийския районен съд при което бяха обсъдени Правила за оценка на натовареността на съдиите, съдиите като считат, че следва да се отчита натовареността на съдиите като критерия за това не следва да е само количеството / брой/ дела, намират, че така приетите правила не могат да бъдат приложени във вида в който са приети.

На първо място, считаме че за разпределящия съдия се предвижда един не лек ангажимент, който ще отнема значително време, за да извършва корекции на първоначално зададените коефициенти за тежест на делата в съда за сметка на пряката му работа. Считаме че тази несвойствена работа ако се приеме да се извършва от съдията разпределящ делата ще ангажира съдията и отнеме от времето му за правораздаване.

На второ място, липсва яснота, как и от кого ще се подава информацията, налагаща корекции в коефициентите за тежест на делата и следва ли извършващия корекция да извършва проверка на подадената информация. Да се предвиди задължение за съдията да подава допълнителна информация с която ще се променя коефициента ще отнеме също не малко от неговото време, което е също едно неудачно решение.

Констатиращи са редица пропуски в приетите правила които следва да се обсъдят и отстранят чрез тяхното допълване и изменение.

I. На първо място никъде в правилата не е отчитано задължението на съдиите в съдилища, които разглеждат всякакви дела т.е. няма специализация на съдиите и разпределянето им в отделения и в тази връзка считаме, че следва да бъде предвиден коефициент за корекция на предварително определения коефициент за сложност на делата, съобразно специализацията на съдията и в тази връзка предлагаме създаване на нов чл.28а в следния смисъл:

Чл.28 а

1. При тясна специализация – когато съдията разглежда група дела, които са част от посочените в съответното приложение (№1, 2 или 3), се прилага коригиращ коефициент

2. При обща специализация – когато съдията разглежда група дела, които са посочените в съответното приложение (№1, 2 или 3), не се прилага коригиращ коефициент;

3. При липса на специализация – когато съдията разглежда всички видове дела, подлежащи на разглеждане от съответния съд, се прилага коригиращ коефициент 1.3.

II. Никъде в Правилата не е предвидено допълнително необходимо време на съдиите за преглед на доклад по делата, включващ – нередовни призовки; разпореждания за издаване на извънсъдебни акти, за допълнителни държавни такси; разпореждания, с които се оставят без даване на иски молби по гр.дела, определения за присъждане на разноски на НБПД по изисдени и др.

III. Считаме че за някои дела определените коефициенти са твърде ниски, а именно:

- по делата по които са повдигнати обвинения за средна и тежка телесна повреда;

- по делата за блудство и изнасилване;

- ЧНД образувани по постъпили искания за задължително настаняване и лечение по Закона за здравето, като тези дела никога не приключват в едно заседание, тъй като задължително се извършва експертиза, а често и лицето е трудно за откриване.

- ЧНД за определяне на изиско наказание – коефициентът е твърде нисък като най често се определя общо наказание по повече от 7-8 и повече присъди.

- ЧНД във връзка със съдебен контрол върху мерките за процесуална принуда,

- ЧНД по ЗИНЗ – определеният коефициент е нисък в сравнение например с изброените в т.38 АНД по ЗАНН.

- т.33 - Административнонаказателни дела в това число и АНХД по УБДХ и по ЗООРПСМ (спортно култанство)

- вещни иски

- делби

IV. Считаме, че следва да се преразгледа и предвиденото поделение на коефициента за тежест – по равно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото, тъй като това няма да даде обективна оценка за свършената работа от съдиите по конкретното дело, без да е отчетено свършеното при заместването

V. Считаме, че е необходима корекция на индексите за нормална натовареност на съдиите. Така предвидените правила предвиждат съдия който е почти два пъти по натоварен от колегата си да попаднат в една и съща графа за натовареност /чл.16 от Правилата/.

VI. Следва да се обмисли и дали броя на листите доказателствени материали следва да е основание за корекция на коефициента за сложност на делата, а не примерно събраните доказателства, тъй като една сложна експертиза не може да се сравни като обем например с представени разпечатки на проведени разговори от няколко мобилни телефони, предоставени от няколко мобилни оператора.

Като считат идеята за отчитане труда на магистратите не само като брой образувани дела, а отчитане на фактичката и правна сложност на делата за много добра, съдиите

от ПРС считат, че така предложените правила се нуждаят от корекции и би било невъзможно въвеждането им от 01.04.2016г.

АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ-
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД ГР- ПОМОРИЕ:
НАСЯ ЯПАДЖИЕВА

РАЙОНЕН СЪД - ЦАРЕВО

п.к. 8260 гр.Царево, ул. Крайморска № 26,
област Бургас, тел.: 0590/53927 /факс: 0590 / 52828; e-mail: rs.carevo@abv.bg

АПЕЛАТИВЕН СЪД
Бургас 8000
ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата
318/29.02.2016

Районен съд - Царево
Изх. № 553 129.02.16
Деловодител:
Подпис:

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД -
БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

След проведено общо събрание съдиите от РС-Царево изразяваме следното становище относно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62/15.12.2015г.:

На първо място, считаме, че при разпределението на делата следва да се държи сметка за тяхната фактическа и правна сложност във връзка с което намираме, че емпиричното изследване за време на разглеждане и решаване на делата, е напълно неверен, тъй като сме наясно, че една голяма част от съдиите не попълниха анкетите, които бяха изпратени. Не споделяме начина на измерване и механизма за оценка на натовареността, приет с Правилата. Изначално съдиите от районните съдилища стартират с по-ниска натовареност, поради коефициентите за тежест - например облигационните иски, различаващи се само в цената, в РС са с коефициент 0.8, а същите дела в ОС като първа инстанция са с коефициент 1.9. При някои групи дела коефициентите на първа инстанция са неоснователно занижени за разлика от тези на въззивна инстанция, която обикновено при гражданските дела не събира доказателства и приключва в едно съдебно заседание, както и разполага с възможността да препраща към мотивите на първата инстанция. Отделен е въпроса за конфликтите, които ще възникнат както между самите съдилища, така и между съдиите, предлагащи корекция и разпределящият, който не е съгласен с искането.

Не е отчетена и спецификата за отделни районни съдилища, в които няма разделение на колегии и в които съдиите разглеждат както наказателни, така и граждански дела, а това безспорно следва да се има предвид при определяне коефициентите за тежест. Не на последно място буди недоумение и определеният срок, считано от който приетите Правила следва да се прилагат - 01.04.2016г., която дата не съвпада с началото на каквито и да било статистически отчети.

Предвид тези кратки бележки, предложението на съдиите от РС-Царево, е да се преразгледа Правилата за оценка на натовареността на съдиите и след преценирането им същите да бъдат прилагани от 01.01.2017г.

Административен ръководител
председател на РС-Царево:

Мария Москова /

ДО
АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ-ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ОКРЪЖЕН СЪД БУРГАС

СТАНОВИЩЕ

От Татяна Станчева Станчева – Иванова-Административен ръководител-Председател
на РС-Карнобат

Относно: Правилата за оценка на натовареността на съдиите

1. Настоящите правила са твърде усложнени от гледна точка на множеството действия, които следва да извършва разпределящият делата и съдите.

2. От правилата не става ясно при корекция на коефициента за тежест на съдебните дела, изчисляването на окончателния коригиран коефициент по делата, автоматично ли ще се осъществява от системата или се налага ръчно изчисляване.

Същото се отнася и за случая, в който се налага изчисляването на кумулативен коефициент за няколко корекции на първоначалния коефициент за съответните основания.

3. Трудно осъществими са действията по коригиране на коефициента на тежест на делата.

Съгласно чл.19, ал.1 във вр. ал.1 на чл.18 от Правилата коригиране на първоначалния коеф./намаляване или увеличаване/ се осъществява от разпределящия. В чл.19, ал.2 е посочено, че корекцията се извършва служебно или по писмено искане от съдията докладчик.

От правилата не е ясно какво конкретно се има предвид под „служебно“. Означава ли това, че разпределящият проверява всяко дело периодично и при приключването на делото и прави преценка:

дали следва да остане така определеният при постъпването на делото коеф. на тежест;

дали първоначално определеният коеф. следва да бъде намален с кор.коеф.;
или да бъде увеличен със съответния кор. коеф.

4. Практически по около 90% от делата ще възникне необходимост от няколкократно промяна на първоначално определения коефициент.

5. Предвидено е първоначалният коеф. на тежест да се променя по искане на съдията докладчик.

Не става ясно от Правилата и не е регламентирано как ще бъде отправяно искането –след като е писмено в каква форма ще бъде това, с какъв акт ще сезира съдията –докладчик разпределящия за промяната на коеф.

Тези писмени искания за промяна на коеф. на тежест на делото ще бъдат ли прилагани към делото, съответно ще бъдат ли отразявани в деловодната програма.

Следва ли разпределящият да проверява основателността на искането за кор. на коеф. на тежест или отговорността е на докладчика, който неоснователно е поискал корекция на коеф. на тежест.

В случай, че съдията – докладчик поиска коригиране на коеф. на тежест, поради усложняване на делото, а разпределящият откаже, тъй като не счита, че направеното искане е основателно, следва ли разпределящия да се произнася и с какъв акт. Предвидена ли е възможност за съдията-докладчик да възрази срещу отказа на разпределящия да коригира коеф. на тежест на делото и пред кого ще възрази срещу отказа да се коригира коеф. за тежест на съответното дело.

6. Пропуск за корекция на коеф. за тежест на делата може да възникне и ако съдията – докладчик не уведоми разпределящия – волно или неволно, когато е необходимо коригиране на коеф. на тежест чрез неговото намаляване (напр. поради сключване на спогодба). Ще носи ли отговорност съдията-докладчик за това, че не е уведомил писмено разпределящия за наличието на основания за коригиране на коеф. на тежест на делото.

Като заключение от прочита на чл.19 от Правилата (който е твърде общ и не предвижда конкретните ситуации които могат да възникнат в хода на работата) може да се направи извод, че всички дела следва да се проверяват, както в хода на производството, така и след приключването им, което физически е невъзможно и ако бъде възложено на разпределящия делата, означава, че той следва да се ангажира само с тази дейност и да не осъществява дейност като съдия. Дори в съд като КРС един човек трудно би се справил с тази отговорност.

7. В Правилата не е засегнат въпроса, относно отвеждането на съдите по делата и отразяването в системата, още повече, че отводът може да не е направен веднага, при докладване на делото на докладчика, а в по-късен момент/този въпрос го засягам в следващата точка/.

8. Съгласно чл.37 от Правилата, когато по едно дело са работили повече от един съдия, коеф. на тежест се поделя по равно между съдиите, които са разглеждали делото.

Този начин на оценка и определяне на коеф. за тежест чрез неговото „поделяне“ не визира възможните практически случаи възникващи в ежедневната практика, при които делото е разглеждано от повече от един съдия, но не са налице основания за поделяне на коеф. на тежест между тях.

Има случаи в практиката на нашия съд, при които един съдия е разглеждал делото, даден е ход на делото, назначавани са експертизи и в един момент една от страните е направила отвод на съдията-докладчик, който се е отвел от делото. Делото се разпределя на друг съдия-докладчик, който установява, че исковата молба е нередовна и я оставя без движение, т.е. производството по делото започва от начало.

Предвид изложеното Правилата разглеждат твърде схематично натовареността на съдиите и не предвиждат възможните варианти, по които може да протече едно производство.

Друг случай от практиката: делото е разпределено на съдия- докладчик, който осъществява размяна на книгата, насрочва делото, правят му отвод и съдията се отвежда. Делото отива при друг съдия, след проведено заседание и произнасяне по привременни мерки/делото е за родителски права/, една от страните отново му иска отвод и този съдия се отвежда. Делото отива при трети съдия-докладчик, който изслушва свидетели, назначава и изслушва експертиза и постановява решение. Не е

справедливо и обективно работата на тримата съдии да се отчита еднакво, като коеф. на тежест се дели между тримата, като едновременно с това няма обективен критерий който да оцени работата на всеки от съдиите.

9. Съгласно чл.17 от Правилата, в началото на всяка календарна година, до 31.01, председателят на съда или определено от него лице от специализираната администрация на съда изготвя справка за индивидуалната натовареност на съдията за предходната година. Не става ясно справката за индивидуалната натовареност на всеки съдия за предходната година, ще може ли да се прави автоматично от системата, която би трябвало да отчита натовареността на съдията с натрупване за всяка година.

10. В чл.25, т.1 от Правилата: Следва да се предвиди коеф на тежест в зависимост от това дали съдията одобрява споразумение по отношение на 1, 2, 3, 4, 5 или повече лица. Коеф по т.1- 0,5, не е коректен, тъй като не е равнозначно дали се одобрява споразумение по отношение на 1 или 2,3,4 или повече лица. Не е едно и също натоварването на съдията в случаите, когато одобрява споразумение по отношение на едно лице за престъпление по чл.343б, ал.1 НК или одобрява споразумение по отношение на две лица извършили престъпление против собствеността, при условията на опасен рецидив. В практиката има случаи когато се касае за 2 или 3 лица, осъществили престъпната си дейност в различно съучастие, през различни периоди от време и правната квалификация на всяко едно от лицата е различна, както и диспозитива на обвинението за всяко от лицата е различен. Това изисква проверка на предходните осъждания на лицата с оглед проверка на правилността на квалификацията на деянието извършена в досъдебната фаза.

Изложеното следва да се има предвид и при определяне на коригиращия коеф. на тежест на делото при провеждане съкр.суд.следствие по чл.371, т.2 от НПК.

Практически възникват ситуации, при които по НОХД с няколко подсъдими, напр.5 лица, бъде одобрено споразумение по отношение на три от тях, след което съдията докладчик се оттежда и се определя друг съдия докладчик, но междувременно един от подсъдимите се е укрил или е напуснал страната, което налага новият съдия докладчик да предприеме действия по неговото издирване, водещо до отлагане на делото, промяна на МНО. В такъв случай отново не е справедливо коеф. на тежест да се разпределя между двамата съдии-докладчици.

11. В чл.27 от Правилата, се предвижда коригиращ коеф. за увеличаване на първоначално определения коеф. на тежест на делото в зависимост от броя на доказателствените материали.

В едно дело, освен доказателствени материали има писма, призовки, писма на разследващия по досъдебното производство, постановления на прокурора за спиране, респ. възобновяване на делото, писма до въззивната прокуратура за удължаване срока на разследването, разпореждания на съдията-докладчик, които могат да са до 100, 200 дори 300 листа. Кой ще брой чисто технически по всяко едно дело, което е с обем от 2500 -3000 листа действителните доказателствени материали. Това не може да бъде възложено на съдебния секретар или на деловодителя, тъй като те не могат да преценят дали всички листи от делото са доказателствен материал. Това не е работа и на съдията, на когото не следва да се възлага подобна дейност.

Възможно е да се стигне до ситуация, при която недобросъвестни колеги ще събират доказателства и да уважават доказателствени искания за да бъде увеличен обема на делото.

Предвижда се коригиращ коеф. при разпит в районните съдилища на 50 свидетели, следва да се постави и въпросът ако свидетелите са 48 или 49, което също е висок брой на разпитани свидетели, но Правилата не допускат прилагането на кориг.коеф. за 48-49 свидетели. Ще се стигне до ситуация при която съдията може да уважи неоснователно искане за разпит на свидетел за да достигне нужния брой свидетели за да бъде коригиран коеф.на тежест на делото.

В случай, че по делото са разпитани 50 свидетели, но присъдата е отменена и делото е върнато на първоинстанционния съд, за разглеждане от нов състав на съда, който разпитва само 40 от тях, но на основание чл.281, ал.1 т.3 и т.4 от НПК, са прочетени показанията на останалите 10 свидетели, не става ясно прочитането на показанията на вече разпитвани свидетели пред друг състав на съда бъдат ли приравнени ли на разпит на тези свидетели и това ще доведе ли до коригиране коеф на тежест на делото.

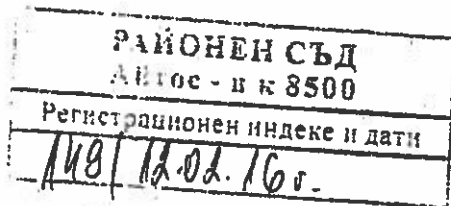
В правилата не е посочено на кого, следва да се възложи четенето на протоколите и проверката дали съдията е разпитвал съответния брой свидетели.

12. По чл.36 от Правилата, касаещ случаите за разпределение на коеф. на тежест между годината на образуване (в зависимост от това дали е образувано делото в първото шестмесечие или второто шестмесечие) и следващата календарна година, не са предвидени случаите, когато делото е например за делба и знаем че то може да продължи няколко години.

Практически е възможна ситуация, при която делото е разпределено на докладчик, който го е гледал до края на годината и на него му се определя кор. коеф 0.5 от съответния коеф. на тежест на делото. По една или друга причина, делото продължава при друг съдия докладчик през следващата година, който освен че оставя ИМ без движение, разглежда делото, допуска съдебни експертизи, изслушва свидетели и той получава също половината от първоначално определения коеф на тежест на делото, което несъмнено е необективно и несправедливо (подобен пример съм дала относно приложението на чл.37 от Правилата по отношение на разделянето на коеф. между няколко съдии, работили по делото).

Работата на съдията изисква включва прочитане на делото, понякога неведнъж, анализ на доказателства, запознаване и анализиране на практика. Този труд е интелектуален и не може да бъде определен и поставен в конкретни времеви норми и стандарти. Съдията следва да работи по едно дело толкова дълго, колкото е необходимо, а не съобразно коеф.на неговата тежест, за да изпълни „нормата“ си на натовареност.

Правилата не улесняват и без това напрегнатия труд на съдията, както и работата на председателя, който е и разпределящ делата. Правилата приравняват работата на съдията до труда на обикновен чиновник.

ДО
Г-ЖА БОРЯНА ДИМИТРОВА
АДМ.РЪКОВОДИТЕЛ – ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ОС-БУРГАС

СТАНОВИЩЕ
ОТ
МАРИЯ ДУЧЕВА
АДМ.РЪКОВОДИТЕЛ-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РС-АЙТОС

Уважаема г-жо Димитрова,

На 11.02.2016г в РС-Айтос беше проведено ОС на съдиите, на което бяха обсъдени „Правилата за оценка на натовареността на съдиите“ и беше обърнато внимание на следните неясноти:

На първо място и най-смущаващо е, че „Правилата“ са приети без предварително да бъдат оповестени и подложени на обсъждане. Така всички съдии са поставени пред свършен факт да им бъдат наложени правила за работа, в чието изработване и приемане не са имали възможност да участват. На следващо място не по-малко смущаваща е датата от която е решено да се прилагат „Правилата“- 01.04.2016г. тази дата не е свързана с отчетните периоди и подаваните периодични отчети на шестмесечие и годишни. Необяснимо е какво налага „Правилата“ да започнат да се прилагат от 01.04.2016г, а не от 01.07.2016г или която и да е друга дата, например?

Възникват въпроси и по какъв метод са определени индексите в чл.16, според които се определя ниската, средна или висока натовареност на съдиите.

Не по-малко смущаващи са правомощията, които са дадени на Адм.ръководители съгласно посочените правила, а именно: съгласно чл.16, ал.5 от Правилата „В случай че съдия е получил в рамките на една година дела за разглеждане, които формират индекс на натовареност под 50, той се приема за слабо натоварен, което изисква предприемане на организационни и кадрови действия от страна на Председателя на съда и ВСС“. Посоченият текст създава правомощия каквито ЗСВ не предписва. Не става ясно какви „кадрови действия“ може да предприеме

Председателя на съда, при положение че нито един магистрат не може да бъде преместен по чл.194 ЗСВ без негово съгласие, нещо повече съдия, прокурор или следовател не може дори да бъде командирован за повече от 3 месеца без негово съгласие. Да не говорим, че това може да стане със Заповед на председателя на по-горния по степен съд или на ВКС, в който случай нищо не зависи от конкретния Адм.ръководител. Ако отидем в другата крайност и приемем, че Председателя на съда има право да възлага със Заповед по-тежки дела на съдията, който има коефициент под 50, това би означавало да извърши нарушение на закона и принципа за случайно разпределение. Не на последно място би било крайно прибързано да се прецени натовареността на един съдия само за предходната година и въз основа на това да се предприемат кадрови промени. За предприемане на такива действия трябва да се търси закономерност в процесите и едва след като се установи тенденция за трайно намаляване на натовареността /при съпоставяне на данни поне за 5 години назад/ да се предприемат мерки. Всяко решение за кадрови промени въз основа на статистически данни за една календарна година би било не само немотивирано и прибързано, но и би причинило негативен ефект върху качеството на правосъдието в дадения съдебен район за в бъдеще.

Друго смущаващо правомощие, което се дава на Председателите на съдилищата е възможността по чл.12, ал.6 да определят в началото на годината „разполагаемото годишно време на всеки съдия“. Не по малко смущаващо е правото Председателя съгласувано с ОС на съдиите да намали общото располагаемо време на определен съдия в случай, че има „установено заболяване“/чл.12, ал.5/. Тази разпоредба повдига повече въпроси, отколкото отговори дава. Използвани са понятия, на които не е дадена легална дефиниция, нито има препратка към закон, в който се съдържа такава. Не става ясно какво следва да се разбира под „установено заболяване“ и това дава възможност за голяма доза субективизъм при преценката. Не е разписано как се доказва това заболяване /с медицинска документация, с реш.на ТЕЛК, НЕЛК или по друг начин/. Не е указано и в каква насока следва да бъде заболяването, за да има право съдията да иска намаляване на натовареността. Не е разписана и процедурата, по която това следва да стане. Така както е формулиран текста на чл.12, ал.5

излиза, че решението е на Председателя, а ОС на съдиите само се информира за него, защото никъде в текста не е записано, че трябва да има съгласие на определен процент от съдиите или поне да бъде подложено на гласуване. Тази формулировка създава предпоставки за субективизъм при вземането на решенията, предоставя голяма власт на Председателя, което е в противоречие с основните принципи, които се прави опит да се наложат.

От начина по който са формулирани правилата става ясно /чл.20, ал.1 /че съответните коефициенти следва да се зададат в програмата за случайно разпределение на делата, но следва да се има предвид, че софтуерния продукт към настоящия момент не предлага такава опция. Нещо повече –за попълване на статистическите отчети се използват данни от деловодната програма „САС-Съдебно деловодство“и в случай, че бъде въведено задаването на коефициенти в програмата за случайно разпределение, това неимоверно би затруднило работата на съдебните статистици, а следва да се има предвид и че не всички съдилища разполагат с щатна длъжност „съдебен статистик“, а тези функции често се съвместяват от друг служител. В този смисъл по –логично би било коефициентите да се задават в деловодната програма, от където се взема и информацията за статистическите справки.

Отделно от чисто техническите въпроси възникват и много организационни такива, например дали председателя или съдията, на когото е възложено разпределението на делата ще има право да ползва допълнителен процент по –ниска натовареност. Този въпрос възниква предвид факта, че прилагането на посочените правила изисква съдията, който разпределя да изчете цялата ИМ или Обвинителен акт и да направи преценка към коя група дела да причисли делото. Това означава, че този съдия няма да има физическа възможност да върши никаква друга работа в дните, когато разпределя дела и това е така, защото определянето на конкретната група изисква запознаване и преценка на материалите по ИМ/ ОА. /по аргумент чл.19, ал.1/. Ал.2 на чл.19 предвижда, че могат да бъдат направени корекции на коефициента на едно делото „служебно или по писмено искане на съдия-докладчика“. От разпоредбата възникват много въпроси. На първо място така и не става ясно чие е задължението да

следи „служебно“ за промяна на коефициента на всяко дело /изхождайки от факта, че делата се разпределят не само от Председателя, но и от определени заместници/. На следващо място възниква въпроса до кого следва да бъде подадена молбата на съдията- докладчик за промяна на коефициента- до Председателя, в случай че той разпределя делата; до разпределящия делата съдия ; или макар делата да се разпределят от изрично определен заместник, молбата за промяна на коефициента може да се разгледа само от Председателя. От там възниква въпроса постановената промяна на коефициента на делото с какъв акт следва да стане /изобщо необходим ли е изричен акт/, трябва ли този акт да бъде мотивиран и в писмена форма и не на последно място ако се откаже промяна на коефициента , този отказ подлежи ли на обжалване , пред кого и по какъв ред ???

Не става ясно софтуерния продукт ли прави изчисленията по чл.23, ал.3 или съдия или съдебен служител.

В резултат на обсъждането се направиха и някои забележки във връзка с коефициентите и начина на тяхното разпределяне. Така на пример текста на чл.37 „когато по едно съдебно дело са работили повече от един съдия коефициента за тежест на делото се поделя по равно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото“, създава условия за неравнопоставеност. Така например ако един съдия е одобрили споразумение с един подсъдим, а друг гледа делото по общия ред за останалите подсъдими- натоварването им не е еднакво, за да се поделя коефициента по равно. Също така, ако един съдия е разменил книгата по гр.дело, но след това се е отвел, а друг е написал доклада, насрочил е, гледал е в съдебно заседание и е решил по същество делото , справедливо ли е коефициентът за натовареност да се подело по равно между двамата??

Отделно от това възникват въпроси и как са определени част от коефициентите и какви минимални и максимални стойности за взети предвид за определяне на точно тези стойности. Например „ЧНД по молби за реабилитация и по молби за определяне на едно общо наказание“- коефициент 0,2 /не е отчетена спецификата на тези дела, както и че част от тях минават по –тежко от НОХД/. Същото важи за коефициентът 0,2 за

съдебен контрол върху мерките за процесуална принуда. Повече от възмутителен е коефициентът 0,03 за произнасяния по ЗЕС, 159а НПК. Същото важи и за определени категории граждански дела, при които коефициентът е както следва : приемане и отказ от наследство-коефициент 0,1; производство по установяване на факти – коефициент 0,1; обезпечение 0,2; заповедни производства коефициент 0,1. Стигаме до извода, че се прави опит да се обезличи магистратската дейност. Ако произнасянето по тези категории дела е толкова „лесно“ и бързо, следва да бъдат предприети законодателни промени и да бъде възложено решаването им на административни органи , а не на съд.

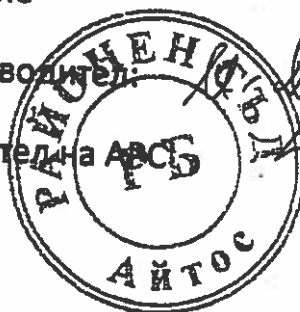
Не на последно място недоумение буди факта, че по определени категории граждански дела, на първоинстанционният съд-районен ,се определя коефициент 0,9 ;0,8, а на окръжен съд за въззивно разглеждане на същите дела се определя коефициент съответно 1 и 1,1, при все факта, че на въззивната инстанция не се събират или рядко се допускат нови доказателства. Обществена тайна е , че основната тежест по разглеждане на делата се понася от районните съдилища, а коефициентите, определени за разглеждане на делата са повече от обидни.

В заключение с настоящото желая да Ви информирам, относно възможността да възникнат организационни проблеми при прилагането на Правилата за натовареността на съдиите, с цел координиране действията на Районните съдилища в Окръжния район.

С Уважение

Адм.Ръководител

Председател на АРСБ

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ на
АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС

АПЕЛАТИВЕН СЪД Бургас 8000 ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата 319/29.02.2016

Относно: Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети с решение на ВСС по Протокол №62 от 16.12.2015г.

При проведеното обсъждане на Правилата за оценка на натовареността на съдиите от съдиите в Районен съд Бургас, изразяваме следното становище:

На първо място считаме, че следва да се отложи датата на въвеждане на правилата, тъй като 01.04. не е съобразена с отчетните периоди и не е предоставена възможност на магистратите да изразят становището си във връзка с тях.

На следващо място, считаме че не са съобразени със спецификата на Районните съдилища и целите на правораздаването.

Не е ясно предвид обема на дейността в Районен съд-Бургас как и кога ще бъде осигурен допълнителен човешки ресурс, който е необходим, за да обезпечи приложението им.

В обобщение механизмът на оценка на натовареността е твърде сложен и неясен, което ще затрудни още повече администрирането на делата вместо да ефективно да отговори на целта, която си поставя-равномерност в натоварването на магистратите.

ЯНА КОЛЕВА

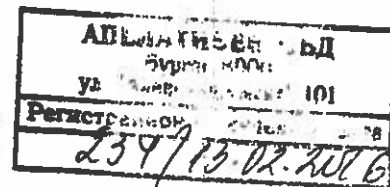
АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС

ОКРЪЖЕН СЪД – СЛИВЕН

8800, гр.Сливен, пл."Хаджи Димитър" № 2
Администрация, тел.044 616 404; факс 662 043
email: os_sliven@iradeum.com

Изм. № РД-10-396/15.02.2016г.....

ДО АДМ.РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГР. БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВЪЛКОВА,

Приложено изпращаме Ви становище на съдиите от ОС-Сливен във връзка с приетите с Решение на ВСС по Протокол № 62/16.12.2015 г. Правила за оценка на натовареността на съдиите, както и становище от Районен съд – Котел.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста.

АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД СЛИВЕН

КЪМНО ЖЕКОВ

СТАНОВИЩЕ

на съдиите от Окръжен съд гр.Сливен във връзка с приетите с Решение на ВСС по Протокол №62/16.12.2015г., Правила за оценка на натовареността на съдиите

След като се запознахме с приетите от ВСС Правила за оценка на натовареността на съдиите, изразяваме нашето становище, както и някои наши възражения по повод констатираните неточности, несъответствия и според нас неправилно определяне на тежестта на конкретен вид дела:

1. Правилата за оценка на натовареността на съдиите на практика са приети от ВСС без преди това да е проведено сериозно, задълбочено и представително обсъждане в съдилищата. Последното е повече от задължително предвид изключителната важност на урежданите с тези Правила въпроси, както и сериозността на целите, които се преследват. Това изключва вземането на прибързани решения, последиците от които биха били трудно поправими в една такава система като правосъдната.

2. Във връзка с горното, ние сме озадачени от обстоятелството, че в Правилата е предвидено същите да започнат да действат от 01.04.2016г. Този срок е изключително кратък както за да бъдат взети всички организационни мерки по привеждането им в действие, така и дори за запознаването с тях. Освен това, няма логика те да започнат да действат от посочената дата, при положение, че в тях се говори за годишна натовареност, годишно разполагаемо време, годишни коефициенти. Следователно, най-удачно би било Правилата да започнат да действат от началото на календарната година т.е. от началото на 2017г., тъй като в противен случай би се затруднило както отчитането на натовареността обективно, така и другите свързани с това дейности – по случайното разпределение на делата, по деловодната програма, по съдебната статистика и т.н.

3. В Правилата са използвани различни понятия – „средна претеглена времева стойност“, „годишно разполагаемо време“, „коефициент на тежест“, „индекс на натовареност“ и др., които не са обяснени в достатъчна степен ясно вкл. и връзката помежду им – напр. между годишното разполагаемо време и коефициента на тежест, особено като се имат предвид дейностите на съдията, извън разглеждането на делата. Според записаното в Правилата излиза така, че средна претеглена времева стойност на даден вид дела е равнозначна на коефициента на тежест, което поставя въпроса защо е било необходимо да се използват две различни понятия за едно и също нещо. Ако пък става въпрос за различни понятия, според чл.9

ал.4-6 от Правилата, средните претеглени времеви стойности на групите дела би следвало да са посочени в съответните Приложения № 1-3, а там има посочени само коефициенти на тежест.

4. В Правилата е записано, че основния критерий за отчитане на натовареността е времето, изразходвано за разглеждане и решаване на делото. В началото на всяка година Председателя на съда определя годишното разполагаемо време на всеки съдия и се прилага към личното му трудово досие. В представените приложения са посочени коефициенти, които определят индекса на натовареност (100 единици). Възниква въпроса, следва ли да се преобразува индекса на натовареност в часове, за да се определи дали той съответства на годишното разполагаемо време или ще се следи само индекса на натовареност по чл. 16 от Правилата, доколкото не е съвсем ясно какво е отношението между годишното разполагаемо време и индекса за натовареност като сбор от коефициентите на делата?

5. В чл. 19 от Правилата вероятно е допусната неточност, тъй като лицата по ал.1 са определени не в този, а в предходния член. Възниква въпроса дали разпределящия съдия е този, който ще въвежда корекциите на коефициентите, кога и по какъв начин ще става това. Това означава ли, че този разпределящ съдия следва да следи движението на всяко дело – дали е прекратено, на какво основание е прекратено, сключена ли е спогодба, приложени ли са към него 5 000 страници доказателства? Ако това бъде вменено в дейността на разпределящия съдия то тогава, то тогава той няма да разполага с време да разглежда делата си, което е неговата основана функция. Не е ли по-разумно да се обвърже отчитането на натовареността с деловодната програма, в която така ли иначе е отразено цялото развитие на делото и която автоматично да смята тази натовареност?

6. Връзка с горното, действително на разпределящия съдия се възлагат значителни по обем и като време дейности, не свързани с разглеждане на дела, които въобще не са взети предвид в Правилата и същите не са включени в Приложение № 6

7. В чл. 29 от Правилата, по отношение на гражданските дела е пропуснато прекратяване на делото пред този съд и изпращането му по подсъдност.

8. Не е ясно в чл. 37 от Правилата, как следва да се процедира, ако делото е разглеждан от няколко съдии. „Поделянето“ може да бъде изключително несправедливо, ако един от съдиите по делото е влязъл само в едно заседание, а останалата работа по делото е свършена от другия съдия (съдии).

9. В Приложение 3.1 към Правилата, за облигационни искове произтичащи от неоснователно обогатяване, вероятно е допусната

техническа грешка, като са разменени коефициентите за първата и въззивна инстанции, тъй като противното не е логично.

10. В същото Приложение 3 намираме, че индексите за делата за делба са занижени, тези производства продължават в две фази, което отнема изключително много физическо време на съдията, който ги разглежда. В тях се разглеждат и значително количество преюдициални искания и редица възражения, които ако са под 10 на брой няма да доведат до поставяне на коригиращ коефициент.

11. Отново в това Приложение 3, на ред 24, за производства по обжалване действията на съдебния изпълнител е определен коефициент 0,4. Считаме, че той е занижен, тъй като в редица случаи се изисква насрочването на делото в открито с.з., когато жалбата е подадена от трето лице е събиране на допълнителни доказателства. Тези дела са трудоемки и в случаите на обжалване на сметката за разпределение.

12. В Приложение 3.2 от Правилата не са включени като отделен вид отменителните искове в производството по несъстоятелност по чл. 646, 647 и 648 от ТЗ. Къде следва да бъдат отразявани същите – в ред 1 или в ред 4. Според нас следва да бъдат отделен ред със съответен коефициент.

13. Относно производството по несъстоятелност: Колкото и да е завишен коефициента спрямо другите дела, разглеждани като първа инстанция, считаме че не отразява времето, което се отделя на тези дела. Те продължават много години наред. По тях се произнасят множество актове. Изискат специфична, неправораздавателна, но времемка работа по проверка на отчетите на синдика, разрешение за разпореждане със средства, разрешения за продажби, съставяне на постановления. Всичко това се развива в рамките на само едно производство, отразено с един коефициент. В същото време за въззивна инстанция по всеки отделен обжалван акт се образува отделно дело с висок коефициент.

14. Считаме, че определения коефициент за тежест на делата за причиняване на телесни повреди е неоправдано нисък, тъй така много често тези дела разкриват усложнена фактическа обстановка, което предполага събиране на допълнителни доказателства и следователно повече време, необходимо за разглеждане и решаване.

15. По сходен начин стоят нещата и с делата по чл.343 от НК. Доколкото по голямата част от тях споразуменията са изключени, а много често се оспорват назначените съдебно-медицински и автотехнически експертизи, това води до затрудняване на производството и необходимост от повече време за разглеждане и решаване.

16. Неоправдано нисък е и коефициента на делата за присвояване и безстопанственост, доколкото същите често имат за предмет една усложнена престъпна дейност, като почти винаги се стига до необходимостта от събиране на допълнителни доказателства.

17. По сходен начин стоят нещата и във връзка с коефициента за тежест на делата по чл.чл.253 и 255 от НК. Почти винаги се налага събирането на нови доказателства, а често става въпрос за усложнена и продължителна като времетраене престъпна дейност.

18. Необосновано нисък е коефициента на делата с предмет чл.243 от НПК т.е. по осъществяване на съдебен контрол върху прекратяването на наказателното производство в досъдебната му фаза. Не е отчетено обстоятелството, че срока за произнасяне е 7-дневен, а понякога делата са обемисти, сложни като фактология и с многобройни доказателства. Затова е разумно да се има предвид и коефициента на делото, който би бил поставен, ако същото беше внесено с обвинителен акт.

19. Необосновано ниски са коефициентите на голяма част от посочените в Приложение 2.2 частни наказателни дела. Вярно е, че някои от тях не се отличават с никаква особена сложност, но същите следва да се решават в много кратки срокове, което пък затруднява и възпрепятства работата по останалите дела на конкретния съдия. Така, при дела за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ съдът се произнася незабавно, а понякога е необходимо да се прегледа значителен по обем доказателствен материал, което несъмнено се отразява върху другата дейност на съдията.

20. В Приложение 2.2 изрично не са посочени някои видове дела, като напр. тези по ЗЕЕЗА, по ЗПИРКОРНФС и др.

Поради така изложените по-горе наши забележки и възражения, считаме, че следва да бъде отложено привеждането в действие на Правилата за оценка на натовареността на съдиите поне до началото на 2017г. и тяхното преработване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ ОКРЪЖЕН СЪД - СЛИВЕН:

К.ЖЕКОВ/

РАЙОНЕН СЪД - СЛИВЕН

8800 гр. Сливен, пл. "Хаджи Димитър" № 2, e-mail: rs_sliven@abv.bg
Съд. администратор, тел./факс: 044/624091

АПЕЛАТИВЕН СЪД Бургас 8000 ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата 202/18.02.2016

Изх. № РД-10-1441/22.02.2016
гр. Сливен

ДО
АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
Гр. БУРГАС

ОТНОСНО: Обсъждане на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г.

УВАЖАЕМА Г-ЖО ВЪЛКОВА,

След запознаване с изпратените ни от ВСС Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г. и указанията към тях, в които съгласно §1 от ПЗР, влизат в сила от 01.04.2016 г. и тъй като не бе проведено задълбочено и представително обсъждане на проекта на същите, изпращам настоящото становище, като считам, че следва да бъде проведено такова обсъждане и да бъдат въведени някой изменения по тях.

С оглед на това, то Правилата за оценка на натовареността на съдиите не могат да бъдат приложени от 01.04.2016 г., тъй като евентуалното им действие след посочената дата ще доведе до последици, които биха били трудно поправими във времето.

1. Считам, че предвиденият срок от 01.04.2016 г., в който следва да се приложат Правилата, е прекалено кратък, за да могат да се предвидят и вземат всички организационни мерки по привеждането им в реално изпълнение.

До сега делата в РС – Сливен се разпределят по групи, съобразно утвърдените Правила за случайно разпределение на делата, като въвеждането на нови групи от 01.04.2016 г. би довело до едно неправилно статистическо отчитане на делата, необективно отчитане на натовареността на магистратите, както и по делата, въведени в използваната деловодна програма.

Считам, че за обективното и правилно отчитане на статистическата информация, както в използваната система за разпределение на делата, така и в използваната деловодна програма за управление на делата, то приетите Правила

за оценка на натовареността на съдиите, следва да бъдат въведени в началото на следващата календарна година, а именно от 01.01.2017 г.

2. В чл.15 от Правилата е разписано, че годишното разполагаемо време за разглеждане и решаване на делата на един съдия се равнява на 100 единици или общо 1600 часа за една работна година. В чл. 12, ал.5 е записано, че когато конкретен съдия има установено заболяване, което води до намалена трудоспособност, по решение на председателя на съда, съгласувано с общото събрание на съдиите от съответния съд, му се определя индивидуална времева стойност.

Никъде не се обсъжда варианта, когато магистрат е в продължителен отпуск, поради временна нетрудоспособност, икато не е посочено какво разполагаемо годишно време следва да му се приспадне, съответно и колко единици.

Същото се отнася и в случаите, в които магистратите имат определен и ползват годишен отпуск, по-голям от нормативно определения такъв в чл. 12, ал.1 от Правилата.

И в тези случаи следва ли решението на председателя да бъде съгласувано с общото събрание на съдиите от съответния съд?

Съгласуването на всяко взето решение на председателя за определяне на индивидуална времева стойност на магистрат с общото събрание на съдиите от съответния съд би довело до провеждане на многобройни общи събрания, допълнително отнемачи от времето на магистратите за разглеждане и решаване на делата. Удачно в случая е решението да се взема самостоятелно от председателя, а право на възражение в конкретния случай да има само магистрата, на когото е променена индивидуалната времева стойност.

3. В чл.18, ал.2 е посочено, че разпределящият съдия може да бъде подпомаган от определен от председателя на съда съдебен служител от специализираната администрация, като не е дадена възможност да бъде определен съдебен служител от общата администрация.

4. Относно чл. 19, ал.2 от Правилата, в които е отразено, че корекцията се извършва служебно или по писмено искане на съдия-докладчика по делото. Не е посочено конкретно дали тази корекция ще се извършва от разпределящия съдия, съответно разпределящия съдия следва ли да следи движението по всяко образувано дело в съда? Ако не е извършена служебно корекция, то следва ли всеки месец да се предоставят справки на съдиите-докладчици за поставените коефициенти на тежест по разглежданите от тях дела, за да могат същите да ги следят и съответно при констатиране на несъответствие писмено да уведомяват разпределящия съдия? Считам, че една такава организация ще доведе до прекомерна натовареност на разпределящия съдия, същия няма да има възможност и време за разглеждане и решаване на делата, по които той самия е определен за съдия-докладчик, а тази допълнителна дейност не е включена в Приложение № 6. Евентуалното изготвяне на посочените по горе справки би следвало да бъдат възложени на съдебен служител, като същия да бъде

ангажиран единствено с това му задължение, от гледна точка на постъплението на дела в Районен съд – Сливен, които за 2015 г. са 7352 бр.

Считам, че по-удачно би било тази корекция да бъде заложена в използваната деловодна програма, в която се отразява движението на делото и съответно крайния съдебен акт и в зависимост от него, автоматично да се променя първоначално определения коефициент на тежест.

5. Считам, че при изчисляването на финалния коригиран коефициент по делата следва изрично да се посочи, че когато основния коефициент се умножава с предвидения коригирац такъв, то съответно получения резултат се прибавя или изважда от основния коефициент.

6. В чл.27, т.1 следва да се конкретизира какво се включва в доказателствения материал /събран от досъдебното производство и/или в съдебното производство/.

7. В чл.29, т.6 е посочен коефициент 0,5, но в случай, че се прекрати дело за делба, като в спогодбата следва да се опишат над 20 имота, то този коефициент е прекалено нисък.

8. В чл. 36, ал.1, т.3 е посочено, че в случай, че делото е останало висящо и през третата година след образуването му, то прехвърляният през втората година коригиран коефициент се поделя по равно между втората и третата година от образуването на делото. Тук не е взето в предвид, че някой от делата могат да продължат и над три години, например производство по делба. Считам, че точно за този вид дела следва да се определи друг коефициент, като най-правилен според мен би бил този, посочен в т. 2.

9. В чл. 37 от Правилата, считам, че не би било справедливо коефициента за тежест на делото да се поделя по равно между съдиите, които са го разглеждали и решавали. В едно гражданско производство /тъй като при наказателното има неизменност на състава/ единият докладчик може да е провел пет съдебни заседания и да е събрал всички доказателства, а другия при отсъствие на първоначално определения докладчик да проведе едно съдебно заседание.

10. По отношение на коефициентите за тежест:

10.1. Посочените коефициенти за тежест на делата образувани по обвинение за средна и тежка телесна повреда – по чл. 128-129, телесна повреда – чл.131-134 от НК; престъпления против интелектуалната собственост, плагиатство и други престъпления против правата на гражданите и престъпления по транспорта са прекалено ниски – 0,9. Понякога при тези дела се изготвят допълнителни експертизи и при постановяване на акта следва да се извърши проучване на доста по обем съдебна практика. Предлагам коефициента на тежест по тези дела да бъде определен на 1,2, тъй като във всички случаи същите са по-тежки в сравнение с измама,изнудване или пък с дела от частен характер.

10.2. Считам, че прекалено нисък коефициент на тежест е предложен и на ЧНД във връзка със съдебния контрол по чл. 243 и 244 от НК. Често пъти материалите по делата са в голям обем, събрани са много доказателства, с които

докладчика следва да се запознае, сложни са по материя и не е взето в предвид, че определения съдия-докладчик следва да се произнесе в 7-мо дневен срок. Този вид дела, следва имат коефициент на тежест в рамките на 0,9 – 1.

10.3. Не може облигационните иски, да бъдат приравнени на иски за развод и недействителност на брака и иски по Закона за защита срещу домашното насилие. Още повече, че често пъти иски за развод са по взаимно съгласие. Считам, че коефициента на тежест на всички облигационните иски следва да бъде завишен на 1,2, като вписания коефициент на тежест под № 2 в Приложение № 3.1 да остане същия. Същото е отнася и за иски по чл.344, ал.1, т.1-3 от КТ, тъй като се касае за иски, разглеждани по реда на бързото производство. Често пъти се налага да се изготвят експертизи, като голяма част от делата, образувани на това основание в Районен съд - Сливен съдържат и класифицирана информация, с оглед на факта, че щаба на III-та армия се намира в гр. Сливен.

10.4. Коефициента за тежест на иски за делба е изключително занижен. Следва да се има в предвид, че производствата по тези дела са в две фази, изключително обемни са и отнемат значително време на съдия-докладчик за разглеждането им. Едно производство по делба не е по-леко от едно производство за склоняване към проституция или трафик на хора, ето защо предлагам коефициента да бъде определен на 1,8.

Във връзка с изложено по-горе, предлагам да бъде отложено въвеждането на Правилата за оценка на натовареността на съдиите от 01.04.2016 г. и да бъде извършено допълнение и уточнение на същите с посочените предложения.

**ЗАЯВИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ на РС-СЛИВЕН
РАЙОНЕН СЪДИЯ**

/Ив. Манчев/

Съгласно Заповед № РД-13-131/17.07.2015 г./

РАЙОНЕН СЪД КОТЕЛ

гр. Котел, п.м. 8800, общ. Котел, обл. Сливен, ул. Раковски № 58
тел. 8453 4 25 70 тел. факс 8453 4 25 70
e-mail: sud.kotel@pvdsl.com
www.gj-kotel.com

АПЕЛАТИВЕН СЪД
Бургас 8000
ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата
155/15.02.2016

Изм. № РД-10-54 от 12.02.2016 г

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
ОКРЪЖЕН СЪД СЛИВЕН

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

С решение на ВСС, взето по протокол № 62/16.12.2015 г., са приети Правилата за оценка на натовареността на съдиите. На 29.12.2015 г. до председателите на апелативните, окръжните и районните съдилища са изпратени Указания към Приложение № 3 от Правилата. Съгласно § 1 от ПЗР, правилата влизат в сила на 01.04.2016 г. Той като не беше проведено обсъждане на проекта за правилата, поради което не беше изразено съгласие срещу тях с настояване правилата да бъдат обсъдени и да бъдат изменени, преди да влязат в сила, респ. да се отложи влизането в сила. Възраженията са в следните насоки:

1/ Съгласно § 2 от ПЗР, групите на делата таия, както се описват в приложения № 1-3, се включват в централизираната система за случайното разпределение на делата от 01.01.2016 г. с цел статистическото отчитане на делата. До момента делата се разпределят по групи, съобразно действието до 31.12.2015 г. въвеждането на нови групи било от 01.04.2016 г., било по - късно през годината ще доведе до невъзможност за получаване на правилни статистически данни, поради което е разумно да се отложи влизането в сила на Правилата за началото на 2017 г.

2/ Съгласно чл. 3, ал. 2, Правилата се основават на резултатите от изследване през 2014 - 2015 г. емпирично изследване на натовареността с участието на съдиите от районните, окръжните, административните, специализирани и апелативните

судилища. Считам, че базата информация, послужила за приемане на настоящите Правила, не е достатъчно надеждна и е невярна с оглед на това, че не всички съдии от посочените съдилища се включили в попълване на анкетите, а от друга страна, не може да се провери коректността на данните.

3/ В чл.36 е предвиден коригиращ коефициент за несправедливо и бързо на годината съдебни дела. Указано е в т.3, че когато делото е останало висело и през третата година след образуването му, то прекъснатият през втората година коригиращ коефициент се поделя по равно между втората и третата година от образуване на делото. Не е разписано правила как ще се определя коефициентът, ако делото не е е приключило след третата година. Предлагам да се създаде специално правило за делбените производства, тъй като при този вид дела съществува вероятност да приключат след третата година от образуването. Най-честата причина за забавянето е свързването на делото при смърт на автор от отравите. Ако решението в първата фаза бъде обжалвано (решението на ОС подлежи на административен контрол), е възможно делото да се върне в РС за продължаване във втора фаза на третата, четвъртата и пр. година от образуването му. Във втората фаза на извършване на делбата е възможно да се изстигнат няколко решения, а освен това произнасянето на съда зависи от произнасянето на различни административни органи. Предлагам делбените производства за периода след третата година от образуването им да се отчитат с коефициент, равен на коефициента за втората година.

4/ В чл.37 е указано, че когато по едно дело са работили повече от един съдия, коефициентът за тежест на делото се поделя по равно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото. Предлагам да се конкретизира разпоредбата в следния смисъл : да се прилагат коригиращите коефициенти за половината от коефициента (респ. за четвърт от коефициента) тогава, когато по време на разглеждане на делото от единия от съдиите са възникнали основанията за корекция (напр. един съдия одобрява споразумение, сключено между прокуратурата и част от подсъдимите,

производство по реда на чл.243 от НПК – 0,5. Фиксирайки определен коефициент, не се съобразява, че съдът дължи произнасяне в кратък седемдневен срок, през който трябва да се запознае с цялото досъдебно производство и съответно да извърши проверка на прокурския акт. Предлагам коефициентът на тази група дела да се определя в размер на 2/3 от коефициента, който би даден на делото, ако беше внесен обвинителен акт.

И.Ф. АДМИНИСТРАТИВЕН

РЪКОВОДИТЕЛ-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(ИВКА БЪЧВАРОВА)

РАЙОНЕН СЪД - НОВА ЗАГОРА

8900 Нова Загора ул. "Проф. М. Балкански" №60, тел., факс 0457 6 29 94,
e-mail: nzagora-rs@justice.bg

Изх. № РД-10-78
24.02.2016г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД
Бургас 8000
ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата
303/26.02.2016

ДО
АДМ.РЪКОВОДИТЕЛ -
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГР. БУРГАС

Приложено, изпращаме Ви копие на протокол № 3 от 22.02.2016г. от проведено общо събрание на магистратите при Районен съд гр. Нова Загора, на което общо събрание са обсъдени Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по протокол №62/16.12.2015г.

Приложение : по текста

АДМ.РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ РС НОВА ЗАГОРА:
/Г. ЙОРДАНОВ/

Претис

ПРОТОКОЛ № 3

Днес, 22.02.2016 година в 13.00 часа в залата на Районен съд гр. Нова Загора се проведе **ОБЩО СЪБРАНИЕ** на магистратите при Районен съд гр. Н. Загора.

На събранието присъстваха всички магистрати.

Събранието протече при следния дневен ред:

Първа точка и единствена:

Обсъждане на Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по протокол № 62/16.12.2015г.

Г- н Георги Йорданов – Уважаеми колеги, събрали сме се да обсъдим правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС.

Аз лично съм против голяма част от тези правила и като цяло съм против тях. Аргументите ми затова са на първо място общи и второ специфични.

Към първата група отнасям следните: От години множество субективни фактори се опитват и вече доста успешно се принизява нашата високо хуманна професия. Ние не сме войници, а съдии. Никой не е в състояние да “изравни” съдиите.

Второ: При формиране на нашето трудово възнаграждение се има предвид освен положения труд, която част е според мен най-малка, се отчита фактора отговорност и най-голяма част следва да има антикорупционния елемент. Ако това е така, тези правила засягат само малка част от нашия труд, а отговорностите ни и корупционния натиск, на който сме подложени са сравнително равни.

На трето място – при определяне на каквито и да е критерии за оценка натовареността на съдиите, винаги се използват данни за минало време за да се използват напред във времето. Тези коефициенти ще трябва да намерят място в системата за случайно разпределение на делата, но в нашия съд, където грубо казано всеки разглежда всякакъв вид дела, пак няма да има равномерност.

Аз още преди доста време изразих писмено моите съмнения относно необходимостта от подобни стъпки. За мен те са безсмислени и от тях няма да има полза.

Специфичните аргументи:

В чл.5 ал.2 от Правилата са посочени целите им: тук бих казал, че поне половината са посочени произволно. Например не виждам как тези правила ще допринесат за повишаване на доверието в съдебната власт /т.8/.

В чл.16 и сл. се посочват рамките на натовареност и ако някой съдия бил претоварен трябвало да се вземат мерки от председателя на съда или ВСС. Тук изпадаме в няколко хипотези – ако не се вземат мерки от един или друг и т.н. и т.н. Считам затова, че следва да се разглежда натовареността на отделните съдилища, защото с оглед системата на разпределение в НЗРС или всички ще сме натоварени или няма да бъдем.

Много примери още могат да се дадат:

чл.36 не отчита делбените дела.

чл.37 не отчита работата на всеки конкретен съдия и т.н. и т.н.

Г-н Петър Златев – Не е отчетен един много важен фактор, а именно специализацията на съдиите. Така, съдиите от един малък съд, напр. от до пет съдии, на практика разглеждат цялата гама дела, без значение от какъв вид са. Този проблем важи преди всичко за районните съдилища, където съдиите са по неопитни и непрекъснатото проучване на разнородната съдебна практика отнема много време. В такива малки съдилища дори и да има специализация, тя е формална. Обратното е в големите съдилища, където специализацията расте обратно пропорционално на броя на съдиите. Колкото повече съдии, толкова по-ясна специализация. Друг е въпросът, че използвайки специализацията, някои административни ръководители манипулират случайното разпределение на делата, като същевременно натоварват неудобните за тях съдии, за сметка на избраните.

Във връзка с горното е неотчитането на опита. Съдия не се става с неговото назначаване. Впрочем този фактор изобщо не се отчита в който и да е документ създаден от ВСС. Младият съдия се нуждае от внимание, от подпомагане, от постепенно навлизане в работата. За съжаление, разпределението на делата по случаен принцип не отчита този проблем, а настоящите правила за оценка на натовареността го мултиплицират. Къде е статистиката на ВСС да разбере, че новопостъпилите съдии и дори и тези със стаж до пет, а някои и до повече години се учат на гърба на авторитетът на правосъдието.

Г-н Георги Йорданов- в обобщение можем да заключим, че становището на съдиите от НЗРС по отношение на правилата за оценка на натовареността на съдиите е крайно отрицателно.

Поради изчерпване на дневния ред събранието беше закрито.

Протоколчик:

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

02/15/16 11:06

ПОЛУЧЕН 15/02/2016 10:22 0568402/6

OS-YAMBOI

046662073

p.01

АПЕЛАТИВЕН СЪД БУ

АПЕЛАТИВЕН СЪД
Бургас 8000
ул. "Александровски" 101
Регистрационен индекс и дата
1118 / 15.02.2016

ОКРЪЖЕН СЪД - гр. Ямбол

8600 гр. Ямбол, ул. "Жорж Папизов" № 1 Съдебен администратор: 046 688 834, Адм. секретар: 046 688 822.
Гл. счетоводител: 046 688 895, факс 046-66-20-73 e-mail: info@os-yambol.org. WEB: www.os-yambol.org

Изх. № 658 /15.02.2016 г.
Гр. Ямбол

**ДО
АДМИНИСТРАТИВНИЯТ РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГРАД БУРГАС**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВЪЛКОВА,

След проведено обсъждане със съдиите от ЯОС - по отделения, на Правилата за оценка на натовареността на съдиите /приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г./, изразяваме следното становище:

1. В Глава трета, чл. 12, ал. 1 от Правилата, е приспаданото времето през което съдията е в платен годишен отпуск. Не е взето предвид за приспадане, времето през което съдията е в отпуск по болест, за отглеждане на дете или неплатен такъв. В това време съдията реално също не изпълнява служебни задължения;

2. Съгласно Глава четвърта Раздел III, ал. 3 когато съдебното дело има за предмет няколко материални закона, групата при образуване на делото се определя по този материален закон, който е оценен с най-висок коефициент, според групите дела, посочени в приложение №1-3 от Правилата. Същевременно при коригиращите коефициенти – Раздел II чл. 27 коригиращия коефициент предвижда увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата само в случаите по т. 7 и/или предмет на обвинението са над 5 престъпление от различни групи. В този случай не се отчита сложност на делото с обвинения между едно и пет престъпления, което не е без значение при времето за подготовка, разглеждане на делото и изготвяне на заключителния съдебен акт. Същото се отнася и за броя на допълнителните страни визиран в същия текст, както и при определянето по чл. 28, ал. 1 по жалбите и протестите, като се отчита единствено тези над 5;

3. По чл. 25, при проведено съкратено съдебно следствие на основание чл. 371, т. 2 НПК, коригиращия коефициент винаги следва да е по-висок от този при прекратяване на наказателното производство, поради одобрено споразумение от съда;

4. В Раздел V чл. 37 е заложено, че коефициента на тежест на делото следва да се разделя по равно между съдиите работили по едно дело. Липсва диференциация по отношение на съдия-докладчик по делото и член-съдия на състава в случай, че делото е разгледано в разширен състав /пр. по чл. 116 НК/. Коефициента на съдията-докладчик не следва да се намалява поради обстоятелството, че в закона е предвиден разширен състав за разглеждане на делото. Това не намалява времето за подготовка и разглеждане на делото, както и това за изготвяне на мотивите на съдебния акт. Определяне на 50% коефициент за член-съдия не следва да се изключва, но не и не трябва да се отразява на коефициента на съдията-докладчик по делото;

5. В Приложение №2.2 е посочен коефициент за тежест на делата за въззивен съд по-висок от този за разглеждане в първоинстанционния съд /пр. № по ред 5, 11, 15. И по наказателни и по граждански/търговски дела, коригиращия коефициент следва винаги да е по-висок за първоинстанционното производство в сравнение с въззивното производство;

6. Коригиращия коефициент по всички ЧНД е твърде нисък, особено по ЧНД по контрол на досъдебното производство. Следва да се има предвид, че част от тези делата са с фактическа и правна сложност и се разглеждат в съкратени срокове – /пр. ЧНД върху мерките за процесуална принуда – коефициент 0.2 за първа и втора инстанция, по чл. 243 НПК – коефициент 0.5 за двете инстанции/. Специално коефициентите за ЧНД по чл. 243 от НПК не са съобразени с текстовете от НК, включително и по брой текстове съобразно обвинението по които е водено прекратеното производство, както и с броя на обвиняемите лица;

7. Коефициента за тежест на определен вид граждански дела е твърде нисък /по ЗОДОВ – 0.8, по чл. 344, ал. 1 КТ – 0.9/, сравнени например с коефициента за тежест на исковете за издръжка – 0.7;

8. Коефициента за тежест на производствата по несъстоятелност за ОС е твърде нисък /4.9/, предвид сложността и продължителността на това производство. Коефициент за тежест за АС /5.3/, не следва да е по-висок, при условие, че производството основно се развива пред ОС;

9. Следва да се предвиди коригиращ коефициент и за председателя на въззивния състав, който ръководи съдебното заседание.

02/15/16 11:06

ПОЛУЧЕН 15/02/2016 10:22 055840276

АПЕЛАТИВЕН СЪД ВУ

05-ЯМБОЛ

046662073

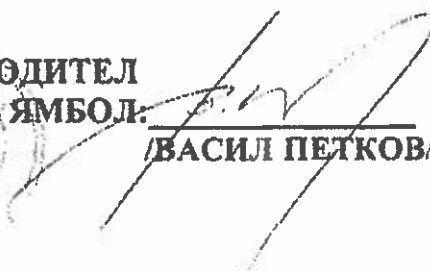
р.03

3

10. Допълнителните дейности „Произнасяне по искания по ЗСРС“ следва да имат по-висока тежест от „Доклад на бюро Съдимост“ и „Искания по ЗЕС“;

В заключение следва да се посочи, че съдиите от ОС – Ямбол считат, че преди въвеждането на приложението на Правилата във всички съдилища в РБ, би било удачно, те да се приложат пилотно в няколко съдилища от различна степен и с различна натовареност, с оглед усъвършенстване на процеса и разработване на образци Приложения /пр. по чл. 6, чл. 17, чл. 19, ал. 2 и др./, еднакви за всички съдилища.

АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОС - ЯМБОЛ

/ВАСИЛ ПЕТКОВ/

РАЙОНЕН СЪД – ГРАД ЯМБОЛ

8600 Ямбол ул. "Ж. Папазов" №1, съдебен администратор: /046/ 68 88 72,
факс: /046/ 66 18 29, e-mail: ygs@yambolan.com

АПЕЛАТИВЕН СЪД Бургас 8000 ул. "Ал. Санданов" 101
Регистрационен индекс и дата 2016/11-02-2016

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
НА АПЕЛАТИВЕН СЪД

ГР. БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВЪЛКОВА,

На 5.02.2016 г. на общо събрание на съдиите от Районен съд Ямбол бяха обсъдени Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г.

След проведените разисквания се наложи разбирането, че с оглед спецификата на съдийската дейност е невъзможно въвеждането на обективен измерител на натовареността ни.

Доколкото е необходимо и възможно да бъде въведен някакъв измерител за натовареността на съдиите, същият следва да бъде използван единствено и само при вземане на решения от страна на ВСС по чл. 30 ал.1 т.2, 3 и т.3а от ЗСВ или в дисциплинарно производство, образувано срещу даден магистрат. Считаме, че натовареността не следва да се има предвид при атестационните процедури, доколкото сам по себе си този критерий не се влияе от качествата и поведението на магистрата.

Предложеният с настоящите правила механизъм за оценка на натовареността на съдиите е твърде сложен и неясен, а на места и противоречив. Така например:

Предвидения в чл.12 от Правилата механизъм за определяне на индивидуално разполагаемо годишно време за всеки съдия не посочва за кой период от време дейностите по чл.10 следва да се имат предвид. Дали това са участието на съдията в комисии, участието му в обучение и т.н /съгл. Прил. 4/ през изтеклата година или очакваната натовареност през предстоящата година. Не се сочи и как се процедира в случаите, в които съдията е включен в състава на повече от една комисия.

Срокът в чл. 19 до който може да бъде извършена корекцията не е съобразен с възможността наказателно дело да бъде приключено със споразумение в съдебно заседание. От една страна това обстоятелство е предвидено в гл. V като възможност за коригиране на коефициента на тежест, а от друга страна визирания в чл. 19 срок не допуска това да бъде извършено.

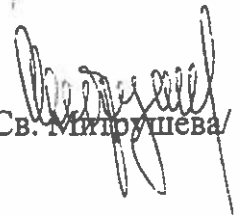
Чл. 25 т.4 от правилата е в противоречие с т.30 от Приложение 2.1 . Според нас т. 4 изобщо няма място в тази разпоредба.

Предвиденият в чл. 27, т.4 и т.5 механизъм е несъответен в случаите , в които делото е насрочено за разглеждане по общия ред и приключва със споразумение в първото по делото заседание или по реда на съкратеното съдебно следствие по чл. 371 т.2 НПК.

Чл. 36 не отчита спецификата на двуфазните производства, каквито са делбите.

Предвиденият в чл. 37 механизъм е несправедлив, доколкото не държи сметка за конкретно свършената работа от съдиите –докладчици по гражданските дела и не отчита изискването за неизменност на състава на съда по наказателните дела, който налага преповтаряне на всички процесуално-следствени действия от новия съдия-докладчик.

АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ РС - ЯМБОЛ:

/Св. Митровцева/

АПЕЛАТИВЕН СЪД Бургас 8000 ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата 246 / 17.02.2016

ДО

Районен съд Тополовград
Вх. № 15.02. 2016 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
АПЕЛАТИВЕН СЪД
Гр. БУРГАС

СТАНОВИЩЕ

От ИВАН ХРИСТОВ – ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
РАЙОНЕН СЪД – ТОПОЛОВГРАД

ОТНОСНО: Правила за оценка на натовареността на съдиите

Считам, че действително трябва да се въведат единни критерии за оценка на натовареността на съдиите. Относно определените в Правилата средни претеглени времеви стойности за решаване на делата и времевите стойности за допълнителни и административни дейности на съдиите и коефициенти за тежест така както са определени в Правилата не мога да взема становище, тъй като според мен до колко реално те ще се отразяват действителната времева продължителност за решаване на делото и неговата сложност. Според мен това ще стане ясно с въвеждането на тези Правила.

Считам, че е невъзможно натовареността на съдиите в различните съдилища да бъде уравнена, в това число и чрез сливане на съдилища, тъй като съдебен район има своята специфика – социално-икономически статус на населението, динамика на престъпността и т.н. В момента нашият съд е от ниско натоварените, но никой не може да даде по-дългосрочна прогноза за това каква ще бъде натовареността му след година или две.

15.02.2016 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

РАЙОНЕН СЪД - гр. Елхово

п.к. 8700 - гр. Елхово, община Елхово, област Ямболска, ул. "Пирот" № 2

Председател 0478/81366, Адм. секретар и гл. счетоводител 0478/88378, Деловодство 0478/81362,

факс 0478/81379

Изх. № 154

Дата: 2013.02.20

АПЕЛАТИВЕН СЪД Бургас 8000 ул. "Александровска" 101
Регистрационен индекс и дата 287/83.02.2013

ДО
АДМИНИСТРАТИВНИЯ
РЪКОВОДИТЕЛ - ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГРАД БУРГАС

КОПИЕ
ДО
АДМИНИСТРАТИВНИЯ
РЪКОВОДИТЕЛ - ПРЕДСЕДАТЕЛ
НА ОКЪРЪЖЕН СЪД
ГРАД ЯМБОЛ

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ,

Приложено Ви представям становище на съдиите от Районен съд – Елхово по приетите от ВСС правила за оценка на натовареността на съдиите.

И.ф.АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РС – ЕЛХОВО:
/ВИОЛЕТА АПОСТОЛОВА/

СТАНОВИЩЕ

НА СЪДИИТЕ ОТ РС – ЕЛХОВО ПО ПРИЕТИТЕ ОТ ВСС ПРАВИЛА ЗА ОЦЕНКА НА НАТОВАРЕНОСТТА НА СЪДИИТЕ

След проведено обсъждане на приетите с решение по Протокол № 62 от 16.12.2015 година от ВСС Правила за оценка на натовареността на съдиите, магистратите, работещи в РС – Елхово изразяват следното становище:

Съгласни сме, че следва да се въведат по-конкретни критерии за оценка натовареността на съдиите, като тези, действащи и към настоящият момент, са некоректни и неточни. Но предвид спецификата на работата на всеки съдия, считаме, че на практика е трудно и невъзможно да се въведе напълно точен и адекватен измерител на положението от нас труд. Именно заради това и считаме, че с въведените Правила за оценка отново не ще се оценява напълно обективно натовареността ни. Посочените в тях средни претеглени времеви стойности за решаване на делата и времеви стойности за допълнителни и административни дейности на съдиите и механизъм за оценка на натовареността на съдиите, е твърде сложен и неясен, като едва след влизането им в сила и реалното им прилагане, ще възникнат множество въпроси, свързани с определянето на коефициентите по реда на чл. 19 и сл. от Правилата /като следва да се отбележи, че в чл. 19, ал.1 не е пояснено в достатъчна степен кои са лицата, които коригират първоначално определеният коефициент, тъй като е записано само – „лицата по ал. 1“, без да е уточнено за лицата, посочени в ал.1 на чл. 18 ли се има предвид/.

В чл. 12 се сочи, че времето, през което съдията отделя за допълнителни дейности средно годишно се равнява на 170 часа, като съгласно приложението, от тези 170 часа годишно - 20 часа са за участие в комисии. В съдилища като ЕРС, в които работят малко на брой съдии, се налага един съдия да участва в много повече от една комисия, но в Правилата не е уточнено това ще се взема ли предвид.

Посоченият в чл. 25, т.4 коефициент за корекция при ЧНД по чл. 243 НПК реално следва да бъде определен не като коригиращ такъв, а като първоначален коефициент с постъпването на делото в съда.

По отношение на предвидените в чл. 27 т.4 и 5 коефициенти – според нас се създават предпоставки за некоректно отчитане в случаите когато макар и да са били призовани съответния брой свидетели, делото е приключило в първото съдебно заседание по реда на глави 27 или 29 от НПК /съкратено съдебно следствие или решаване на делото със споразумение/ и реално тези свидетели не са изслушани от съда.

С чл. 36 и 37 се определят коригиращи коефициенти за неприключилите в края на годината съдебни дела и в случай на работа на повече от един съдия по едно дело, но същите са некоректни в случаите когато първоначално определеният съдия докладчик е разглеждал гражданско дело до момент, в

който са възникнали основания за отстраняване на този съдия и когато след такъв поискан отвод, производството е продължено от новоопределен съдия докладчик като е приключило в следващата календарна година, както и при наказателните дела, при които поради причина, непозволяваща съдията докладчик /респ. съдебен заседател/ да продължи разглеждането на делото, производството започва отново от друг съдия /респ. от друг съдебен състав/ и в този случай производството не е приключило в текущата година, т.е. не се отчита причината за прехвърлянето на делата в следващата календарна година. Разпоредбата на чл. 37 от Правилата пък не отчита свършената от всеки от работилите по конкретното дело съдия работа и съответно времето, необходимо на съответния съдия за подготовка и решаване на делото.

Считаме на следващо място, че въвеждането на Правилата три месеца след началото на отчетната година ще затрудни статистичното отчитане на данните в края на отчетния годишен период.

По-подробно становище бихме могли да изразим евентуално и след изработването и практическото прилагане на приложението към централизираната система за случайно разпределение на делата.

и.ф.АДМ. РЪКОВОДИТЕЛ –
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА РС – ЕЛХОВО:
/В. Апостолова/

ОКРЪЖЕН СЪД ВАРНА
Варна 9000, пл. "Независимост" №2, тел: 052 620777,
факс: 052 617953, e-mail: president@varna.court-bg.org

ОКРЪЖЕН СЪДЕБЕН
Съдебен индекс Дата
11-04-411/15 12-02-2016

Изх.№ ИП-0215
09.02.2016г.
Окръжен съд Варна

ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
СОФИЯ

**КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА
НА НАТОВАРЕНОСТ НА ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ**

Относно: Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети с Решение на ВСС по Протокол № 62/16.12.2015 г. и Указания по Приложение № 3 към същите, изпратени до съдилищата с изх. № 11-04-411/29.12.2015 г.

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА КОМИСИЯТА,

Във връзка с приетите Правила за оценка на натовареността на съдиите и по-специално Указанията по Приложение № 3.1 /граждански и търговски дела – Окръжен съд въззивни/ и Приложение 3.2. /граждански и търговски дела – Окръжен съд – първа инстанция/, се констатира от една страна, че видове искове отсъстват сред посочените в съответните групи, а от друга – видове искове са повторени в няколко групи, което създава неяснота по приложението. Неясноти създават и групите по приложения № 2.1 и № 2.2. /наказателни дела Окръжен съд/.

По приложение № 3.2. – Търговски дела:

В група 3 «Облигационни искове за вземания, произтичащи от деликт» са включени исковете за обезщетение за вреди, причинени от членове на управителен орган на търговско дружество или кооперация. Същите тези фигурират и в група 8 «Искове за защита на членствени правоотношения по ТЗ», респективно следва да отпаднат от една от групите, още повече двете групи в приложение № 3.2 са с различен коефициент на натовареност, респективно е от значение в коя от тях ще се отнесе тази категория дела.

В група 8 «Искове за защита на членствени правоотношения по ТЗ» са включени искове за прекратяване на търговско дружество по съдебен ред – чл. 95 от ТЗ, чл. 155 от ТЗ, чл. 252 от ТЗ, чл. 517 от ГПК. Същата категория искове е ситуирана и в група 23 «Производство по чл. 223 ал.2 от ТЗ» с огромна разлика в коефициента на натовареност по двете групи. Молим да прецените дали е уместно посочване на тези искове в група 23, доколкото последната визира охранителни производства пред съд, каквото е овластяване акционера да свика общо събрание, и това са дела със значително по-малка фактическа и правна сложност от исковите производства.

По същата причина молим да прецените дали в група 23 следва да се отнасят и другите иски, посочени там за прекратяване на ЮЛНЦ, кооперация, читалище и т.н., доколкото визирате иски за производства, а не охранителни или същите следва да се отнасят в група 8. Молим да ни укажете дали в група 14 «Производство по ЗЮЛНЦ» ще се отчитат само охранителните производства от посочените видове.

В група 1 «Облигационни иски, основани на договори» и група 4 «Облигационни иски за вземания, произтичащи от търговски сделки» се дублират групи дела, което е резонно с оглед разграничението на граждански /група 1/ и търговски/ група 4/. В група 1 фигурират иски по чл. 422 от ГПК, които отсъстват в група 4. Как следва да се отрази в този случай иск по чл. 422 от ГПК, който визира установяване съществуване на вземане по заповед по чл. 417 от ГПК, която е издадена например въз основа на запис на заповед, безспорно търговска сделка и не следва ли искът по чл. 422 от ГПК да намерят отражение и в група 4? Не следва ли по същата причина в група 4 да фигурират и иски за производства по чл. 216 от ДОПК /с оглед характера на сделката, която се атакува/. При това разграничение, доколкото споровете, произтичащи от търговски сделки са отделени в самостоятелна група и в по-голямата си част се припокриват със спорове по група 1, то считаме, че е редно изрично да бъде указано дали в група 1 се визират само граждански дела, а група 4 съдържа всички търговски спорове, посочени в чл. 365 т.1 от ТЗ.

2. По Приложение 3.1. – Граждански дела - въззивни:

Липсва посочване към коя група следва да бъдат отнесени делата, образувани по жалби срещу Решения на ОС на етажната собственост. По дефиниция тези дела се разглеждат като първа инстанция от районните съдилища. Особено важно е да се дефинира групата по този вид дела, тъй като невинно взетите решения имат имуществен характер, за да се приложи по аналогия разрешението между съсобственици по чл. 30 и чл. 31 от ЗС.

3. По приложение 2.1 и 2.2

Наказателни дела- първа инстанция за районен и въззивни за окръжен съд:

В група 12 са посочени като подсъдни на РС дела по чл. 220 от НК/ сключване на неизгодна стопанска сделка/ и като въззивни пред ОС. С изменение на НК тези дела са подсъдни на ОС и като въззивна инстанция на АС и следва да се включат в приложение 2.2.

Наказателни дела- първа инстанция за окръжен и въззивни за апелативен съд:

В група 3 са посочени дела по чл. 122 от НК, които не са подсъдни на ОС като първа инстанция, съгласно чл. 35 от НПК. Те следва да се включат в приложение 2.1.

В група 1 са посочени дела по чл. 95-110 от НК, като подсъдни на ОС. Този проблем съществуваше за известен период от време, когато тези дела, посочени най-общо като дела о гл. I от НК, бяха посочени като подсъдни едновременно с това и на СпНС. С изменение от 26.09.2015 г. тези дела са подсъдни единствено на СпНС. Така, в група 1 следва да останат само делата по чл. 407-409А от НК.

Като цяло подходът с изчерпателното изброяване на отделните текстове от НК, подсъдни като първа инстанция на ОС, създава проблем при тези на районните съдилища, тъй като при тях посочването е по-общо- например –чл. 198-200 от НК, като тук чл. 199 от НК е подсъден на ОС, или изброяването на чл. 220-227 от НК, от които подсъдни на ОС са голяма част от тях- чл. 220 , 224, 225 Б, 225 В от НК . За яснота би следвало да се възприеме еднакъв подход на изброяване на текстовете от НК и по приложение 2.1 и по приложение 2.2.

Трудно може да бъде споделен изводът, че всички дела по чл. 199 от НК следва да са с еднакъв коефициент за тежест. Докато делата по чл. 199 ал.1 от НК като правило са сравнително несложни - и като факти и като право, то тези по чл. 199 ал.2 от НК могат да се приравнят по тежест с делата по чл. 116 от НК. Разбираемо е да не може да се направи пълна диференциация на тежестта на делата само по текстове от закона, но тук разликата между ал.1 и 2 на чл. 199 от НК е особено осезателна. Затова и считаме за уместно да отбележим това явно несъответствие в посочения коефициент.

Липсват изцяло производствата по чл. 83 А от ЗАНН, които са подсъдни на ОС като първа инстанция и въззивна на АС/ изм. на ЗАНН, в сила от 21.1.2015 г/ . Следва да се обърне внимание и на съответния коефициент за тежест. Преди изменението на ЗАНН тези дела, предложенията се внасяха за разглеждане от административните съдилища, при наличие на влязла в сила присъда на наказателен съд. При сега действащата разпоредба предложението по чл. 83 А от ЗАНН се внася в съда - след внасяне на обвинителен акт, предложение за освобождаване от адм. отговорност и др.изрично изброени хипотези. Тази уредба предполага провеждане на изцяло ново и самостоятелно съдебно следствие, за установяване на сходни факти с тези по образуване едновременно с това НОХД/ ако е внесен обвинителен акт/ и без да е възможно съдът да се позове на влязлата в сила присъда. Тежестта на тези дела би следвало да е съобразена с тази от категорията дела от общ характер от съответната група/ например група / напр.9, 11,12,13 и пр. от приложение 2.2/ .

Общо по приложения 2.1. и 2.2 – въззивни наказателни дела

В групите дела относно граждански и търговски дела е предвидени група „други въззивни частни производства“ . Такава при наказателните липсва, а в ОС и АС се образуват множество дела за проверка на определения или разпореждания, постановени в рамките на основното производство пред първостепенния съд и разглеждани по реда на гл. XXII от НПК. Без да е изчерпателно, такива дела се образуват при проверка на определенията/разпорежданията на съответния първоинстанционен съд :

- чл. 247 ал.1 от НПК
- чл. 251 НПК
- чл.256 ал. т.2 и 3 от НПК
- чл. 270 ал.1 и 2 от НПК
- чл. 288 ал.1 от НПК
- чл.289 от НПК
- чл.290 от НПК
- чл. 306 от НПК
- чл. 309 ал.2-5 от НПК

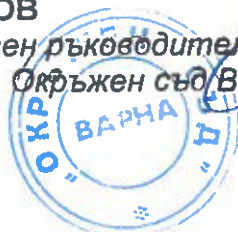
Тази категория дела биха могли да са в една обща група „ други въззивни наказателни частни производства“ или да се направи диференциация по текстове.

Молим за своевременен отговор по поставените въпроси с оглед коректното въвеждане на данните, считано от 01.04.2016 година.

С уважение,

МАРИН МАРИНОВ

Административен ръководител-
Председател на Окръжен съд Варна

ОКРЪЖЕН СЪД - гр. Ямбол

8600 гр. Ямбол, ул. "Жорж Папазов" № 1 Съдебен администратор: 046 688 834, Адм. секретар: 046 688 822,
Гл. счетоводител: 046 688 895, факс 046-66-20-73 e-mail: info@os-yambol.org, WEB: www.os-yambol.org

Изм. № 658 /15.02.2016 г.
Гр. Ямбол

ДО
АДМИНИСТРАТИВНИЯТ РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АПЕЛАТИВЕН СЪД
ГРАД БУРГАС

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ВЪЛКОВА,

След проведено обсъждане със съдиите от ЯОС - по отделения, на Правилата за оценка на натовареността на съдиите /приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г./, изразяваме следното становище:

1. В Глава трета, чл. 12, ал. 1 от Правилата, е приспаднато времето през което съдията е в платен годишен отпуск. Не е взето предвид за приспадане, времето през което съдията е в отпуск по болест, за отглеждане на дете или неплатен такъв. В това време съдията реално също не изпълнява служебни задължения;

2. Съгласно Глава четвърта Раздел III, ал. 3 когато съдебното дело има за предмет няколко материални закона, групата при образуване на делото се определя по този материален закон, който е оценен с най-висок коефициент, според групите дела, посочени в приложение №1-3 от Правилата. Същевременно при коригиращите коефициенти – Раздел II чл. 27 коригиращия коефициент предвижда увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата само в случаите по т. 7 и/или предмет на обвинението са над 5 престъпление от различни групи. В този случай не се отчита сложност на делото с обвинения между едно и пет престъпления, което не е без значение при времето за подготовка, разглеждане на делото и изготвяне на заключителния съдебен акт. Същото се отнася и за броя на допълнителните страни визиран в същия текст, както и при определянето по чл. 28, ал. 1 по жалбите и протестите, като се отчита единствено тези над 5;

3. По чл. 25, при проведено съкратено съдебно следствие на основание чл. 371, т. 2 НПК, коригиращия коефициент винаги следва да е по-висок от този при прекратяване на наказателното производство, поради одобрено споразумение от съда;

4. В Раздел V чл. 37 е заложено, че коефициента на тежест на делото следва да се разделя по равно между съдиите работили по едно дело. Липсва диференциация по отношение на съдия-докладчик по делото и член-съдия на състава в случай, че делото е разгледано в разширен състав /пр. по чл. 116 НК/. Коефициента на съдията-докладчик не следва да се намалява поради обстоятелството, че в закона е предвиден разширен състав за разглеждане на делото. Това не намалява времето за подготовка и разглеждане на делото, както и това за изготвяне на мотивите на съдебния акт. Определяне на 50% коефициент за член-съдия не следва да се изключва, но не и не трябва да се отразява на коефициента на съдията-докладчик по делото;

5. В Приложение №2.2 е посочен коефициент за тежест на делата за въззивен съд по-висок от този за разглеждане в първоинстанционния съд /пр. № по ред 5, 11, 15. И по наказателни и по граждански/търговски дела, коригиращия коефициент следва винаги да е по-висок за първоинстанционното производство в сравнение с въззивното производство;

6. Коригиращия коефициент по всички ЧНД е твърде нисък, особено по ЧНД по контрол на досъдебното производство. Следва да се има предвид, че част от тези делата са с фактическа и правна сложност и се разглеждат в съкратени срокове – /пр. ЧНД върху мерките за процесуална принуда – коефициент 0.2 за първа и втора инстанция, по чл. 243 НПК – коефициент 0.5 за двете инстанции/. Специално коефициентите за ЧНД по чл. 243 от НПК не са съобразени с текстовете от НК, включително и по брой текстове съобразно обвинението по които е водено прекратеното производство, както и с броя на обвиняемите лица;

7. Коефициента за тежест на определен вид граждански дела е твърде нисък /по ЗОДОВ – 0.8, по чл. 344, ал. 1 КТ – 0.9/, сравнени например с коефициента за тежест на исковете за издръжка – 0.7;

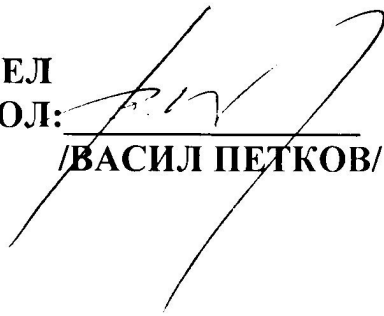
8. Коефициента за тежест на производствата по несъстоятелност за ОС е твърде нисък /4.9/, предвид сложността и продължителността на това производство. Коефициент за тежест за АС /5.3/, не следва да е по-висок, при условие, че производството основно се развива пред ОС;

9. Следва да се предвиди коригиращ коефициент и за председателя на въззивния състав, който ръководи съдебното заседание.

10. Допълнителните дейности „Произнасяне по искания по ЗСРС” следва да имат по-висока тежест от „Доклад на бюро Съдимост” и „Искания по ЗЕС”;

В заключение следва де се посочи, че съдиите от ОС – Ямбол считат, че преди въвеждането на приложението на Правилата във всички съдилища в РБ, би било удачно, те да се приложат **пилотно** в няколко съдилища от различна степен и с различна натовареност, с оглед усъвършенстване на процеса и разработване на образци Приложения /пр. по чл. 6, чл. 17, чл. 19, ал. 2 и др./, еднакви за всички съдилища.

**АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОС - ЯМБОЛ:**

/ВАСИЛ ПЕТКОВ/

ОКРЪЖЕН СЪД - ВЕЛИКО ТЪРНОВО

5000 гр. Велико Търново, ул. "Васил Левски" 16, Тел. 062 615-889, Факс: 062 603-079; 062 615-887
e-mail: vtos.bg@gmail.com; web: <http://vt.court-bg.org>

ОКРЪЖЕН СЪД - В. ТЪРНОВО

Изм. № 4275, 23.12.2015

Подпис: _____

ДО ВСС

Във връзка с Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по Протокол № 62/16.12.2015 г. моля да представите методически указания за дейностите както следва:

1. По какъв начин групите на делата, описани в приложения № 1, 2 и 3 от Правилата следва да бъдат въведени в Централизирания софтуер за случайно разпределение на дела – всеки съд самостоятелно ли би следвало да ги въведе или ще бъдат въведени от разработчика централно с оглед гарантиране на еднаквостта на въвеждане на необходимата информация?

2. В какъв срок следва да бъде въведена информацията за новите групи, определени в Правилата?

3. В § 2. от Преходните и заключителни разпоредби на Правилата е указан срок за въвеждане в сила на новите групи 01.01.2016 г. В същия параграф е указано, че разпределението на делата се извършва по досегашния ред и измежду съществуващите групи във всяко съдилище. В § 3. е указан срок 31.03.2016 г., в който ВСС осигурява изработването и практическото прилагане на специализирано предложение към ЦССРД, в което да се отчитат всички данни, свързани с натовареността на съдиите. Във връзка с това, моля за уточнение какви дейности е необходимо да бъдат извършени във всеки съд относно обвързването на досега съществуващите групи с новите, описани в приложения № 1, 2 и 3 от Правилата.

4. Какви конкретни действия е необходимо да бъдат извършени във всеки съд относно настройване на ЦССРД за новата календарна година? Ръчно или автоматично ще се прави това и в какви срокове следва да бъдат извършени съответните дейности?

23.12.2015
Велико Търново

Административен ръководител
Председател на ВТОС:

(М. Маркова)

ДО КАОСНОСВ
КЪМ ВСС*Е. Печенов*
22 JAN 2016**СТАНОВИЩЕ**

ВИСШ СЪДЕБ	
Регистрационен индекс	
М- 04-411/15	20-01-2016

по Правила за оценка на натовареността на съдиите
приети от ВСС на 16.12.2015г. с решение в протокол № 62

от
гражданоюки от дини при РС Варна

Уважаема КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ СТЕПЕНТА НА
НАТОВАРЕНОСТ НА ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ,

Считахме че съществуващото изследване на натовареността по принцип
подходяща методика, тъй като използваната такава **ЗАТВЪРЖДАВА**
НЕРАВНОМЕРНАТА НАТОВАРЕНОСТ МЕЖДУ ИНСТАНЦИИТЕ.

Това е така, по следните причини:

1. НЕДОПУСТИМО Е една и съща категория дела да бъде с различен коефициент на сложност само въз основа на това в кой съд се разглежда първоинстанционното дело /РС или ОС като първа инстанция/. Разликата в материалния интерес НЕ МОЖЕ да бъде основание едно дело да бъде посочено като по-времеемко, защото времето необходимо за приключването му зависи от извършването на различните *процесуални действия*, които са едни и същи независимо дали става въпрос за иск на стойност до 25 000лв. или над 25 000лв. например.
2. Недопустимо е от същата гледна точка и въззивните дела от една категория да бъдат с различна тежест в зависимост от съда, който ги разглежда – ОС или АС
3. НЕВЪЗМОЖНО Е едно въззивно дело да бъде по-времеемко от едно първоинстанционно дело, поради простия факт, че на първа инстанция се исквете се уточняват /обездвижват за релеванност и допустимост/, както и се събират всички /или повечето/ доказателства по делото, с оглед предвидената преклузия в ГПК. Въззивното производство по презумпция и по процедура, уредена в ГПК, е по-бързо и по-ограничено откъм възможност за

събиране на доказателства. Различните други дейности на въззивната инстанция /участие в състав или наставническа дейност/ се компенсират отделно като време и не следва да бъдат включени и във времето за разглеждане на отделния тип дело /реалната подготовка на същото/. Освен това окръжния съдия е по-опитен, поради което следва да се предположи, че му е необходимо по-малко време, за да извърши същите процесуални действия и да достигне до определени правни изводи при произнасянето си с акта си по същество.

Разликата в изходните данни се дължи на разликата в натовареността, съществуваща към настоящия момент, а не на различната времеемкост на определения тип дело. Методиката следва да доведе до справедлив резултат, като обобщи изходните данни по начин, че да „коригира“ „грешките“ на системата, съществуваща към днешна дата.

Считаме, че така приетите правила в приложенията противоречат на общите разпоредби на методиката, а именно:

1. На чл. 5 ал. 2 т. 1, 2, 6 и 7 от Правилата
2. На чл. 9 ал. 1, 2 и 3 от Правилата, където се говори за **средни претеглени стойности на определена ГРУПА ДЕЛА**. Тук следва да бъдат отчетени средните стойности на делата *само* по определен ТИП дела, като се вземат данни от **ВСИЧКИ** съдии, работещи с тези групи/типове дела. Именно това е идеята за определяне на средна мярка /средната претеглена стойност на вида лепп/ на база на **всички** участници в изследването. В случай, че бъде разделено изследването по съдилища /РС/ОС или ОС/АС/, то няма да се получи средно претеглена стойност за типа дело, а ще е някаква друга средна стойност разпределена по инстанции.

Предложение за приложима МЕТОДИКА, осигуряваща съобразяване с чл. 9 ал. 1, 2 и 3 от Правилата:

1. Да бъдат осреднени показателите по всички типове дела в първа инстанция, т.е. средна стойност между данните на РС и ОС като първа инстанция.
2. Да се осреднят и стойностите на въззивните производства по типове дела /ОС въззив и АС/.

3. Да се вземе решение, че въззивното производство не може да бъде по-прсмеско от първоинстанционното, като отново се извърши осредняване на стойностите, този път между първата и втората инстанция по всеки тип дело.

ДРУГИ проблеми:

1. НЕ Е ЯСНО защо е определен различен коефициент на завишаване на сложността на административните и гражданските дела според обема на доказателствения материал – по чл. 31 т. 2 е 5000 листа и 1.5 коефициент при гражданските и по чл. 35 т. 1 е 500 листа /десет пъти по-малко/ доказателства и 1.3 коефициент при административните /няма единен критерий, няма и обосновка защо са приети различни обем и различни коефициенти/
2. Счита се, че не е справедливо да се завишава коефициента по граждански дела само след като бъде достигнат броя от 10 обективно съединени искове. Всички обективно съединени искове подлежат на уточняване за редовност и допустимост, по чл. 140 от ГПК следва да бъдат дадени указания в доклада по всеки от тях, от което следва, че се събират различни доказателства и се извършват множество процесуални действия. С оглед на това коефициента би следвало да бъде съобразен в тези обективни усложнения в процеса, като същият бъде завишаван макар и в малко при по-малка степен. Например ако за 10 обективно съединени искова се дава коефициент 1.5, то за 1 иск е 1, то за 2-3 иска, коефициента следва да бъде 1.1, за 4-5 иска – коеф. 1.2, за 6-7 иска – коеф. 1.3, за 8-9 иска – коеф. 1.4. Това е съобразно приетия от нас критерий.
* Възможно е да се мисли и за коефициент 1.1 за ВСЕКИ предявен обективно съединен иск. Според нас това би било най-справедливото отчитане на работата на съдията.
3. Счита се, че следва да бъде отчетена работата и по насрещните искове, отделно от обективното съединяване с поковата молба. Те се разглеждат по същия начин както главните. Предлагаме да се допълни с нова точка чл. 31, в която да се предвиди, че при предявени насрещни искове, индекса следва да е сбор от коефициента на главният иск и на насрещния иск – примерно при иск за развод - 0,8 за главен + 0,8 за насрещен иск – общо 1,6. Това е обосновано с факта, че насрещния иск се разглежда

по правилата на главния, вкл. обездвижване, събиране на д.т., изпращане за отговор, доклад, събиране на доказателства, произнасяне в решението. Това сумиране на коефициентите ще избегне и разделянето на главния и насрещния иск в две дела, за ~~он~~ ~~получат~~ ~~този~~ ~~коefficient~~. Така би следвало да се отчитат и инцидентните искове.

4. Считаме, че при прекратяването по спогодба по чл. 234 от ГПК и намаляването на коефициента до 0.5 следва да се прилага само в случай, че се постигне спогодба в първото по делото заседание, ~~не~~ и по-късно. Обикновено сълът провежда множество заседания, събира много доказателства и провежда понякога до два часа съдебно заседание по договоряне на параметрите на споразумението. В този случай е неосправдано да бъде изобщо намаляван коефициента, защото оставащото процесуално действие е единствено постановяването на акт по същество.
5. Коефициента за административна дейност на административния ръководител на елин голям съд е определен на 900 часа годишно, което прави изначално над 50 % от нормалната натовареност от 1600 часа годишно. Оттук изначално това противоречи на приетите от ВСС правила, че административния ръководител не може да бъде с намален коефициент на разпределение на дела под 50 %. Т.е. най-много административната дейност следва да е 800 часа.
6. Участието в състав по доклада на другия съдия при първоини/касаційни инстанции ~~не е ясен~~ ~~определения~~ критерий, т.е. защо е прието часовете да са различни /от 70 до 200/ в различните съдилища. Като цяло дейността е една и съща /включва запознаване с делата и произнасяне на делата/. Не е ясно защо е прието /и то този път ОС е повече отколкото за АС/ това да са различен брой /при това с драстична разлика/ часове. Би било по-справедливо да се уеднакви броя на часовете за всички съдии, които се произнасят в троен състав. В случай, че се лъжи на разлика в броя на разглежданите дела е по-правилно да се определи като коефициент от броя на делата /например по половин или един час на дело/, но по и изначално да се определят брой часове без обосновка в драстичната им разлика. Възможно е да се предвиди разлика в броя часове в зависимост от броя на постъпващите дела в съда за предходна година – напр.

до 50 дела на докладчик – 70 часа, над 50 до 100 дела на докладчик – 100 часа, над 100 дела на докладчик – 120 часа.

7. ДЕЛБИТЕ – повечето делби продължават повече от две години, някои повече от десет – как ще бъде решен този проблем при отразяването им по години. Освен това коефициента от 1.4, посочен в Прил. 3.1., т. 9, не е ясно дали е посочен само за едната фаза или за цялото производство. В случай, че е за цялото производство, той е твърде нисък и не отразява усложненията, които са възможни да настъпят, както в първа, така и във втора фаза. А те са: в първа фаза се съединяват искове по чл. 30 от ЗН, искове за нищожност и унищожаемост, възражения за оспорване на произход, искове за трансформация и т.н., във втора фаза – претенции по сметки – чл. 31 от ЗС, чл. 30 ал. 3 от ЗС, чл. 59 от ЗЗД, чл. 61 от ЗЗД, чл. 12 от ЗН и т.н. Считаме, че проблема може да бъде решен като се даде коефициента за всяка фаза поотделно, а при наличие на обективно съединени искове в първа или втора фаза, следва да се добави към общия коефициент и коефициента за съответния брой обективно съединени искове.
8. Искове по чл.344, ал.1 т.1-3 КТ – тъй като исковете са различни всеки от тях да следва има отделен коефициент за тежестта им. Примерно при трите иска коефициента да е 1,8, а при единия от тях коефициента да е – 0,6.
9. Коефициентите за РС по т. 1 по Прил. 3.1. /облигационни искове за нищожност, унищожаемост и пр. договорни основания/, както и по т. 10 по Прил. 3.1. /по ЗКИР/ също са необосновано ниски и драстично различаващи се по т. 1 Прил. 3.2. и по т. 10 от Прил. 3.2. Това би се преопределило ако се осреднят стойностите както е предложено по-горе.

Практически въпроси:

1. Как ще бъде отразена промяната на коефициента /увеличаване или намаляване/ след като подляжът бъде разпределен по делото чрез изпълнителната програма /с интегрирани по-високи данни/
2. Кой и на какво основание, ще прави промяната
3. Къде ще се отрази същата и на какъв период от време ще се отчитат коригираните данни.

ИЗВОДИ: Създаването на равнопоставеност между съдилищата /не само между съдиите в определен съд или инстанция/ е от изключителна важност, тъй като критериите за натовареност ще бъдат основата на провеждането на реформата на съдебната карта. Именно натовареността на определени съдилища ще бъде основанието същите да бъдат реструктурирани по един или друг начин. В случай, че се затвърди разликата в натовареността, съществуваща към настоящия момент, няма да се постигне желаното ефективно разпределяне на ресурсите на системата.

20.01.2016г.

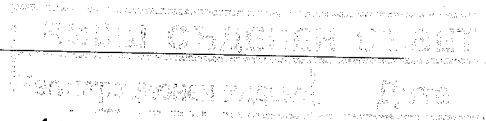
С. уважение:

Даниела Димитрова Славва
Мария Георгиева Кортва
Ивелеана М. Вандева
Змари Кортва Симеонова
1.5.11, 16.1.2016г. 17

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГР. ДОБРИЧ

9300 Добрич, ул. "Трети март" №5, тел. (058) 622688, факс (058) 623023

Изх. № 205
Дата: 22.03.2016

ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ:

Комисията по анализ и отчитане
степената на натовареност на органите на
съдебната власт

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Приложено изпращаме Ви становището на магистратите относно Правила за
оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС с решение по протокол № 62/
15. 12. 2015 г.

Приложение: съгласно текста

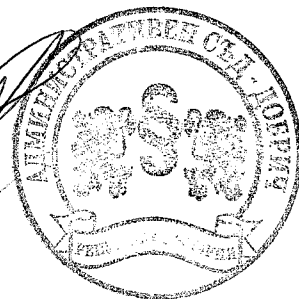
Адм. ръководител -

Председател:.....

Кр. Иванова

Съд. администратор:

/П. Иванова/

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГР. ДОБРИЧ

9300 Добрич, бул. "Трети март" № 5, тел. (058) 622688, факс (058) 623023

ДО
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ:

Комисията по анализ и отчитане
степената на натовареност на органите
на съдебната власт

СТ А Н О В И Щ Е

на Административен съд - Добрич

ОТНОСНО: Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети от
ВСС с решение по протокол № 62/ 15.12.2015 г.

Уважаеми дами и господа,

След проведено обсъждане и обобщение на предложенията, постъпили от
съдиите в Административен съд – Добрич Ви представяме становището си по
изготвените и приети от вас Правила за оценка на натовареността на съдиите.

Съгласно чл. 1 тези Правила следва да регламентират „обективни
измерители за правната и фактическа сложност на съдебните дела“. Според нас
тази цел не е постигната, поне по отношение на административните дела и в
частност на тези, разглеждани от Административен съд Добрич, по следните
съображения:

1. В чл. 33, т. 1 от Правилата би следвало да отпадне коригиращият
коэффициент от 0. 5 при хипотезата на чл. 154, т. 4 от АПК. Преценката за наличие
на правен интерес от атакуване на административния акт често се прави след
събиране на относими за този въпрос доказателства и след даване ход по
същество на делото. Примерно в хипотезите на чл. 131, ал. 1 и 2 от ЗУТ
преценката за наличие на правен интерес може да се направи едва след събиране
на писмени доказателства и изслушване на заключения на вещи лица. Това
обстоятелство не е отчетено от съставителите на Правилата.

2. Налице е неравнопоставено третиране на основанията за намаляване на
първоначално определения коефициент за сложност на делата, тъй като при
първоинстанционните граждански и търговски дела е направено разграничение и
съответно е предвиден различен — по - висок коригиращ коефициент тогава,
когато е налице оттегляне или отказ от иска, след подготовката на делото в
закрито заседание, докато при съответстващите хипотези на чл. 159, т. 3 —

оттегляне на оспорения административен акт и т. 8 – оттегляне или отказ от оспорването, не е предвиден по - висок коригиращ коефициент, ако действието е извършено след насрочване на делото в открито съдебно заседание и след провеждането на такова, каквито хипотези често има в практиката. В тази връзка са актуални производствата по Изборния кодекс, където оттеглянето на жалбите беше, след като съдът провери действителността на бюлетините и жалбоподателят се увери, че няма нарушение на изборния процес. Това е изключително трудоемко, но не е отчетено в Правилата.

3. Не е предвидена изобщо хипотезата за корекция на коефициента при изпращане по подсъдност или подведомственост на делата. В тези случаи разглеждането продължава при нов съдия, но не в същия съд и е логично коефициентът на тежест на изпращания съдия да бъде коригиран. Подобна корекция ще се налага и при връщането на делото след спор за подсъдност, доколкото цялата тежест ще преминава върху окончателно определения след спора съдия.

4. За нас е изключително неприемливо и неясно как са формирани критериите по раздел IV, чл. 35 от Правилата. Например по чл. 35, т.3 от Правилата се взимат предвид само реално явили се страни, без да се отчита, че работата по издирването на всички заинтересовани страни и тяхното призоваване е в пъти по - трудоемка и времеемка от тази по изслушването им, когато се явяват в заседание. Освен това страните могат да не се явят, а да представят писмено становище и доказателства, които съдът следва да обсъди независимо от това, че не са се явили. Това усложнява делото, макар че страните не са се явили.

5. Коригиращите коефициенти за неприключили в края на годината съдебни дела има опасност да стимулират бавната работа на съдиите, тъй като след като системата за разпределение на делата ще се стреми към изравняване на натовареността, а не на брой и вид дела, то по - бавно работещите съдии ще имат повече прехвърлени коефициенти на тежест от предходни години и съответно – ще получават по - малко дела през текущата година от тези, които се справят по - бързо с работата. Начинът на определяне на това каква част от коефициента се прехвърля в следващи години – по чл. 36, ал. 1, т. 3 (чл. 36 няма ал. 2, поради което не е необходимо обособяването на ал. 1), а именно 50% през първата година и по равно през следващите години от останалите 50% от коефициента за тежест не отговаря на нормалната логика, че всъщност най - голяма е тежестта на делото при писане на решението, а не при предхождащите действия.

6. В тази връзка е лишен от логика коефициентът за корекция при писане на преюдициално запитване - 2, тъй като изготвянето на такова запитване отнема много повече от 32 часа работа по проучване на делото, материалите към него, релевантната практика и относимите европейски правни норми /ако основната тежест на делото е 1, например/. Недопустимо е поставянето на такъв коефициент да е обвързано само с приемането на запитването от СЕС за разглеждане /приемането му за допустимо/. Как и защо ще остане неотчетен трудът на съдията, ако не са допуснати до разглеждане по различни причини запитванията.

7. Абсолютно неправилно и несправедливо е и правилото на чл. 37, съгласно което когато по делото са работили повече от един съдия, коефициентът по делото да се поделя поравно между съдиите, които са разглеждали и решавали делото. Безспорно най - голямата тежест понася този от съдиите, който пише

съдебното решение. Не е справедливо например, ако докладчикът отсъства в едно съдебно заседание, поради болест или други причини, и бъде заместен за това заседание от свой колега, коефициентът на тежест да бъде поделен поравно между двамата, като решението ще бъде писано от първия съдия.

8. Доколкото определените коефициенти формират индекса на натовареност на съдията съгласно чл. 14 от правилата, според нас съвсем субективно е определено общото годишно разполагаемо време на съдията. Приета е норма от 100 единици, всяка от които по 16 часа, без да е ясна връзката между единиците и часовете, т. е. защо се приема, че една единица отнема 16 ч. Така напр. 1 единица са делата по т. 34 от Приложение 1, които отнемат доста повече от 16 ч., защото освен отчуждавания, същите имат за предмет и обезщетенията за тези отчуждавания. Размерът им обикновено е въпрос на установяване чрез експертиза - единична и често - тройна, като само работата на съда по назначаване на експертната, формулиране на задачите, събиране на депозита, намиране на вещо лице или вещи лица отнема повече от 16ч. В този смисъл считаме, че приемането на подобна единица за време изобщо не е била съобразена с формулярите за анкетата на ВСС, които сме попълнили.

9. Относно коефициентите за тежест на административните дела, определени по групи дела в Приложение № 1:

9.1. Най - високият коефициент за тежест за административните дела е определен за делата по Закона за данък върху добавената стойност и е в размер на 1,8. Административен съд Добрич все още не работи по данъчни дела, но сме дали становище за промяна в тази насока и се надяваме законодателят да предприеме необходимите мерки за промяна в законите. В този смисъл обръщаме внимание, че в съответните ни по степен окръжни съдилища по граждански и търговски дела, разглеждани като първа инстанция, най - високият възможен коефициент е в размер на 4,9. Очевидно е, че авторите на правилата намират за възможно най - тежки наказателните дела, тъй като при тях е предвиден в пъти по - висок (почти десет пъти в сравнение с административните дела) най - висок първоначален коефициент за тежест на делото, определен от групата на делото - 17,4. В тази връзка, следва да отбележим, че в административните съдилища работят и съдии, които са разглеждали в общите съдилища, както граждански и търговски дела, така и наказателни, и биха могли да направят реална съпоставка на тежестта на различните видове дела. Съпоставката не съответства на оценката на натовареността на съдиите, сторена от авторите на Правилата.

След като по делата за данъчни престъпления се изчаква окончателното решение на административните съдилища относно законосъобразността на ревизионния акт, не е ясно каква е причината тежестта на наказателното дело за данъчни престъпления да бъде определена на 4,7, докато на данъчното дело да е 1,6 - 1,8. Считаме, че справедливостта и нормалната логика изисква по данъчните дела минималният коефициент да бъде най - малкото приравнен на този за данъчните престъпления.

9.2. Считаме, че както е направено разграничение между наказателните дела от един и същи вид, гледани от общите и от специализираните наказателни съдилища, следва да бъде направено разграничение и при коефициентите за тежест на тези и други административни дела, разглеждани от Административен съд - Добрич. Така например, изключително нисък е коефициентът на тежест на делата по Изборен кодекс - 1,3. Той може би е оправдан за изборните дела по

отношение на избори в малките населени места, но не може да бъде адекватен по отношение на изборно дело за кмет или за общински съвет на областен град, нито по фактическа, нито по правна сложност, нито по време, което отнема на съдията да разгледа и реши едно такова дело. Коригиращите коефициенти в този случай не са достатъчни да изчерпят в пъти увеличената фактическа и правна сложност на делото.

9.3. Следва да се отбележи, че за определен вид дела изобщо не е посочен коефициент на тежест – делата по чл. 304 от АПК /въпреки че има предвиден такъв коефициент за касационни дела по чл. 304 от АПК/.

9.4. В т. 2 относно Закона за митниците. Според нас коефициентът следва да се увеличи от 1.5 на 3.5. При определянето му не е взето предвид, че митническото законодателство е регламентирано изцяло от правото на ЕС, тъй като ЕС разполага с изключителна компетентност в тази област съобразно ДФЕС. Това изисква много труд и усилия за проучване на съдебна практика, назначаване на експертизи, за които трудно се откриват специалисти.

9.5. Делата по КСО са посочени в две групи – по т. 4 – с коефициент на тежест 1,6, заедно с делата по ЗДДФЛ, ЗОДФЛ (отм.), което повече отговаря на реалната им тежест, и в отделна група – по т. 9, с тежест 0,8, приравнена на тежестта на ЗИХУ, ЗСП, ЗСПД. Фактическата и правна сложност на делата относно отпускане на пенсия е доста по - висока от тази на делата относно отпускане на различни видове социални помощи.

9.6. По т. 5 относно ЗМДТ не е отчетено, че тези дела са обемни, свързани са не само с АУЗ, а и с ревизионни актове за начет, които също налагат продължителен период поради необходимостта от назначаване на експертизи и в този смисъл коефициентът следва да е поне 2.

9.6. По отношение на производствата, по които Административен съд (АС) е касационна инстанция, считаме определените коефициенти за занижени, както за делата разглеждани по ЗАНН, така и по ЗСПЗЗ. За сравнение, единствено по отношение на административните съдилища са занижени значително тези коефициенти, като за останалите съдилища (наказателни и граждански), на следваща инстанция или остава същият коефициент или коефициентът е минимално занижен, някъде е и завишен. Няма логика по отношение на едни и същи случаи, коефициентът да се определя по различен начин в зависимост от съда. Според нас, за делата по ЗАНН като касационна инстанция следва да бъде определен същият коефициент като за Районен съд (така, както е подходено при наказателните дела), а за делата по ЗСПЗЗ коефициентът трябва или да е същият като за районен съд или малко по - висок (каквото подход е възприет при гражданските дела). Трябва да се обърне внимание, че за дела по ЗСПЗЗ за районен съд е предвиден един от най - високите коефициенти - 1,3, а за същото производство пред АС - 0,6, което не кореспондира с логиката на останалите коефициенти.

9.7. По Закон за здравното осигуряване, вкл. разноски за лечение, т. 11, коефициентът следва да бъде минимум 2.6, тъй като особено делата, свързани с разходи за лечение са с фактическа и правна сложност и с прякото прилагане на редица европейски норми.

9.8. В групата по т. 12 не са взети предвид делата по оспорване на актове на РЗОК, в които практиката на ВАС наложи събиране на първичните документи - издадените от съответното лечебно заведение направления. Тези направления

обикновено са от няколко стотин до няколко хиляди, приобщаването им по делото изисква дълъг период от време. Освен това експертизите по тези дела са сложни и изискват продължително време за изготвянето им. Дела стават изключително обемни, при което обсъждането и преценката на всички доказателства от съда прави делото много сложно. Считаме, че разумният коефициент за тези дела е 2,8. Подобни аргументи могат да се изтъкнат и при конкурсите по № 35 на Приложение 1.

9.9. Подценени са делата по ЗОДОВ в т. 20, които изискват значителни усилия и време от страна на съдия - докладчика по изясняване предмета на иска и привеждането му до състояние на допустимост. Много често се случва по тези дела нееднократно да се оставят без движение. Ищците собственоръчно подготвят исковите молби, не се явяват в заседание, което създава много трудности, а тези обстоятелства не са отчетени. Този вид дела представляват хибрид между гражданското и административното правосъдие, поради което значително затрудняват страните относно приложимите правила, както и съда - в преценката на твърденията им и доказателствата. Считаме, че разумният коефициент по тези дела е 2,9. По № 25 - искиви административни дела - в тази група са включени едни от най - специфичните трудно класифицируеми дела и коефициентът по тази група следва да бъде минимум 1,5 с оглед времето необходимо за изясняване на действителната воля на страните и приложимото към исканията им право.

9.10. По т. 21, ЗДОИ - коефициентът за тежест е изключително занижен. Би следвало да бъде поне 1. Тези дела са със завишен обществен интерес, които изисква и налага по - големи усилия от страна на докладчика по правната преценка на предмета на делото и издирване относимата съдебна практика.

9.11. По т. 22, ЗПЗП - За да може човек да прецени тежестта на тези дела, следва да е работил такова дело. Те стават все по - разнообразни с оглед различните видове мерки, като делата често представляват токове. Последното такова за изграждане на фотоволтаици, беше от 5 тома. Тези дела съдържат поне два вида експертизи, работи се с ПЕС. В този смисъл коефициентът от 1.2 въобще не може да отчете положениия труд. Следва да бъде увеличен поне на 2.5.

9.12. По т. 26 и т. 27 считаме, че не са отразени реалните стойности от статистическите таблици, попълнени от съдиите, доколкото тези дела имат една от най - високите степени на трудност. Предлагаме коефициентите да бъдат, както следва по т. 26 - минимум 2,6, а по т. 27 - 3,00. Сложността от една страна се дължи на проблема при намирането на вещи лица (понякога отнема повече от 1 год.), а от друга - от издирването, проучването и съобразяването на изобилната практика на съда на ЕС по тези дела. По т. 28 - включваща и дела по ЗОСОИ - следва да се обърне внимание, че по-голямата част от делата по ЗОСОИ са с фактическа и правна сложност и преминават на две фази (като делбата при гражданските съдилища), т.е. по едно дело се пишат две решения. Ето защо коефициент 0,8 не съответства на времето необходимо да се разгледа такова дело в две фази. Коефициентът трябва да е минимум 1,4, какъвто коефициент е определен за делбата на РС /освен ако и той не бъде завишен, поради определената времеемкост на този род дела/.

9.13. Трудностите при намирането на вещи лица касаят особено делата по ЗООС по т. 31. Този процес изисква и труд, и време тези дела рядко приключват в рамките на 1 година. Справедливият коефициент за тях е 2,6.

9.14. По т. 32 и 33 необосновано е занижен коефициентът. Често това са дела с много заседания и трудности по изясняване на фактическата обстановка. Налага се и назначаването на експертизи. Коефициентът би следвало да е поне 1.5.

9.15. По т. 36 незаконно строителство и др. - ЗУТ - коефициентът следва да е минимум 1,4, защото при тези дела се налага винаги изслушване на експертиза, увеличава се обема на относимите доказателства, нерядко участието на заинтересовани страни като коригиращ коефициент могат да компенсират действителната трудност на делата. По същите причини считаме, че и по т. 37 - ПУП - коефициентът следва да се увеличи минимум на 3.

9.16. Неправилен е и коефициентът по т. 38, тъй като специфично за тези дела е наличието на множество заинтересовани страни, чието издирване и призоваване е много трудоемка и времеемка работа, пречатстваща разглеждането на делото понякога в продължение на повече от година. Освен това по тези дела се налага връщане назад във времето, често експертизите преминават от единична в тройна. В този смисъл справедливо е коефициентът по тези дела да е 2.

10. Не става ясно дали при определяне на допълнителните дейности на административните ръководители и техните заместници са отчетени възложените им с настоящите правила дейности по чл. 19 по коригиране на първоначалния коефициент за тежест на делото, служебно или по писмено искане на съдия-докладчика. Трудно е да си представим хипотеза, при която докладчикът ще подаде писмено искане за намаляване на коефициента за тежест на делото. Не е ясно и по какъв начин служебно административните ръководители и техните заместници биха могли да следят за промяна на коефициента на тежест на всички дела в съда.

11. Не е отчетена работата по разпределяне на делата, което в Административен съд - Добрич се извършва от председателя и заместника му. Не е предвиден коригиращ коефициент или допълнителни часове, тъй като работата с новата система е времеемка. Като цяло времето, отделено за административна работа, не е съобразено с действителното време, което един ръководител или негов заместник отделя за администрирането на цялата дейност на съда /не само на съдиите, но и на съдебните служители/.

12. Налице са и някои граматически несъответствия в текста на приетите правила, като на места вместо „съд“ се употребява думата „съдилище“, което не е законов термин и не се употребява никъде в Закона за съдебната власт. Налице са и редица технически пропуски в Правилата - напр. не е ясно кои са лицата по ал. 1 посочени в чл. 19, ал. 1 от Правилата.

13. Налице са неясноти по отношение определяне на личните коефициенти на натовареност на всеки съдия /с каква цел се прави в началото на годината, какво значение ще има при евентуална негова атестация, кой и как ще проследява покриването на разполагаемото годишно време на всеки съдия/.

14. Не е отчетено към момента по чл. 18 от Правилата, че групите на коефициентите не съответстват на реално използваните в нововъведената през октомври 2015 г. система за случайно разпределение на делата от ВСС /въпреки записаното в чл. 20 от Правилата/. Освен това групите на делата, според коефициентите им на тежест са много и различни. Изравняването на натоварването между съдиите ще бъде почти невъзможно, защото големият брой

групи предполага по - голямо разминаване в броя на разпределените на всеки съдия дела, а от там и на неговата индивидуална натовареност, спрямо останалите съдии. Освен това не съществува „прогнозно постъпление“ на дела, според което да можем да предвидим дали в рамките на един отчетен период ще постъпят достатъчно дела от един вид, за да се изравни натовареността на съдиите по групи. Самата програма допуска разлика по видове дела между съдиите в повече от 4 броя, което води до неравномерност.

15. Липсва посочване как ще се коригират административните дела, по които се разглеждат иски и е изцяло приложим ГПК – по правилата за гражданските дела или следва да останат некоригирани дела, с отказ от иск по ЗОДОВ и т.н.

16. В Приложение 1 липсват закони, по които се работи често, поради което там коефициентът е нисък с оглед отнасянето им към други с неясна квалификация – 0.7. Това са дела по Закона за посевния и посадъчен материал, Закон за защита на растенията, Закона за европейските фондове, по които делата са обемни, с европейско законодателство. Изискват задълбочено проучване на съдебната практика и нормативна база от регламенти и директиви, назначаване на експертизи. Това налага по – висок коефициент, който справедливо да отчете положения труд.

Като цяло считаме, че работата на административните съдии е изключително подценена. Административното правораздаване обхваща изключително разнообразна материя, каквато няма нито в наказателното, нито в гражданското правораздаване. Напротив, административните съдии работят и с гражданските, а по отделни дела и с наказателните закони. Считаме, че Правилата следва да бъдат изготвени след получаване на становище именно от съдиите, работещи със съответните закони и имащи най – добра представа от фактическата и правна сложност на видовете дела. Само така ще се постигне целта правилата за оценка да са обективен измерител на сложността на съдебните дела.

С уважение,

Красимира Иванова
Председател на
Административен съд – Добрич

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ

бул. "Шести септември" № 167 тел.: 032/636 101, факс: 032/656 104
e – mail: pyapelsad@dir.bg web site: www.apelsad-pd.bg

Изх. № 1353/23.03.2016 г.

ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

СОФИЯ

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА, ЧЛЕНОВЕ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ,

С решение на ВСС - протокол № 62/16.12.2015 г. са приети Правила за оценка на натовареността на съдиите.

Съгласно § 1 от ПЗР на Правилата, те влизат в сила на 01.04.2016 г.

С оглед създаването на своевременна и по възможност унифицирана организация по приложението на тези Правила в съдилищата от апелативната зона на Апелативен съд – Пловдив, на 21.03.2016 г. беше проведена работна среща на ръководствата на Апелативния съд и всички окръжни съдилища.

На тази среща бяха разисквани посочените Правила и бяха направени следните изводи:

1. С въвеждането на тези Правила се поставя началото на използването на нов критерий за разпределение и отчитане на делата – не само на количествен /съобразно броя/, както до сега, но и на качествен /съобразно сложността на постъпилите дела/.

Следва да бъде отбелязано, че трудността на делата и до сега беше елемент от критериите за разпределение, реализиран чрез обособяването на отделни групи във всеки съд, на базата на многогодишен опит. Така беше постигнат относителен баланс /в

рамките на съответните съдилища/, който не е създавал значителни затруднения на съдиите при разглеждане на делата.

След внедряването на Централизираната система за случайно разпределение на делата от 01.10.2015 г., във всички съдилища беше констатиран сериозен дисбаланс между делата, разпределени между отделните съдии, което доведе до неравномерност и създаде трудности в работата по конкретните дела. След направени корекции в групите за разпределение и натрупването на повече дела, се забелязва тенденция за известно, но не пълно преодоляване на тези първоначални проблеми.

С опита да се включи и допълнителен критерий и то през второто тримесечие на годината, а не в началото на отчетен период, ще се стигне до ново, съществено затрудняване на правораздавателния процес.

Такъв експеримент е неоправдан, както от гледна точка на работата на съдиите, така и от гледна точка на интересите на гражданите.

2. До този момент няма яснота дали програмата, която ще генерира предвидените коефициенти за тежест, технически ще е самостоятелна или ще е модул от Централизираната система за случайно разпределение на делата, как те ще се съвместяват, какъв допълнителен ресурс /човешки, времеви и финансов/ ще е нужен за въвеждането.

3. До този момент няма данни за тестване на програмата, която ще генерира предвидените коефициенти за тежест – нито в демонстрационен режим, нито като опит в съд или съдилища за определен период от време.

С тази програма не са запознати нито системните администратори, нито разпределящите съдии.

Не е добра идеята програмата да бъде внедрена и проблемите да се решават в движение, на принципа „проба – грешка“.

4. В § 2 от ПЗР на Правилата е предвидено, че разпределението на делата се извършва по досегашния ред и измежду съществуващите групи във всеки съд.

Ако тежестта на делата не е част от критериите за разпределение, не е ясно как ще бъдат изпълнявани разпоредбите на чл. 5, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3, т. 5, т. 6 от Правилата.

5. В отделните приложения са пропуснати много видове дела.

Примери /посочени неизчерпателно/:

В Приложение 2. 2. ги няма делата за възобновяване, делата по частни жалби, разглеждани по глава XXII от НПК.

В Приложение 3. 2. няма посочване на делата по Закона за авторското право и сродните му права, по чл. 694 от ТЗ, по чл. 646 от ТЗ, по чл. 647 от ТЗ, по чл. 25 от ЗЮЛНЦ, по чл. 13 от ЗЮЛНЦ, по чл. 155 от ТЗ, по чл. 15 от ЗНЧ, по чл. 517 от ГПК, по чл. 29 от ЗТР, по въззивни жалби против решения за отказ за регистрация на читалище.

6. Не са предвидени и други дейности, които се извършват по делата.

Примери /посочени неизчерпателно/:

Произнасяне за разноси по решенията на НБПМ;

Произнасяне по чл. 306 НПК, определения за тъкуване, когато по тези искания и произнасяния не се образува отделно ЧНД.

7. Конкретните коефициенти по отделните дела не са балансирани.

Примери /посочени неизчерпателно/:

Исковете по ЗОДОВ пред РС са с коефициент 0.8, пред ОС като втора инстанция коефициентът е 1.1.

По същите искове пред ОС като първа инстанция коефициентът е 1.1, а пред АС коефициентът е 1.5.

8. Механизмът за прехвърляне на делата в следващ отчетен период е неясен, което допълнително ще затрудни прилагането.

9. Поради посочените неясноти и проблеми на практика няма обективна готовност за въвеждането на Правилата от 01.04.2016 г., съответно, в нито един от съдилищата от апелативната зона на Апелативен съд – Пловдив до момента не са въведени конкретни организационни мерки за изпълнението на Правилата.

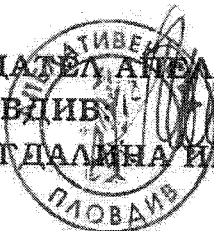
Предложението на участниците в работната среща е влизането в сила на Правилата да бъде отложено, докато не бъдат преодолените описаните по – горе проблеми.

Да бъдат изработен времеви график за обсъждане на вече разписаните Правила /след съответните корекции/, включително и със съдиите, които ще ги прилагат.

Да бъде проведено обучение на системните администратори и на разпределящите съдии.

Въвеждането на Правилата да стане в началото на следващ пълен отчетен период.

ПРЕДСЕДАТЕЛ АПЕЛАТИВЕН
СЪД ПЛОВДИВ
/МАГДАЛИНА ИВАНОВА/

Административен съд - Силистра

СИЛИСТРА 7500, УЛ. ЦАР ШИШМАН № 5, ЕТ. 4, П.К. 16, ТЕЛ. 82 23 21,
83 83 74, ФАКС: 83 83 74, e-mail: adm_sad_silistra@abv.bg

11-11-2018
11-11-2018

Изх. № 86-А,
18.03.2016 г.

ДО
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

КОПИЕ ДО:

✓ КОМИСИЯ ПО АНАЛИЗ И ОТЧИТАНЕ
СТЕПЕНТА НА НАТОВАРЕНОСТ НА
ОРГАНИТЕ НА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ

СТ А Н О В И Щ Е

От Административен съд Силистра

Относно: Правила за оценка на натовареността на съдиите, приети
от ВСС с решение по протокол № 62/16.12.2015 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА,

Подкрепяйки изцяло обоснованото становище на АССГ, внесено във Висшия съдебен съвет на 15.01.2016г., съдиите от АС гр.Силистра изразяваме допълнително следните съображения по небалансираните идеи, заложили и ярко проявени в Правилата, явяващи се фундамент за по-нататъшните действия в посока към оптимизиране и реформиране на съдебната система. Още с първия им прочит се прокрадва съмнението, че приложената методика обслужва интересите на неособено натоварените апелативни съдилища, вкл. на Апелативния специализиран наказателен съд, като обидно занижените коефициенти за тежестта на делата, разглеждани от административните съдилища, са просмукани от идеята за тяхното потискане, неясно защо?!? Административните съдилища вече 10-та година работят успешно, което изрично е отразено в Доклада на Световната банка, забелязано е от Европейската комисия, а смеем да твърдим и от гражданите и ЮЛ, но това не устройва нечия визия за правосъдието в страната, явно...

Извиняваме се за анонса, но изключваме възможността този „резултат“ да е плод на непрофесионализъм, което ни мотивира писмено да изразим съображенията си.

Считаме, че е повърхностен и недостатъчен *единственият критерий*, на който е базирана цялата методика на правилата - **времевия**. Същият, макар и усреднен, освен, че винаги има субективни измерения, не е годен да даде информация за действителната правна сложност на съответния вид дела, а още по-малко за фактическата такава. Последната не може да бъде уплътнена и с допълнителните обстоятелства, включени в чл.35 „Основания, които водят до увеличаване на предварително определения коефициент за сложност на делата” - над 500 листа доказателствени материали; участие на над пет реално явили се страни; когато в административното производство се разглеждат искания за спиране на предварително изпълнение на административния акт или за допускане на такова от съда и т.н. Това е така, защото, по делата по ЗКИР например, или по ЗУТ - за одобряване, изменение и т.н. на ПУП, се конституират по повече от 10-20 заинтересовани страни, чието издирване, установяване на адреси и най-вече - ефективно призоваване, сериозно натоварва работата на съдията-докладчик по подготовка на делото за съдебно заседание, а и на служителите в съда. Независимо от това и защото с производствата по горепосочените закони се поставят в опасност имуществените интереси на почти всички заинтересовани страни, същите или се явяват в съдебно заседание, или депозират писмени становища по оспорването и прилагат доказателства, които съдът задължително следва да обсъди в своя акт. Ефективният критерий за определяне тежестта на едно съдебно производство е не колко е „дебело” делото, или колко са явилите се/конституираните страни по него, или колко време е необходимо на съдията за да го разгледа, а *колко трябва да знае за да го реши правилно*. Следователно, изходната позиция, според нас, при определяне сложността и тежестта на едно административно дело, следва да бъде свързана с отговор на въпроса - колко нормативни акта /не само закони/ имат отношение към повдигнатия съдебен спор и степента на тяхното познаване, която трябва да е такава, че да позволява свободното им прилагане, преценявайки към кой момент каква редакция е действала и каква е нормативната логика на развитие на материята с последващите изменения, защото едва ли някой има колебания, че най-често измененията и допълвани нормативни актове са тези, уреждащи правоотношенията с публичен елемент и, това не се нуждае от някакво специално мотивиране.

Обществените отношения се развиват динамично и многопластово, което налага на нормотвореца и адекватно да ги регулира. Законите, претърпели най-много изменения в сравнително кратки периоди от време са ЗУТ, ЗМВР, КСО, ЗОБП, ЗСВ и др., като само от началото на 2016г., са приети изцяло новия Закон за обществените поръчки /в сила от 15.04.2016г./

и Закона за предучилищното и училищното образование /в сила от 01.08.2016г./, а изменения са настъпили в: Закона за движението по пътищата; Закона за достъп до обществена информация; Закона за висшето образование; Закона за интеграция на хората с увреждания; Закона за концесиите; Закона за приватизация и следприватизационен контрол; Закона за общинската собственост; Закона за публично-частното партньорство; Закона за туризма; Закона за хазарта и други чисто административни закони. Административното правосъдие по природата си е сложно, но горепосочената динамика в нормативната му база, го усложнява допълнително, което едва ли не е било известно на комисията, работила по Правилата, а и на членовете на ВСС, гласували ги в настоящия им вид. Посоката на движение е правилна, но приложени единствен, получен при усредняване на резултатите от попълнени от съдиите анкети през 2014г., *времеви измерител* е деформиран и не може да отрази реално дори и сродния му, произведен от него самия показател - какво време реално е необходимо на съдията да подготви, разгледа и реши дело от конкретния оценяван вид. Ето защо следва към времеви критерий да бъдат насложени още и оценъчен критерий за фактическа сложност на делото, както и за правната му такава, последният отговарящ на въпроса - колко и какво трябва да знае съдията, вкл. първично и вторично европейско право, за да реши спора, чак след което, при компилацията от трите измерителя, би могло да се очаква по-добро изграждане на методика за определяне на тежестта на делата, респ. натовареността на съдиите.

В този контекст, намираме за нужно да изложим следните конкретни възражения:

I - Непоследователен подход при определяне на коефициентите на тежест при обединяване и разделяне на дела спрямо делата с обективно/субективно съединени претенции, което ще доведе до превратно прилагане на Правилата:

Съгласно чл.38 ал.1 от тях, при различни хипотези на обединяване на съдебни дела, коефициентът на тежест на съединеното дело се определя според делото, което има най-висок коефициент. Всяка присъединена претенция е самостоятелен предмет на дело. Съгласно чл.38 ал.2 от Правилата, при различни хипотези на разделяне на съдебни дела, всяко от разделените дела получава коефициент за тежест, според съответните групи дела. Т.е. работата по всички първоначално съединени, а впоследствие разделени претенции, ще бъде отчетена със съответни коефициенти.

Обединяването и разделянето на съдебни дела се основава на института на обективното, респ. субективно съединяване на претенции. Дело с 10 на брой самостоятелни искания, което не е разделено, ще има коефициент десетократно по-малък, от сбора на коефициентите на разделените дела, въпреки че основната правораздавателна работа по разглеждането и решаването на делото е една и съща по единичното, и по

разделените дела. Затова считаме, че принципът на определяне на коефициента на разделените дела следва да бъде приложен и спрямо обединеното дело съобразно съединените претенции - всяка от тях, която би могла да битува като самостоятелно/разделено дело, а на практика това са всички съединени претенции, да се категоризира с коефициент и *общият коефициент на дело с обективно/субективно съединени претенции да е сбор от коефициентите за всяка от тях.* В действителност, съдът разглежда всяко от исканията с отделни мотиви и постановява решение с отделен диспозитив, а разделянето и обединяването на дела е техника, която не би следвало да дерогира остойностяването на извършената работа. В този смисъл прилагането на Правилата би провокирало използване на разделянето на делата, за да се отчете реално извършената работа.

II - Непоследователно проведен принцип за категоризация при една и съща материя, разглеждана от различни съдилища:

Коефициент **1,4** - за съдебни производства по ЗОДОВ, т.е. облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за административни съдилища /Приложение 1 т.20/; Коефициент **1,1** - за съдебни производства по ЗОДОВ, т.е. облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за окръжни съдилища /Приложение 3.2 т 6/; Коефициент **1,7** - за съдебни производства по облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт - за окръжни съдилища /Приложение 3.2 т. 3/

Исковете по ЗОДОВ са частен случай на облигационни иски за вземания, произтичащи от деликт. Кое обосновава тогава разликата в коефициентите за тежест?

СПЕЦИФИЧНИ ПРОПУСКИ ПРИ ОЦЕНКАТА НА РАБОТАТА ПРИ АДМИНИСТРАТИВНИТЕ СЪДИЛИЩА:

1. Неравно третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на обективно, респ. субективното съединяване на претенции:

При административните съдилища, за разлика от общите, не е предвиден изобщо коригиращ коефициент за увеличаване на предварително определения такъв за сложност на делата при обективно, респ. субективно съединяване на иски/жалби:

Чл.27 т.7 от Правилата - к. 1,3 - първоинстанционно наказателно производство при субективно, респ.обективно съединяване на над 5 претенции;

Чл.28 т.1 - коефициент 1,3 - въззивно наказателно производство - при съединяване на над 5 жалби или протести;

Чл.31 т.1 - коефициент 1,5 – първоинстанционни граждански и търговски дела в РС и ОС;

Чл.32 т.1 - коефициент 1,3 - въззивни граждански и търговски дела в ОС, АС;

Чл.32 т.2 - коефициент 1,5 - въззивни граждански и търговски дела в ОС и АС;

При административните съдилища хипотезите на обективно, респ. субективно съединяване на жалби или искове не е свързано с коригиране в посока на увеличение на коефициента на натовареност.

2. Несправедливо третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на определяне на коефициента при прекратяване на делата:

Съгласно чл.25 т.6 от Правилата, при прекратяване на наказателно производство при условията на чл.24 ал.1 и ал.4 НПК, след началото на съдебното следствие, се прилага коригиращ коефициент 0,7. Съгласно чл.33 т.2 - при прекратяване на съдебно-административното производство при условията на чл.159 т.2, 3, 5, 6, 7 и 8 от АПК, независимо дали преди или след даване ход на делото /аналогично на започнало следствие при наказателните дела/ се прилага коригиращ коефициент от 0,25, който е приблизително три пъти занижен спрямо този при наказателните дела.

При административните съдилища не е въведено разграничение за фазата на съдебното производство при прекратяване на делото. Следователно, дело, прекратено след събиране на доказателства, ще се остойности с коефициент, три пъти по-нисък, в сравнение с този при наказателните първоинстанционни дела. Не разбираме каква логика е закодирана в този резултат!

3. Несправедливо третиране на административните съдилища спрямо общите по отношение на определяне на коефициента на групи дела съобразно законовото основание:

Съгласно т.38 от Приложение №1, на групата административни дела по Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/ е определен коефициент за тежест - **1.1**, а в Приложение №3.2 т.7 - група вещни искове, включително по ЗКИР - коефициентът е **2**. Решаването на спор на терена на една и съща законова материя - ЗКИР, е основание при административните съдилища да се определи коефициент, два пъти по-нисък от този при общите съдилища. При това, административните съдилища и в тези производства действат като въззивна инстанция, преценявайки цялата административна преписка и съобразно принципа от чл.9 АПК за служебното начало, проверявайки административния акт на всички основания за незаконосъобразност.

Освен това: За касационните дела по **ЗСПЗЗ** /т.42 от Приложение №1/ е определен коефициент за тежест **0.6**, като за административните производства по ЗСПЗЗ на районния съд, същият е **1.3**, което поражда много въпросителни при очевидно проведената линия в Правилата на увеличаване /с малки изключения/ на коефициента на същите по вид дела за въззивното производство, ярко проявена по отношение на Апелативните съдилища в Приложение №3.2. Не само, че подходът по отношение на делата по ЗСПЗЗ

е необоснован, но той е очевидно несправедлив и несъответен на реалната тежест на касационните дела по ЗСПЗЗ.

4. Смазващо занижените коефициенти за делата по ЗАНН, които са несъответни на усилията на районния съд, а още по-малко на касационната инстанция - АС, формираща окончателната съдебна практика по спорния въпрос:

По тези именно производства са ставали най-задълбочените и продължителни обсъждания и спорове в съставите на административните съдилища и между тях, което неизбежно доведе и до приемане на четири отделни тълкувателни решения на върховните съдебни инстанции по ЗАНН: ТР №1/26.02.2014г. по т.д.№1/13г на ВАС /за електронния фиш по ЗДвП/; ТР №3/03.07.14г. по т.д.№5/13г. на ВАС /приложими ли са давностните срокове по ЗАНН за изпълнение на наказанието „глоба” по отношение на „имуществените санкции”/; ТР №1/27.02.2015г. по т.д.№1/14г. на ОСНК на ВКС и Втора колегия на ВАС /за характера на сроковете по чл.34 ЗАНН/, както и ТР №3/10.05.11г. по т.д.№7/10г. на ВАС /за конкуренцията между „маловажен случай” по чл.28 ЗАНН и „маловажно нарушение” по чл.415в КТ/.

Обикновено с касационната жалба се въвеждат в процеса всички възможни отменителни доводи и възражения, които следва да получат адекватен отговор със съдебното решение, което не сочи на лекота и опростеност на касационното производство по ЗАНН. Същественото обаче, което задължително следва да бъде преценено от ВСС при изготвяне на цялостна методика за определяне натовареността на съдиите, в частта ѝ за производства по ЗАНН е това, че във все повече специални закони, в разделите „Административно-наказателна отговорност” са предвидени изключително високи имуществени санкции, което обосновава големия интерес на санкционираните субекти от прецизното водене на съдебния процес, с изследване на всички релевирани оплаквания, факти и обстоятелства. Така например в ЗУТ /чл.232 ал. 2, ал.3 и ал.4/ са предвидени глоби от 3 000 до 15 000 лева за лица, които упражняват строителен надзор, изработват инвестиционни проекти и др., без съответното право; в Закона за акцизите и данъчните складове /чл.113- имуществена санкция до 10 000 лв. за неиздаден или неотразен адм.документ в счетоводството; чл.114-имуществена санкция от 5 000 до 10 000 лв.; чл.114а - санкция в двоен размер на дължимия акциз, но не по-малко от 4 000 лв.; чл.115а - глоба за физически лица от 1 000 до 5 000 лв./; в Закона за културното наследство /чл.200 - глоба от 5 000 до 10 000 лв., а на едноличен търговец и юридическо лице - имуществена санкция от 15 000 до 30 000 лв., за нарушение на чл.83 с.з.; чл.200а - глоба от 2 000 до 6 000 лв., а на едноличен търговец или юридическо лице се налага имуществена санкция в размер от 5 000 до 15 000 лв./ и мн. др. Или, представата, че делата по ЗАНН са познатите стари „КАТ-аджийски дела” отдавна няма нищо общо с реалността, поради което

считаме, че коефициентите за тези производства следва да бъдат завишени както за районния съд, така и за административния. За да бъде решен справедливо административнонаказателен спор, с такъв висок размер на санкцията е очевидно, че съдиите следва да познават в дълбочина приложимото материално право /специфичните административни закони/, а не просто да прилагат ЗАНН, който в основата си е процедурен. Подвижността на материята в областта на държавното управление дава отражение върху формирането на различни правонарушения, а оттам и на самите административни наказания. Поради това при административната отговорност е трудно да се създаде единен административнонаказателен закон /за разлика от наказателната/. ЗАНН урежда само общите положения и принципи на административнонаказателното материално право, без да включва в своя нормен състав специални текстове, които се отнасят до отделните нарушения, или ЗАНН няма подобно на НК, специална част. За сметка на това, в много на брой, а някои и обемни, с тежки текстове, специални закони, действащи в различните отрасли на държавното управление, са включени съставите на конкретни административни нарушения, чиито обект на посегателство са все по-нови, а понякога и неутвърдени сегменти на обществените отношения, възникнали в хода на развитие на обществото. Следователно, за правилното разрешаване на административнонаказателните спорове, е нужно съдът да познава добре многобройните материални закони, техния дух и вътрешна логика, което не може да съответства на определения с Правилата коефициент на тежест от 0.1, нито с този за РС - 0.3.

5. Недоумение буди и коефициента от 0.04 за делата по чл.75 ДОПК, което означава, според правилото на използваната методика, че за 39 минути всяко такова дело следва да бъде приключено с определение. В тези производства се проверяват условията от 75 ДОПК, а именно: налице ли е образувано наказателно производство или предварителна проверка, с какъв акт и в рамките на процесуалните срокове ли е направено искането; достатъчно мотивирано и обосновано ли е то за да се допусне разкриването на исканата данъчна и осигурителна информация; индивидуализирани ли са данните, данъчните периоди и др., като всеки съдия е с презумпцията, че един ден може да отговаря за вреди, причинени от неправилно допускане на разкриване на защитената информация. Няма ло е случай в нашата практика да сме се произнесли по искане по чл.75 ДОПК в толкова кратък срок, още повече, че законът го е определил на 24 часа /чл.75 ал.2 ДОПК/, който стриктно се спазва. Отделен е въпроса, че обикновено преписките не са окомплектовани с нужните доказателства, което допълнително забавя произнасянето. За сравнение може да се направи аналогия със заповедните производства на РС, където коефициентът е 0.1, какъвто е и за ОС, с гарантирана нормативна защита на засегнатото лице /длъжник/, което ирелевира принципно отговорността на съда.

6. По подобен начин стои въпроса и с *делата по чл.60 ал.4, чл.166, чл.250, чл. 297 ал.4 АПК*, които обикновено са усложнени, тъй като сезираният съд разполага единствено с искането и представените с него доказателства, а преписката липсва. Затова именно законът му е вменил задължение за проверка, извършвана чрез органите на полицията и по всички други начини /чл.252 ал.3 АПК/ преди произнасянето, което задължително става в закрито заседание и незабавно. Един неправилен съдебен акт от тази категория може да предизвика сериозно обществено напрежение /напр.: по отношение на допуснато предварително изпълнение на акт, прекратяващ предсрочно пълномощията на общински кмет/ или вреди. Тези производства се родят по нормативното си предназначение с обезпечителните по ГПК, макар и значително по-сложни за разрешаване и с много по-тежки последици, въпреки което обаче, коефициентът за тежест по допускане на **обезпечение от РС е 0.2, какъвто е и за АС - 0.2**, което е крайно несправедливо и нереално. В рамките на приблизителните 3 часа, според ползваните времеви измерители, не може да бъде разрешено от административния съдия дело от тази категория с всички уточнения, извършване на проверки и т.н.

7. *Подкрепяме изцяло становището за недомислието на коригиращия коефициент от чл.35 т.3 от Правилата* - когато в производството са се явили реално повече от 5 страни.Считаме, че е достатъчно да участват толкова и повече заинтересовани страни, които обикновено подават писмени становища и доказателства по делото и по-рядко се явяват в съдебно заседание, което по никакъв начин не променя тежестта на делото, защото техните становища и доказателства абсолютно задължително се докладват в съдебно заседание и обсъждат от съда в решението.

8. *Специално внимание следва да се обърне на коефициента за тежест на делата по КСО /Приложение №1 т.9/- 0.8* ??!? Че този коефициент не съответства на сложността на осигурителната материя, проличава от следните съображения:

а) текстуалният обем на КСО надхвърля почти с 40% обема на кодекса, който „се радва“ на най-високи коефициенти – НК;

б) прилагането на КСО, визиращ обезщетения, помощи и пенсии, е свързано и с прилагането на множество други действащи нормативни актове, а именно: 3 кодекса (АПК, ДОПК, КТ), над 10 закона, над 30 подзаконовни нормативни актове и 4 регламента на ЕС;

в) споровете относно осигурителния стаж почти винаги налагат издирването и прилагането на отменени осигурителни законови и подзаконовни нормативни актове, които не се наемаме да преброяваме;

г) преписките по издаването на оспорените пред съда административни актове винаги са обеимисти и изискват обстойна и консумираща много време преценка на доказателствения материал, както и почти винаги - специални знания.

На фона на гореизложеното е очевидно неправилно коефициентът на делата по КСО - 0,8 да е почти същият, като този по гражданските дела за издръжка - 0,7 и по-нисък от гражданските дела за деликт - 0,9. Защото на всеки практикуващ юрист е добре известно, че делата за издръжка представляват правни спорове, лишени от каквато и да била фактическа и правна сложност. Колкото до деликтите, при тях, също като при делата по КСО, усложненията могат да настъпят от фактическа страна, но за разлика от делата по КСО, подобни усложнения не могат да съществуват от правна страна.

Да погледнем ситуацията от друг ъгъл:

Пресметнатите съгласно Приложения №№ 1, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1 и 3.2 средноаритметични коефициенти на делата, разглеждани на апелативно и окръжно ниво, са:

• административни дела	0,90;
• наказателни дела – окръжен съд /първа инстанция и въззив/	1,57;
• наказателни дела – апелативен съд	2,63;
• наказателни дела – специализиран наказателен съд	2,52;
• наказателни дела – апелативен специализиран наказателен съд	2,66;
• гражд. и търг. дела - окръжен съд /първа инстанция и въззив/	1,04;
• гражданска и търговски дела – апелативен съд	1,60.

Излиза, че, измежду административните, окръжните и апелативните съдилища, „най-лесните“ дела се решават в административния съд, нищо, че съдебният контрол върху актовете на централната и местните изпълнителни власти е въздигнат като един от най-значимите белези за демократичността на обществото? За да си „отговорим“ на риторичния въпрос, излагаме следните съображения, от които ще проличи, дали делата на административните съдилища наистина са „най-лесни“.

А) Гражданските и търговските състави боравят най-често с един процесуален и пет материални закона (ГПК, ЗС, ЗЗД, СК, ЗН, ТЗ), а наказателните състави – с един процесуален и един материален закон (НПК и НК). По-рядко на тези състави им се налага да прилагат и други нормативни актове, чиито брой едва ли надхвърля 50. Това създава условия за пълноценно овладяване на нормативната материя и отработването на делата от правна страна с бързината на рутинните навици.

За административните съдии съществува потенциална възможност да се сблъскат в своята работа с над 500 законови и подзаконови нормативни актове (според „АПИС“ към АПК препращат 8 кодекса, 174 закона, 10 постановления на МС, 80 правилника, 267 наредби и 2 инструкции - общо 541 нормативни акта, които съдържат административноправни норми; необхванати от тази статистика са онези общински наредби и правилници, които не се съдържат в „АПИС“, както и нормативните актове, които, макар да съдържат административни правила, не препращат изрично към АПК. Касае се за нормативна бездна, в която нито един административен съдия не

би могъл да натрупа познания до такава степен, че да обработва рутинно /т.е. по-бързо/ делата откъм правна страна, освен евентуално във ВАС - единственият съд, където е практически възможно тясното профилиране на административноправната материя по отделения.

Б) Гражданските и наказателните закони са по-статични (с по-малко изменения), с много по-ясна и по-добре формулирана нормативна идея, изчистена от юриспруденцията и правотворчеството в продължение на десетилетия и дори хилядолетия. Административните нормативни актове се характеризират с динамичност до степен на хаотичност, създадени са в масовия случай, без някаква правотворческа традиция в съответната област, съдържат множество празноти, неясноти и противоречия, и много често имат съвсем краткосрочно битие. Това предизвиква големи проблеми в правоприлагането, които се стоварват с най-голямата си тежест върху правосъдието, административното правосъдие.

В) Нито гражданските, нито наказателните закони имат толкова допирни точки с океана от правни норми, наречен европейско право, колкото националното ни административно право! Защото правото на ЕС, в огромната си част, съдържа именно административноправни разпоредби, които, по силата на нашето членство в Съюза, се превръщат в част от българската правна система. Дори само това обстоятелство, само по себе си, е напълно достатъчно, за да направи работата на административните съдилища в пъти по-усложнена от случаите, когато повдигнат пред съда правен спор се решава единствено въз основа на националните правни норми.

Всички гореизложени съображения налагат извод, че коефициентът на административните дела, като цяло, е неоправдано занижен спрямо коефициентите на наказателните, гражданските и търговските дела в окръжен и апелативен съд. В тази връзка следва допълнително да се съобрази и:

1. Съгласно чл.28 т.1 от Правилника, когато във въззивното наказателно производство са подадени над 5 жалба и/или протести се прилага коригиращ коефициент 1,3. Броят на жалбите и протестите обаче няма никакво отношение към предмета на въззивното наказателно дело, защото, съгласно чл.314 НПК, въззивната инстанция проверява изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните, и е длъжна да се произнесе и по необжалваната част от присъдата, вкл. по отношение на лицата, които не са подали жалба. С други думи, и при една жалба, и при 5 или повече жалби, предметът на въззивната проверка ще бъде един и същ. Единственото усложнение, което би могло да предизвика броя на жалбите, е инвокирането на повече доводи и доказателствени искания. Но това усложнение изобщо не може да се определи като специфично за наказателните дела. Абсолютно същото усложнение възниква и по административните дела, когато са налице

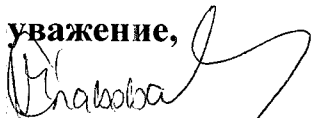
множество жалби и/или протести. При това положение резонно е да се постави въпроса: защо съществува коригиращ коефициент по чл.28 т.1 ПОНС за въззивните наказателни дела, а не е уреден такъв коефициент за административните дела, по които административните съдилища също действат като въззивни инстанции спрямо административните органи (въззивните елементи на производството по оспорване на административни актове проличава от чл.168, 171 и 173 ал.1 АПК)?

2. От правилото на чл.18 ал.3 ПОНС излиза, че сложността на делото по никакъв начин не се променя, ако спорът е свързан с прилагането само на един закон с висок коефициент или на 10 закона, стига един от последните да е същия закон с висок коефициент, а останалите закони да са с по-ниски коефициенти. Естествено подобно твърдение би било очевидно невярно. Тогава, обаче, би следвало да се въведе коригиращ коефициент, който да отчете усложнението на делото вследствие необходимостта от прилагането на множество закони с по-ниски коефициенти.

3. Емпиричното изследване, визирано в чл.3 ал.2 ПОНС, отразява в някаква степен колко време съдиите отделят за съответните видове дела. Водещ, обаче, би следвало да е критерият - колко време съдиите трябва да отделят за делата. Защото в натоварените съдилища съществуват обективни пречки за всеки съдия да отдели толкова време, колкото би му било необходимо, за да реши пълноценно правния спор.

4. §1 и 2 от ПЗР на ПОНС създават неяснота относно въпроса дали Правилата имат обратно действие, считано от 01.01.2016 г., или не. Би трябвало тази неяснота да бъде елиминирана, така че в крайна сметка да бъде безспорно следното: от 01.01. 2016 г. ли започваме да определяме коефициентите на всяко новообразувано дело или от 01.04.2016 г.?

С уважение,

МАРГАРИТА СЛАВОВА

*Административен ръководител-председател на
Административен съд - Силистра*